

Giới thiệu Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!

Truyện Con Vợ Hâm Lắm Chiêu ! thuộc truyện teen hay đầy hài hước, vốn ngang bướng , quậy là số một chả nghe lời ai bao giờ thế nhưng mọi chuyện thay đổi từ khi hắn xuất hiện

Mọi chuyện bắt đầu từ khi hắn bước tới và làm thay đổi cuộc sống của nó... đúng là cuộc đời định mệnh.

Nhưng có thể bước cùng nhau đến cuối cùng hay không thì đó lại là một dấu chấm hỏi lớn .

Câu trả lời sẽ từ từ được giải đáp trong truyện online này mà thôi ...

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Học Sinh Mới

Lớp 12C1.

-Khui bài coi , nhanh nhanh .

-What the bù nữa .

-Há há 8 nút . Lần này thắng chắc .

-9 nút . Chung tiền đề – Duy miễn nguyện nói . Nó thắng tay tán vào đầu Duy cái bóp làm thằng nhỏ không ú ớ được chữ nào luôn .

-Chung con mắt em ý . Chị em còn chưa khui bài đấy- Nó cười gian tà .

-Chia bài kiểu gì toàn 1 với 2 sao chơi được mậy – My hét lên .

Nở một nụ cười đều nhìn tụi trong lớp khui bài xong nó bật cười thấy bài của mình xuống là ba tây đây , tụi trong lớp ngược lên nhìn nó chưa được năm giây sau đứa nào cũng la hét ồm ồm .

-Mày ăn gian hả ?- My hét .

-Không hề . Số tao hên thôi há há . Chung tiền đề .

-Gần chục ván thua toàn bộ . Kiểu này ăn mầy bỏ bà luôn rồi – Duy than . Một tay chống trên bàn tay còn lại đập cái bàn không thương tiếc . Chắc thằng nhỏ đang thốn lắm rồi . Thua này giờ cũng mấy trăm rồi ấy chứ , há há .

-Boss tới boss tới – Thằng nào đó chạy vào lớp thông báo .

Cả bọn trong lớp nháo nhào chạy về chỗ . Chưa được 1 phút cái lớp vô cùng yên ắng đứa nào cũng cầm cuối học bài . Phải công nhận lớp nó diễn đúng sâu luôn đúng chất là lớp chuyên luôn .

Chủ nhiệm nó vào lớp , nhìn lớp mình ngoan ngoãn tỏ ra rất hài lòng bà cô từ tốn nói

-Lớp mình ngoan như này làm cô thật là hạnh diện .

-Hi hi cô cứ khen , tụi em ngoan đó giờ mà – Duy chò mồm lên đáp lại .

Đập bàn một cái rầm bà cô chuyển thái độ 180 nhìn lớp hét to .

-Ngao cái kiểu gì mà tui vừa mới lết tới mặt vô tới trường là bị mánh vốn là sao hả ? Nhất là em đó Nhi giáo viên nào cũng phàn nàn là tiết nào em cũng ngủ là sao hả ?

-Ủi ỉ , bình tĩnh cô ơi , ngồi xuống ăn miếng bánh uống miếng nước mình từ từ nói chuyện nha cô – nó cười .

-Ăn uống cái gì . Em làm ơn đừng có để giáo viên phàn nàn nữa được không hả ? em là lớp trưởng mà không biết làm gương cho lớp là sao ? Tui nghe rết mún những nãy rồi đây

-Hazzz thức cùng nói ngủ cùng nói . Em là lớp trưởng nhưng em cũng là người mà cô . Riết rồi chả biết chiều lòng thầy cô sao luôn , bởi vậy mấy thầy cô khó tính quá mau già là phải rồi – Nó nhún vai nhìn bà cô những nảo của mình than thở .

-NHI OI LÀ NHI – tụi trong lớp đồng thanh gọi quay lại nhìn nó .

-Hả , hả ?? – Nó ngây thơ nhìn bọn trong lớp .

-CHỈ ĐƯỢC CÁI NÓI ĐÚNG .

-Cái lớp này , trời ơi là trời – Bà cô ôm đầu choáng váng không chịu nổi cái bọn sừ nhi này .

12C1 đứng nhất toàn trường về mọi mặt . Học giỏi nhất , quậy phá nhất , nhiều trai xinh gái đẹp nhất và được cái đoàn kết nhất . Quậy là quậy tập thể chủ mưu toàn là đám tụi nó . Cái đám được coi là chum của 12C1 .

Cả lớp im lặng nhìn bà cô được một lúc thì trước cửa lớp xuất hiện một tên nào đấy . Bước vào lớp một cách rất ư là không bình thường , cả lớp nhìn tên kia không hề chớp mắt cái nào . Chỉ có nó ngơ ngơ ngáo ngáo nhìn tụi trong lớp .

-Thầy hiệu trưởng xếp em vào lớp này .

-Lớp trưởng kiểm chỗ cho bạn ngồi đi . Tui chịu hết nổi cái lớp này rồi – Nói rồi bà cô te te ra khỏi lớp .

1 2 3 á á á á tụi con gái trong lớp nháo nhào lên chạy về tới nơi tên kia đang đứng hỏi tùm lum tùm la vì sao ư vì tên kia rất đẹp trai soái ca trong lòng của bao em .

-Về chỗ ngồi mau cái đám mê trai kia . Tuom tướp không hà . Quánh bỏ bà hết giờ - thánh chỉ của nó vừa ban xuống đứa nào cũng về chỗ ngồi không dám hó hé tiếng nào luôn .

-Tên kia . Nhà người mau khai xuất thân nguồn gốc ông bà tổ tiên coi .

Nở một nụ cười vô cùng kỳ lạ nhìn nó . Hắn ta chả nói gì chỉ tiến về phía nó . Nhìn nó thật lâu rồi mới lên tiếng đáp lại

-Cô .

-Sao ?

-Gia thế của tôi thì liên quan gì tới cô ?

-Thích thì hỏi ai mượn trả lời đâu . Hỏi cho có lệ thôi – nó cười đều .

-Nhìn quen quen – My cứ ngấm tên kia mãi rồi tự lèm bèm một mình.

-Mày lèm bèm cái mô gì thế ? – Nó quay sang con bạn thân hỏi .

-À nhớ rồi . Đại thiếu gia tập đoàn Triệu Hoàng , Triệu Hoàng Anh Tuấn tui nói không sai chứ ?- My tỏ vẻ thích thú nhìn tên kia .

-CÁI GÌ ??? – Tụi trong lớp không hên mà đồng thanh nói .

Ai cũng biết tập đoàn Triệu Hoàng hiện nay là tập đoàn đứng thứ hai của Châu Á . Nói về độ giàu có thì không ai bằng .

Con trai của ông Triệu luôn thu hút sự quan tâm của con gái ngày nay là một bí ẩn chưa được giải đáp vì chưa có cái nhà báo nào chụp được tấm hình nào của hắn ta.

Nghe nói thiếu gia Triệu Hoàng đang du học ở nước ngoài thế mà hôm nay gặp được mà còn được học chung đúng là niềm vinh hạnh của tụi con gái trong trường mà .

-Cậu ả à ? Không quan tâm . Đã vào địa bàn của chị thì đừng có mà làm càn .

-Thích làm càn thì sao ? – hắn ta chống hai tay xuống bàn tiến mặt sát lại gần mặt nó nhìn nó một cách thích thú .

Nó cũng chả vừa lấy tay nhéo cái cằm trắng nõn nà mềm mịn của hắn cười đều .

-Vậy thì chị sẽ cho cung biết thế nào là chết mà không có chỗ chôn- Gạc tay của nó ra hắn đáp trả một cách vô cùng ngạo mạn .

-Đang chờ đây – nói rồi hắn ta bỏ xuống cái bàn sau lưng nó ngồi .

Thách bà cơ đấy . Bà sẽ đâm cho rụng răng luôn . Đại đột mà đối đầu với bà chỉ có tự đào lỗ chôn sống mình mà thôi há há há .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hàm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Chiến Tranh Bùng Nổ

Ring ... ring ... ring ...

Tiếng đồng hồ vang lên đánh thức giấc ngủ ngàn thu ý lộn ngàn vàng của nó . Lấy tay mò mò cái đồ vật đang phát ra cái âm thanh chết tiệt kia và thẳng tay ném nó vào tường một cách không thương tiếc .

5 giây sau trong phòng nó lại xuất hiện thêm một âm thanh khác nghe còn chói tai hơn cái đồng hồ nữa .

-CÔ CHỦ !!! DẬY MAU ĐI 7H RỒI ĐÓ – Nó mở mắt ngồi bật dậy nhìn chị người làm vô cùng bình tĩnh mà hỏi lại

-Mấy giờ rồi ???

-7h10 rồi đó cô chủ .

-Úi sớm chán mới có 7 khoan đã 7h ,7h . CÁI GÌ ??? – Nó nhảy xổ ra khỏi giường bay vèo lại nơi chị giúp việc đứng đặt hai tay lên vai chị và bắt đầu lay người chị một cách không thương tiếc .

-Cô cô cô chủ , đừng có lay lay người tôi nữa mà , chóng mặt quá .

-Lần này đi trễ nữa là bà cô cạo đầu mình luôn – nó vừa nhảm vừa quơ tay múa chân lấy đồ soạn cặp sửa soạn nhanh nhất có thể .

-Chị Linh , xe đâu ?? – vừa chạy xuống cầu thang nó vừa hét um sùm .

-Xe đang chờ cô chủ ngoài cổng đó .

-Ok , bye chị .

-Dạ cô chủ đi cẩn thận – Chị Linh còn chưa nói xong thì đã không còn thấy bóng dáng của nó đâu nữa .

Kêu tài xế phóng nhanh hết mức có thể vừa tới trường nó xuống xe chạy ra cổng sau làm khi leo tường .He he giờ biểu diễn đã tới .

Quăng cặp vào trong sân trường xong thì chưa đầy một phút sau nó cũng đã yên vị trong trường. Cái gì chứ leo tường là chuyện của nàng ta rồi. Đi trễ nhiều riết quen luôn mà . Đang đứng lên định phúi quần áo rồi chạy vào lớp thì bất ngờ có một vật thể lạ bay từ trên trời rơi ngay vào cái đầu xènh xènh của nó

-Ui da , thằng nào . Đuôi hay mù mà ném rác lung tung vậy hả ? – Nó hét lên nhìn xung quanh .

-Cô bị mù thì trách ai được . Xui thì ráng mà chịu .

Quay người lại nó nhìn cái tên đang nói ấy mà không khỏi ngạc nhiên . Hổ hổ hấn ta cũng đi học trễ luôn kìa .

-Á há há có người đi học trễ kìa .

-Cô khác tui chắc , con hăm .

-Ê tán mớ máu giờ , hăm cái đầu anh chứ hăm .

-Ngon , thách đấy .

Vừa nói xong thì nguyên cái bạc tay của nó bay thẳng vào mồm của hấn ta .

-Thách cái nữa coi – Cái mặt không tí cảm xúc nó nhìn hấn trân trân . Hấn ngơ ngác nhìn nó mà vẫn chưa biết chuyện gì vừa mới xảy ra .

-Cô ...

-Sao ? Thách cái nữa đi rằng môi lẫn lộn liền nhé .

-Con hâm kia cô chết chắc rồi-Giọng nói trở nên lạnh lùng đến đáng sợ hần liếc nó trần trần .

-Lé luôn giờ chứ ở đó mà liếc . Ngon quánh lại đi – nó hất mặt thách hần rồi ôm cặp bỏ chạy về lớp.

-Con hâm kia đứng lại đó .

Nó vừa chạy vừa cười ha hả đứng chất con diên mới trốn trại tâm thần chui ra luôn . Không ngờ cảm giác quánh hần nó đã đến vậy luôn đấy .

Tới cửa sau của lớp thấy bà cô đang viết bảng nó len lén chui về chỗ ngồi . Được một nửa của đoạn đường thì tiếng bà cô văng vẳng vang lên gọi nó .

-Nhi , lên đây .

-Đã bị phát hiện – Duy nói .

Quăng cái cặp vào mặt Duy nó tăn tăn lên bực giảng mặt đối mặt với bà cô . Đập bàn cái rầm bà cô hỏi nó .

-Má ơi , yếu tim chắc chết tại chỗ rồi quá – Nó vừa nói vừa làm bộ vuốt ngực cả lớp nhìn nó cổ nhin cười .

-Em có biết em đi trễ bao nhiêu lần chưa hả ?

-Nhiu lần rồi mậy ? – nó quay xuống hỏi My nhìn ngây thơ vãi ra .

-Sao tao nhớ nổi . Ngày nào mậy không trễ . Ngày mà mậy đi học sớm là cái trường này sập đó – My nói xong thì tụi trong lớp cười lên ha hả .

-Im ngay , cười cái gì , nể mặt cô tí đi mậy bạn cô còn trong lớp mà – nó nói móc bà cô nhìn tụi trong lớp mặt đứng gian luôn .

Đúng lúc đó thì tên kia cũng vừa vào lớp và tất nhiên cũng đã lên bực giảng đứng với nó .

-Hai em ra góc tường đứng cho tôi . Thật không thể chấp nhận được một đứa chuyên gia đi trễ còn đứa kia mới vào học mà cũng đi trễ cho được .

Hai đứa nó đi lại góc tường đứng im lặng được 5p thì cãi lộn . Bị bà cô nhắc tới lần thứ ba mà tụi nó vẫn cãi lộn thế là chúng nó bị đuổi ra sân trường quét lá cây luôn .

-Tại anh mà giờ phải quét cả cái sân trường . Tự quét hết đi – Nó bực .

-Là do cô gây sự trước nha . Vặn chất xám ra mà nhớ lại đi – hần ngồi trên ghế đá chân bắt chéo , khoanh hai tay nhìn nó .

-Nào anh thiếu máu hả ? Sao mau quên vậy ? Giờ có quét không ?

-Không . Cô tự mà lo hết cái sân trường này đi .

-Nói lần nữa đi cái chổi này nó không bay vô người anh tui không phải con Nhi đấy – Nó nhìn hần thể hiện một sự thách thức vô cùng lớn .

-Không .

Vừa nói xong cái chổi bay thẳng vào người hần ngay tức khắc . Thách ai chứ thách nó là nó quánh nó bỏ bà luôn .

-Con hâm – hần đứng lên .

-Chửi nữa hả ? Cảm giác ăn chổi có vẻ phê phải không hả ? – nó cầm chổi quánh tới tấp vào người hần .

Hần né được một cái thì lại bị quánh trúng một cái . Nó cứ như thánh chổi sử dụng chổi một cách vô cùng điêu luyện .

-A đau con hâm kia . A a a -Hần vừa chạy vừa nhảy vừa la lên làm tụi trên lớp học đang học cũng phải ngó ra xem chuyện gì .

-Giờ mặt với bà hả ? Bà sẽ giáo huấn con lại ngay và luôn . Thật không thể chấp nhận con cháu gì mà hư quá – nó vừa quánh hần tới tấp vừa lên mặt giáo huấn . Mặc dù mặc cười lắm nhưng nó phải cố kiềm nén .

Không thể chịu được nữa hần vùng lên giựt lấy cây chổi trên tay nó . Nó ngáo ngáo nhìn cây chổi bị cướp mất rồi nhìn hần mặt đứng chất gian hồ luôn .

-Giờ thì để ông dạy dỗ lại cho nhé – vừa nói xong thì hần thẳng tay quánh vào mông nó .

-Á Á Á ĐAU ĐAU .

-Lý hả Nhi ? Đứng im đó .

-Ngu sao mà đứng . Đau bỏ bà luôn .

-Vậy cô quánh tui , tui cũng biết đau vậy ?

-Anh là con trai mà sao anh dám đánh con gái như vậy hả ? Đồ vũ phu .

-Miễn bàn trai gái bình đẳng rồi . Cô chết chắc rồi-hắn cười một cách thích thú .

Hiểu rồi đó , nó bị hắn rượt chạy vòng vòng cả sân trường . Vừa chạy vừa phải né cây chổi , tiếng hét thất thanh của nó làm náo loạn cả cái sân trường cho tới khi giám thị chạy ra ngăn cản tui nó lại thì nó mới không bị hắn quánh nữa . Và hiển nhiên thay vì quét sân trường giờ thì chúng nó bị trực vệ sinh lau hết tất cả hành lang lớp học luôn .

Vì sợ chúng lại quánh nhau nên thầy giám thị cũng phải tò tò theo sau để canh thế mà chúng nó vẫn quánh nhau như thường . Canh lúc ông thầy đi đâu đó hai đứa nó kéo nhau trốn về làm ông thầy nổi xung thiên lên tức học máu không chịu nổi tui học sinh lớp 12C1 luôn .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Công Chúa Hạ Vy

Trong lớp 12C1.

Tiếng đập bàn vang lên đánh thức thành phần chuyên ngủ trong lớp tỉnh giấc . Ấy thế mà nó và hắn vẫn nằm dài trên bàn ngủ ngon ơ và ứ quan tâm đến cái âm thanh ồn ào đang đập liên tục kia .

-Dậy mau , mấy em đến trường để học hay ngủ hả ?

-Em đến trường để học thưa cô – Duy vừa ngáp dài ngáp ngắn trả lời cô .

-Vậy tại sao tôi dạy mà mấy em lại ngủ hả ?

-Đơn giản cô giảng bài như đang ru ngủ em vậy á – nó ngồi dậy vừa ngáp vừa nói vương cả tay hạ cả chân .

-Em ... - Bà cô ú ớ không nói được gì nhìn nó . Nó chỉ biết cười.

Giờ ra chơi nó , My và Duy kéo nhau xuống căn tin . Đang ngồi gặm bánh mì kẹp thịt ngon ơ thì hắn ta suất hiện làm cả cái căn tin nháo nhào lên , tui con gái cứ thế mà bám theo sau hắn . Mua được chai nước hắn lại bàn nó thân nhiên kéo ghế ra ngồi xuống ngon ơ . Nó quay sang nhìn hắn còn hắn cứ thế mở chai nước ra uống ngon lành mà chả thèm nhìn nó lấy một cái .

-Biến hết coi – tiếng của thằng Hùng 12A2 thánh thót vang lên theo sau đó là hành động dọn đường của tui đàn em cho nhỏ Vy của tui nó.

-Về rồi – My vừa bấm điện thoại vừa nói .

-Chỉ giới mỗi chuyện bám gái– Duy cười mĩa mai nhìn đám tui thằng Hùng .

-Ê mày nói gì nói lại tao nghe – Hùng tiến lại đập ngã mấy cái ghế ngay chỗ tui nó .

-Ủa ủa tao nói mày hả ? Hay nhột vậy ?

-Mày nhìn tao tức là nói tao rồi .

-Mất tao lé đó giờ mà mày không biết à ? Cái này là do mày nhột chứ không phải tại tao .

Thằng Hùng bắt đầu nổi con điên tui học sinh trong trường đứa nào cũng né cái bàn của tui nó ra im lặng một cách đáng sợ nhìn Duy và Hùng chột nhau xối xả , chúng nó cãi nhau như mấy đứa con nít ấy . Còn nó thì vẫn ung dung gặm bánh mì và nhìn hắn đang uống nước một cách ngơ ngáo ngáo .

-Cho miếng đi – nó la lên tui học sinh trong trường chuyển hướng sang nhìn nó

-Tự đi mua

-Hết tiền rồi , mua cho tui đi

-Đập đầu xuống bàn mà mơ .

-Cho không ? – nó liếc hần .

-Không .

-Hỏi lần cuối cho không ?

-Không .

Chả thèm nói nhiều nữa nó đứng dậy ngang nhiên cướp luôn chai nước rồi uống ngon lành như hàng chính chủ vậy đấy . Hần nhìn nó bỗng nở một nụ cười mỉm phải để ý lắm mới thấy được nụ cười ấy của hần vì hần lại làm mặt lạnh nữa rồi .

Đứng dậy đi lại chỗ hần đang ngồi nhờ Vy mỉm cười tủm tỉm nhỏ nhẹ nói .

-Tuấn còn nhớ Vy chứ ? Chúng ta từng gặp nhau ở bữa tiệc ở nhà Tuấn tại Mỹ đó .

Hần nhìn Vy một lúc rồi nói .

-Cô là con gái của chủ tịch Hoàng .

-Đúng rồi , thì ra Tuấn vẫn còn nhớ . Ba Vy từ sau hôm gặp Tuấn rồi ông cứ khen Tuấn hoài . Hay là bữa nào Tuấn sang nhà Vy chơi nhé .

-Axxxx đang uống nước mà cũng không được yên – Nó cắt ngang cuộc nói chuyện của hần và Vy .

-Hâm à ? – Hần hỏi .

-Nè bạn của trai công khai như vậy luôn đó à ? Qua Mỹ mấy tuần mà bạn chẳng khôn ra được tạo nào à ? – Nói rồi nó cầm cả chai nước ném ngay vào thùng rác quay sang nhìn Vy

-Nhìn lại xem mình có xứng với người ta không nhé công chúa – My nói .

-Lại định chơi trò này nữa à ? – Duy hỏi mặt đung chất đều .

-Sao ai bạn cũng của được hết vậy ? – nó hỏi cố tình chọc quê nhỏ Vy.

Nhỏ Vy tức thể hiện ra mặt nhưng lại không làm gì được nó . Nó thì đang vô cùng thích thú nhìn nhỏ

-Công nhận mặt bạn dày ghê – Nói rồi nó quay người bỏ đi . My và Duy cũng bỏ theo sau nó . Nhỏ Vy bị nó làm cho một vô quê chết đi được .

Tối đó nó nổi hứng theo nhóc Duy và My đi bar . Ngồi trong một góc khuất nó nốc nẩy giờ cũng được chục chai , là chai Ice đào ý . Nó ngoan lém nó không có uống rượu đâu nhưng mà một khi nó uống là những ai gần nó chỉ có chết mà thôi . Nhìn hai đứa kia nhảy như điên trên sàn mà nó ngán ngẩm luôn . Được một lúc thì nó bắt gặp nhỏ Vy đi chung với tên Long . Hai người kia lại ngồi bên cạnh chỗ nó nói cái khi gió gì đó làm bản tính tò mò của nó phải trỗi dậy .

-Anh phải giúp em xử con Nhi . Nó dám làm em quê trước mặt tụi trong trường

-Em muốn làm gì nó ?

-Làm cho nó biến mất luôn là tốt nhất .

-Được thôi .

-Lần nào nó cũng phá hỏng việc tốt của em .

-Lần này anh sẽ giải quyết nó sạch sẽ .

-Em nhất định phải câu được con cá này .

-Thằng nhóc đó có vẻ khó nuốt đó .

-Chưa thằng nào không đỡ dưới chân em cả Triệu Hoàng Anh Tuấn chỉ là thời gian mà thôi .

Nghe nhỏ Vy nói mà nó phải bùm miệng cười không biết là lần thứ mấy nó nghe nhỏ Vy nói câu này rồi . Mà kể cũng lạ sao lần nào nó cũng bắt gặp tình cảnh này không biết là nói nó hên hay xui nữa . Mà cũng tội nghiệp tên kia nếu mà mê gái thế nào cũng dính chương . Tự nhiên muốn coi màn diễn xiếc của nhỏ Vy với hần để sợ luôn . Chưa thấy ai tỉnh như nó luôn sắp có chuyện xảy ra với nó mà nó còn tỉnh bơ còn muốn xem xiếc nữa cơ đấy . Thật chẳng hiểu nó bị gì luôn rồi . Để rồi xem con Vy làm gì được nó , dám kêu người xử nó thì cũng gan lắm rồi .

Chương 4: Bắt Cóc Thất Bại

Sáng nay nó dậy sớm hơn mọi ngày, còn thông thả ăn sáng rồi đi xe buýt đến trường. Khi gần đến trường nó xuống xe đi bộ tới trường. Cảm giác có người theo mình không cần nhìn lại sau lưng nó vẫn biết có mấy thằng đang tè theo nó. Không ngờ tụi nó lại ra tay sớm vậy.

-Đi theo tụi tao nhanh lên – Tiếng nói lạnh lùng áp sát tai nó nói nhỏ. Bên hông trái của nó còn đang bị con dao thái gọt trái cây đe dọa.

-Mấy mấy anh là ai? – giọng nó nói trở nên rung rung.

Khi vào tới một con hẻm nhỏ thằng khốn cầm con dao trái cây khè nó đẩy nó vô tường sau khi cột hai tay nó ra sau lưng. Mấy thằng khốn kia tụi nó không biết thương hoa tiếc ngọc hay sao á, dù gì nó cũng là nữ nữ chứ bộ. Quay ngoắt 180 độ sang nhìn mấy thằng đó với cái mặt chẳng có tí cảm xúc làm mấy thằng kia có vẻ hơi bối rối nhìn nó.

-Hề hề, em không có tiền đâu mấy anh bắt sai đối tượng rồi – Nó cười.

-Tụi tao không cần tiền.

-Chứ cần gì. Không lẽ cướp sắc hả?

-Nhìn cô em đây cũng ngon cơm áy nhỉ? – Cái thằng tóc vàng khè hai vành tai bấm gấn đầy khuyên tai nhìn nó gian tà.

-Gì thêm cơm hả, về nhà ăn với mẹ đi.

-Tụi tao không rảnh đôi co với mày, hôm nay mày sẽ phải biến mất.

-Tào lao, muốn bắt cóc tui hả? Mấy người bị thần kinh à? Nghĩ sao bắt cóc lúc trời sáng như này đã vậy còn khoe cái bản mặt ra nữa. Bắt cóc là phải đeo khẩu trang vô mặt đồ đen nữa mới ngầu chứ. Đã cái mặt không được đẹp mà còn làm chuyện xấu.

-Ê con này nó nói cũng đúng quá mậy – Thằng tóc vàng quay sang nói với thằng cầm đầu. Thằng cầm đầu quay sang tán thằng tóc vàng làm thằng kia méo mồm luôn. Nó mắc cười đau cả bụng mà vẫn phải kìm chế.

-Tụi tao không cần mày dạy. Mày kêu tụi kia lấy xe tới đây cho tao.

-À mà bắt cóc mà xài dao gọt trái cây là sao? Tiết kiệm tài chính à? – Mặt nó ngo ngo ngáo ngáo nhìn đám kia

-Moá con này, bịch miệng nó lại cho tao coi – Thằng cầm đầu có vẻ bị ức chế rồi đây.

-CỨU TUI VỚI, CÓ ĐÚA BẮT Ừm ừm ừm...

Thế là nó đã bị tụi kia bịch cái miệng, thế là khỏi la. Nó không ngờ tới việc tụi này sẽ mang theo hàng vì mấy lần trước con Vy chỉ kêu người cảnh cáo nó thôi. Giờ mà phản công thế nào cũng bất lợi cho nó. Nó cần phải tìm cách khác mới được trước khi tụi kia đi chỗ khác. Tranh thủ lúc tụi kia lơ là nó cố tháo sợi dây cột hai tay ra. Coi như tụi nó cũng khôn xài dây nhựa. Đang lụi cùi tháo sợi dây thì từ đâu lù lù xuất hiện ai đó nhào vô đánh tụi kia tới tấp luôn ngay cả nó còn chưa định hình được là ai.

Sau khi đám kia no đòn. Nó nhìn kỹ thì mới biết người cứu nó lại là hấn, tên đáng ghét ấy. Quay sang nhìn nó hấn ta nở một nụ cười vô cùng đáng ghét rồi ngồi xuống tháo dây trói cho nó.

-Anh ở đâu mà lù lù xuất hiện ở đây thế?

-Vô tình đi ngang nghe tiếng kêu cứu. Cứ tưởng gái xinh nhưng – Hấn khoanh tay dựa tường quay đầu sang nhìn nó.

-Ê tui cũng đâu có xấu đâu, cũng xinh xinh đáng yêu chứ bộ.

Hấn quay đi mỉm cười rồi đứng thẳng người dậy. Đang định bỏ đi thì từ đằng trước xuất hiện một đám khác, có lẽ là đồng bọn của tụi kia.

-Để con nhỏ đó lại mày có thể đi – Một thằng trong đám đó nói.

-Để con nhỏ đó lại mày có thể đi – Một thằng trong đám đó nói.

-Không để thì thế nào ?

Cho hai tay vào túi quần mặt hấn cứ nhón nhơ như đang khiêu khích tụi kia nhìn là muốn đấm cho vài phát . Nó đeo ba lô vào tiến lên nhìn bọn kia hất mặt rồi nói .

-Ngon nhào vô . Chạy chấp hết .

Hấn quay sang nhìn nó

-Cô định đánh hết tụi nó à?

-Không phải anh quánh nhau giỏi lắm sao ? Quánh hết đi – Mặt nó bao tỉnh nhìn hấn

-Tui không có rãnh .

-Tao nhắc lại lần nữa để nhỏ đó lại mày có thể đi

-Thích thì qua lấy .

-CÁI GIÊ ??? Anh nhẩn tâm như vậy luôn đó sao ?

-Tụi bay qua bắt nó cho tao .

Hấn vẫn đứng im nhìn tụi kia đi qua . Còn nó thì đang lăm nhăm cái gì đó trong miệng . Hấn mà không ra tay thì nó phải tự giải quyết tụi này mới được .

-Lăm nhăm gì thế? – Hấn hỏi .

-Đọc kinh siêu độ cho tụi nó .

-Đọc tiếp đi .

Vừa nói xong thì hai tên kia cũng qua tới , hấn vẫn rất nhẹ nhàng tặng hai thằng đó hai cú đập thẳng vào người làm thằng đó ngã nhào ra đất . Không nói thêm lời nào hấn kéo nó bỏ chạy làm nó giật mình la oái oái lên .

-BẮT TỤI NÓ LẠI CHO TAO .

-Sao sao chạy cũng không nói tui , mém xiu cầm đầu rồi đó .

-Dám nói chuyện với ân nhân của mình như vậy đó hả ? – Hấn vừa kéo nó chạy vừa nói.

-Á á á tụi nó dí theo kia . Quánh tụi nó đi

-Con hâm kia cô không thử xem tụi nó có bao nhiêu người hả ?

-Có mười mấy thằng thôi mà .

-Tụi nó chắc cũng chẳng phải hạng xoàng đâu , quánh chỉ cho mất sức .

-Chứ chạy không mất sức hả tên hâm hấp kia .

-Cô im lặng thì sẽ đỡ mệt hơn đó – Nó chu mỏ nhìn hấn chả thèm nói nữa lo cầm đầu mà chạy .

Thế là hấn kéo nó chạy từ đường này sang đường khác . Một bỏ bà luôn mà cũng phải ráng chạy công nhận tụi này quốn thiệt chứ . Kiểu này nó sẽ giảm được vài ký mỡ cho xem . Hai đứa nó chạy vào trung tâm mua sắm cố cắt đuôi tụi kia . Trốn trong một cửa hàng bán nón sau khi tụi kia chạy đi hai đứa nó mới thở phào nhẹ nhõm .

-Nè hâm làm gì mà dính dáng tới tụi nó vậy ?

-Con ... à mà thôi kệ đi – Thấy nó không muốn nói hấn cũng chẳng thèm hỏi nữa .

-A A A A trẻ học luôn rồi .

-Giờ mà vô trường là bà cô cạo đầu – hấn cũng chẳng hơn nó ngán ngấm bà cô chủ nhiệm nhún não kia .

-Nè anh biết chơi game không ?

-Làm gì ? – hấn nhìn nó còn nó chỉ cười .

30 phút sau tại tầng năm khu trò chơi của trung tâm mua sắm .

-Đồ cùi bắp ha ha ha – nó cười khoái chí .

-Nhìn lại đi con hâm kia cô thua rồi nhé – Hấn hất mặt thách thức nó .

-Á á á sao thua được chứ anh chơi ăn gian

-Hồi nào , bằng chứng đâu ?

-Không biết anh chơi ăn gian mua kem cho tui mau

-Cô thua cô mua

-Anh ăn gian mà

Vâng , chúng nó dắt nhau cúp học đi chơi game luôn đấy . Vì là vừa chơi vừa đấu võ mồm mà tụi nó bị chú ý quá trời . Đã vậy hấn còn là trai đẹp nữa chứ bởi vậy toàn gái bu lại thôi . Thế là cả sáng tụi nó dính lấy nhau như thế đấy . Và tất nhiên là dù hấn thắng nhưng vẫn phải mua kem mua đồ ăn cho nó . Thật tình là chưa thấy đứa nào như nó luôn đấy cứ như con nít vậy cứ làm người ta muốn bảo vệ mà thôi .

He he tình hình là có ai đó mê mê ai kia rồi !!!! ^_^

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Chồng Tương Lai

Chương 5 : Chồng tương lai

Sau hai tiết toán chán ngắt cũng tới giờ ra chơi , khỏe quá đi mất .

Xuống căn tin cùng My và Duy , nó nằm dài trên bàn ngập ngon lành .

-Mày ngủ chưa đã con mắt mày sao ?

-Tối qua tao không ngủ được tí nào cả mày có hiểu được không – nó bật dậy nhìn My than trời trách đất .

-Lý do ?

-Game

-Là do mày chơi chứ có ai bắt mày chơi đâu mà nhăn nhó gì nữa .

-Tối qua tao đã định tắt máy đi ngủ rồi nhưng không biết thằng điên nào vào phá thành tao nên tao quyết tâm chiến với nó tới cuối cùng luôn và người thắng là tao ha ha ha – nó vừa nói vừa cười nhìn chằm chằm một con điên .

Hấn từ đâu lù lù tiến tới ẩn đầu nó xuống bàn làm nó ôm mặt bàn ngon ngợ rồi ngồi sang bên cạnh .

-LÀM TRÒ GÌ VẬY HẢ ? – nó cáu .

-Này anh bạn – hấn quay sang nhìn nó . Nó ngó người ra nhìn hấn ngay cả My cũng có phản ứng tương tự nó .

-Anh bạn ??? – Nó và My đồng thanh .

-Tui không thấy cô có chỗ nào giống con gái cả . Chơi game , đánh nhau , quậy phá ... - hấn nhìn nó lắc đầu rồi mở chai ice uống .

Nó ngơ ngác nhìn hấn một lúc rồi nhìn xuống người mình , đang dòm một cái gì đó rồi quay sang nhìn My hỏi một câu vô cùng sốc não .

-Cũng ... cũng to mà phải không mậy ?

My chưa kịp nói gì thì hấn đã không nhịn được mà phun hết nước đang uống ra ngoài . Cũng hên là hấn kịp quay đi chứ nếu không chắc My cũng không

né kịp .

-Không sao chứ ? – My hỏi hấn .

Hấn chùi miệng , quay sang nhìn nó , nó nhìn hấn cả bốn cặp mắt nhìn nhau . Hấn di chuyển mắt xuống dưới một chút nó cũng di chuyển mắt theo hấn rồi ngược lên tròn tròn mắt nhìn hấn .

-NỀ NHÌN CHỖ NÀO VẬY HẢ ? – nó đỏ mặt , thẳng tay tát vào mặt hấn một cái mà cũng may hấn né kịp .

-Thật ra thì ... - hấn đứng dậy tiến về phía nó nói nhỏ - không to lắm đâu – Cố nhịn cười hấn nhanh chân chuồng lẹ trước khi nó phát hỏa .

Che hai tay trước ngực nó dồn nén tất cả công lực hét lên làm cả căn tin chìm trong im lặng hướng mắt nhìn nó .

-TÊN ANH TUẤN BIẾN THÁI TUI HẶN ANH Á Á Á Á

Hấn vừa ra tới ngoài thì nghe tiếng hét của nó , đứng cười như một thằng ngốc làm tội con gái xung quanh nhìn hấn không hề chớp mắt một cái nào luôn .

Ra về , nó mặt mày nhăn nhó đi ra cổng trường chân thì dậm xuống đất một cách bạo lực nhất có thể như để xả con nóng trong người . My và Duy theo sau nó phải cố nhịn cười nhưng vẫn là không được .

-Có mà dậm bẻ nền nhà , nứt cả mặt đất ra thì cũng chẳng to thêm tí nào đâu .

Hấn nói rồi te te cho hai tay vào túi quần đi ra xe .

-BIẾN CHO KHUẤT MẮT TUI ĐI .

My và Duy ôm bụng cười đau cả bụng , mặt nó giờ còn đen hơn cả Trương Phi . Của nó mà nhỏ thì ai mà to hà tên biến thái , tên đáng ghét , tên hâm hấp nó hặn hấn .

Về nhà , vừa vào tới phòng khách thì thấy anh hai . Đơ ra vài giây thì nó bay vèo lại chỗ anh hai .

-Anh về sao không nói em biết ? – nó ôm chầm anh cứng ngắt .

-Vậy mới làm em bất ngờ chứ .

-Thả em ở bên này một mình nên làm loạn rồi chứ gì – anh hai nó nghiêm giọng nói .

-Làm gì có chứ , em ngoan lắm luôn đó nha – nó chu mỏ nhìn anh nó .

Cốc cho nó một cái , anh nó tiếp lời .

-Thế thì tốt , quậy đi rồi biết tay tui .

-Mà sao ba mẹ giờ lại ở nhà vậy ?

-Thì tất nhiên là có chuyện trọng đại nên mới ở nhà chứ - anh hai nó mặt nhìn có vẻ bí hiểm nhìn nó .

-Mà chuyện gì chứ ?

-Ngày mai nhà mình sẽ gặp gia đình chồng tương lai của con đó – mẹ nó nhẹ nhàng mỉm cười nói nhưng những lời đó khi truyền tới tai nó lại như sét đánh trúng cái lỗ tai nó

Sốc , quá sốc , sốc toàn tập .

-CÁI GÌ VẬY NỀ CON MỚI 18 TUỔI THÔI MÀ HUHUHU

-Tuổi đó ngày xưa mẹ lấy ba con rồi đó .

-Nhưng mà bây giờ còn có chuyện hôn nhân sắp đặt như vậy sao ? – mắt nó rung rung nhìn mẹ như đang cầu xin một điều gì đó .

-Cái này là do ông nội con và ông nội nhà bên kia hứa hẹn cho nên là ba mẹ cũng không thể làm gì khác được – ba nó nghiêm giọng nói .

-Thế sao ba mẹ không gả anh hai đi đi mà lại là con chứ ?

-Anh cũng muốn giúp em lắm nhưng mọi tội nhà bên kia chỉ có hai thằng con trai ha ha ha – Huy nói rồi cười một cách khoái chí .

-Hai đáng ghét – giọng nó lạnh tanh nhìn hai như muốn ăn tươi nuốt sống Huy .

-Ngày mai nhớ về nhà sớm nghe chưa ? Ông nội con cũng sẽ đi đó nên con đừng nghĩ chuyện trốn biết chưa ? – mẹ nó nói .

Nó im lặng , không biết phải nói gì và làm gì nữa rồi . Chuyện gì đang xảy ra thế này , nó sắp lên xe bông sao ? Trời ơi sốc não thế không biết . Giờ nó chỉ mong nó là con trai chứ chẳng phải con gái á á á

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Trả Thù

Chương 6 : Trả thù

Sáng nay nó vừa tới trường thì gặp Hạ Vy và tụi đàn em của nó đang đứng chặn đường nó ngay hành lang lớp nó . Mặt nó không lạnh cũng không nóng nhìn Hạ Vy .

-Xê ra

-Số mày còn hên đấy nhưng sẽ không được bao lâu đâu

-Nói xong chưa ? Xong thì xê ra

-Mày tốt nhất là tránh xa Tuấn ra đừng để tao nhắc lại lần thứ hai – Vy hăm dọa nó .

-Giờ không tránh đó làm gì nhau . Tôi còn chưa tính chuyện cô sai người của tên Long bắt tôi chứ ở đó mà hăm dọa tôi . Tốt nhất là sống an phận đi – nó nói nhỏ vào tai Vy rồi bỏ đi .

-Mày chờ đó Trương Thiên Nhi – Vy tức điên nói nhỏ trong miệng rồi bỏ về lớp .

Nó vào lớp quăng cặp lên bàn rồi nằm dài nhìn ra cửa sổ . Đúng lúc đó thì My , Duy vừa mới vào lớp .

-Tối qua mày lại chơi game à ? – My ngồi xuống cạnh nó hỏi .

-Không phải , chỉ là không ngủ được thôi .

-Gi gì chị cũng có ngày không ngủ được á – Duy chọc nó .

-Nè chuyện này có gì lạ đâu – Nó bật dậy đập bàn nhìn Duy .

-Ai nói không lạ , chị là thánh ngủ mà . Mà em nghe nói anh Bảo về rồi à ?

-Ừ , hôm qua . Không nói nữa cho tui ngủ tí đi buồn ngủ lắm rồi , sáng vô gặp con Vy chặn đầu là thấy không vui rồi .

Nó nằm dài xuống bàn ngủ luôn , chả ai dám đụng tới nó bây giờ đâu . Lúc nó không ngủ được mà chọc nó là nó giết chết . Ngủ tới giờ ra chơi nó bật tỉnh , ngó dao dắc trong lớp không còn ai . Vươn vai ngáp ngán ngáp dài , cũng may ở đó không có con ruồi nào chắc không cũng bị nó tấp luôn rồi .

Xoay xoay cái cổ rồi nhìn xuống sân trường , nó thấy hần đang đi cùng nhỏ Vy . Ổ de hình như nhỏ bắt đầu chiến dịch của trai của mình rồi đấy . Chóng tay lên bàn nó nhìn cái cặp đang đi lại ghế đá đó mà thích thú .

-Có phim xem rồi ha ha ha – tự nói tự cười một mình , đúng là con điên .

Lớp nó nằm ở tầng một có thể nhìn ra sân trước của trường , giờ này chỉ có sân trước là không có nắng thôi nên ai cũng kéo ra đây là phải rồi . Nhìn tụi con gái nhìn theo hần là biết hần chính là tiêu chuẩn soái ca trong lòng của tụi đó . Thật không hiểu hần có gì tốt mà ai cũng muốn , đã điên lại còn biến thái úi giờ ơi .

Nó nhớ tới một người ngay lúc này , anh là người nó thích mà hiện tại anh không ở đây bởi anh đã đi du học với bạn gái của mình rồi . Thích rồi yêu đơn phương trong ba năm cũng là khoảng thời gian dài đấy chứ . Giờ nó sắp phải theo một thằng nào đó mà nó không hề quen biết về dinh chẳng biết anh có nghe tin gì về nó hay không, có biết nó buồn như thế nào hay không chứ .

Từ dưới sân trường hần ngồi với Hạ Vy vô tình nhìn lên cửa sổ của lớp , nhìn nó đang nhìn về hướng này chăm chăm suy nghĩ cái mô tê gì đó mà hần nhìn nó nó cũng không biết . Con nhỏ mơ mộng !

Chiều hôm đó như đã sắp xếp thì nó ở nhà chuẩn bị mọi thứ , nói là chuẩn bị cho rằm rộ vậy chứ nó chỉ cần thay cái đầm vào đeo tí trang sức rồi xỏ giày vô đi thôi chứ gì to tát lắm đâu chứ ha ha ha .

-Con gái xong chưa chúng ta đi thôi – mẹ nó đứng ngoài cửa phòng nó gọi .

-Con ra ngay đây , chán thật .

Ngó mình trong gương , nó mặc một cái đầm xanh nước nhạt , thay vì đeo trang sức thì nó chỉ đeo một cái đồng hồ , lâu lắm rồi mới mang giày cao gót khó chịu chết được , có cao bao nhiêu đâu 1 tấc thôi mà , eo ôi.

Tối nôi đã hẹn cùng cả nhà , một nhà hàng Pháp . Lúc vào trong nó ngó nghiêng ngó dọc nó phát hiện ra đám người hôm trước bắt cóc nó . Đi lên nói với mọi người .

-Ba mẹ , anh hai lên đó trước nha ,con đi gặp một vài người bạn của mình sẽ lên ngay .

-Nhanh đi rồi lên – ba nó nói rồi mọi người bước vào thang máy .

Nó quay người tiến về phía mấy thằng kia đang ngồi , ngó dáo dác một chút thì nở một nụ cười bao điều . Đi vào trong phòng bếp , gọi một tên phục vụ lại .

-Tiểu thư cô không được vào đây .

-Im lặng và nghe đây . Anh có thấy mấy tên đang ngồi ăn ngoài đó không ?

-Vâng , có chuyện gì sao tiểu thư .

-Giúp tôi một chút chuyện được chứ ? – nó nhìn tên phục vụ như muốn ăn tươi nuốt sống người ta .

-Vâng ... vâng .

Thế là nói nó nhỏ gì đó vào tai tên phục vụ rồi đi ra ngoài ngồi vào bàn gần đó. Ngay lúc đó có một người con trai nhìn theo nó một cách khó hiểu , lại định giờ trò gì đây không biết .

Sau một lúc thì người phục vụ lúc nãy đi ra trên tay còn cầm theo một phần thức ăn đi thẳng tới chỗ đám đó ngồi .

-Quý khách , phần này là của một vị khách đầu mặt mời quý khách ạ .

-Hà , ai ? – Thằng lần trước cầm con dao dọa nó hỏi tên phục vụ .

-Người đó không cho chúng tôi tiết lộ ạ , tôi xin phép . Chúc quý khách ngon miệng .

Nó ngồi nhìn cái đám đó đang ngơ ngơ ngáo ngáo nhìn phần thức ăn . Chưa được năm giây sau thì cả đám ba thằng nhào vô ăn . Cứ tưởng bị phát hiện rồi chứ . Nó ngồi nhìn bùm miệng cười lần này là tại mấy người dám ăn hiếp nó nên nó trả thù thôi biết chưa ha ha ha .

Chưa đầy năm phút sau thì cả ba thằng ôm bụng chạy vào nhà vệ sinh , lúc đó nó mới dám cười lớn . Tối nay mấy người cứ chờ bắn pháo bông cả đêm đi , chưa tết mà đã bắn pháo bông là ghê rồi ha ha ha .

Cảm giác như trong nhà hàng ai cũng nhìn nó , nó đỏ mặt cuối người đi lên chỗ ba mẹ . Ngồi từ xa người con trai kia bắt gặp mím cười . Con ngốc đó lại bày trò , tội nó mà biết thì nó cũng không sống yên đâu .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hàm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Chương 7 : Hôn phu

Vội chạy lên phòng mà ba mẹ nói , vừa mở cửa nó nghe tiếng mọi người cười nói rôm rả . Chưa kịp định hình có ai trong này nó chỉ biết cuối đầu xin lỗi rồi rút .

-Con xin lỗi đã để mọi người chờ . Con không .. không cố ý đâu ạ

-Không sao , không sao vào đây đi con – tiếng của một người phụ nữ vang lên .

Nó ngược lên nhìn , nhìn một vòng thấy ai cũng đang nhìn nó cười mà nó không hiểu mô tê gì cả .

Đi vào trong ngồi nó ngồi cạnh anh hai nhìn người đang ngồi cạnh ông nội có lẽ là ông nội tên chồng chưa cưới của nó . Vậy người phụ nữ vừa nói đó và người đàn ông trung niên cỡ tuổi ba nó chắc chắn là ba mẹ chồng của nó .

Nhìn sang cạnh người phụ nữ có một thằng nhóc đang ngồi , thằng nhóc cứ nhìn nó chăm chăm làm nó muốn nổi da gà lên luôn . Thằng nhóc này nhìn đẹp trai vãi cỡ này chắc cũng được 7 hay 8 tuổi rồi ý chứ . Mà sao cái mặt này nhìn quen quen hình như là gặp ở đâu rồi .

-Nhi

-Dạ - nó quay đi theo tiếng gọi không nhìn thằng nhóc nữa .

-Ông biết con lẽ hơi sốc về chuyện này nhưng ta tin hai đứa sẽ hạnh phúc với nhau thôi – Ông nội bên nhà chồng nó nói .

-Hi hi dạ con cũng mong vậy – nó cười như không cười . Trời ơi muốn khóc quá .

-Mà sao thằng nhóc chưa tới nữa.

Đúng lúc đó thì cửa mở ra , nhân vật chính đã xuất hiện .

-Con xin lỗi , con tới trễ - người con trai nói rồi tiến lại ghé ngồi cạnh nó .

-Thằng nhóc này sao có thể để mọi người chờ như thế chứ ? – ba của tên này nghiêm giọng nói .

Nó không buồn mà ngược lên nhìn . Chả là đang đoán mò xem chồng tương lai nó như thế nào . Em của tên này đẹp trai như thế chắc anh trai cũng không tới nổi nào đâu . Nhưng mà tính cách của em trai tên này có vẻ không bình thường lắm không biết tên này thì sao đây hu hu hu .

-Em sao vậy ? – anh hai nó chồm qua hỏi nhỏ .

-Em không sao , em muốn đi về - nó mếu như sắp khóc .

-Được rồi chúng ta gọi người đem thức ăn lên thôi – Ông nội nó nói

- Vừa ăn vừa bàn chuyện hôn sự cho hai đứa nhỏ thôi ha ha – Ông nội bên kia tiếp lời . Hai ông có vẻ hợp nhau nhể .

-Tuấn à , thấy ông nội của con nói có sai không con bé nhìn rất đáng yêu đúng không ?

-Dạ

Mọi người trong phòng cười to , nó ngó ra vài giây Tuấn , Tuấn nào nhớ . Ngược mặt lên nhìn tên bên cạnh , mở to mắt nhất có thể . Cái quái gì vậy ? Triệu Hoàng Anh Tuấn người yêu lý tưởng của nhỏ Vy và bao em trong trường . Không đúng không đúng phải nói là người yêu lý tưởng của tất cả con gái trên cái đất nước này luôn đấy chứ ngoại trừ những người đã có chồng có bồ ra thôi .

Hắn quay sang nhìn nó , nó cứ đơ cái mặt ra nhìn hắn . Cuộc sống này đúng là bất công với nó quá đi mà . Cái tên đi chê hàng của mình nhỏ giờ thì sắp cưới mình . Trời ơi , tức hộc máu chết tại chỗ luôn quá . Cái gì chứ ai có thù hận với nó thì nó nhớ rất dai .

-Ăn đi nhìn hoài , sau này sẽ được ngắm mỗi ngày – hắn nói với nó một câu rồi quay đi chỗ khác .

-AI THÈM... - nó đang định hét thì sực nhớ ra còn rất nhiều người ở đây đang nhìn nó – hi hi ý con là con thích cái ... cái món đó .

Mọi người trong phòng bật cười nhìn nó ngay cả hắn cũng phải cố nhịn cười . Hắn được lắm lắm làm nó quê thù nhất định phải báo mới được .

-À , con thấy hay là cho Nhi dọn qua ở cùng gia đình mình luôn được không ba ? – mẹ của hắn hỏi ông nội hắn .

Nó làm rơi cả miếng bò bít tết đang chuẩn bị cho vào miệng nhìn mọi người ngơ ngáo .

-Mọi người thấy thế nào ? – Ông nội hắn hỏi ông nội nó và ba mẹ nó .

-Con thấy như vậy cũng được , dù sao cũng sẽ dọn chỉ là sớm hay muộn thôi mà – ba nó tiếp lời .

-Vậy quyết định như thế đi nhé

Tại sao lại nỡ đuổi con đi sớm như thế này chứ , hu hu hu . Mọi người vui vẻ bàn chuyện vui vẻ . Cả tối nó cứ cầm cuối ăn cho bỏ ghét không để ý mọi người nói gì và làm gì luôn .

Ngày cưới đã được quyết định sau hai tuần nữa . Thế là sau hai tuần nữa nó sẽ chính thức là vợ người ta . Thế là hết cuộc sống độc thân đã chấm hết mà quan trọng hơn là tin đồn nó lấy thiếu gia nhà Triệu lan truyền ra ngoài thì không biết có bao nhiêu con mắt trong trường nhìn nó như động vật nguy hiểm cần phải tiêu diệt ngay và luôn . Á á á á nghĩ tới thôi là muốn tự đào lỗ chôn sống mình luôn cho rồi ...

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: 12C1 Nổi Loạn

Chương 8 : 12C1 nổi loạn

Vào tới sân trường , không biết có chuyện gì mà ở đó bu đông thế không biết nữa . Nó te te đi lại chỗ đó chen vào xem . Là thằng Hùng 12A2 và lớp nó . Đi lại chỗ lớp nó đứng .

-Có chuyện gì vậy Lâm ?

-Nó đẩy thằng Hải ngã mà không biết xin lỗi còn dờ cái giọng phách lối .

-Nè nè , nhìn lại đi tao cũng bị nó quẹt trúng vai thôi chỉ là không yếu như nó phải chụp ếch thôi – Hùng nói rồi bên đám 12A2 cười to .

-Có gì mắc cười mà cười . Mấy người chưa uống thuốc à ? – Nó khoanh tay nhìn đám bên kia .

-Mày nói gì thế con kia ? – Một thằng trong đám bên kia bước lên nói nhưng bị Hùng cản lại .

-Bệnh của tụi này vẫn chưa nặng bằng cô đâu . Chuyện của con trai cô xía vô làm gì ?

-Chẳng cần biết trai hay gái gây sự với 12C1 là không xong đâu . Giờ thì xin lỗi đi – nó hất mặt .

-Nực cười ... tại sao tụi này phải xin lỗi . Người xin lỗi phải là thằng Hải kia nó đi không dòm đụng trúng tôi rồi còn tự ngã nữa chứ .

Nở một nụ cười đều nó quay sang nói với Hải .

-Hải xin lỗi nó đi

-Gi , tại sao chứ ? – Lâm không hiểu nó nói vậy là sao , lớp nó nhìn nó càng không hiểu gì nháo nhào cả lên .

-Không sao đâu , xin lỗi nó đi .

-Xin lỗi – Hải nói rồi quay người về lớp .

-Nhớ cho kỹ 12C1 đã xin lỗi rồi nhé . Còn dám đụng tới lớp tôi thì đừng nói sao con Nhi này ác .

-Được ha ha ha – nhìn bộ mặt đắc ý của thằng Hùng mà lớp nó nổi điên lên .

-Về lớp thôi – nó nói rồi đi về lớp , cả khu đó cũng giải tán theo .

Vừa vào tới lớp nó quăng cái cặp lên bàn hai tay chống hông mặt mày nhăn nhó khó chịu . Lớp nhìn nó mà cảm thấy tức cho Hải vì tự nhiên nó lại kêu Hải xin lỗi thằng Hùng .

Đi lên bục giảng nó đập tay lên bàn giáo viên làm cả lớp im lặng nhìn nó .

-Chuyện gì đây ? – My hỏi nó khi vừa bước vào lớp với Duy .

-Những ai trong lớp mình chơi chung với 12A2 thì đừng tham gia vào chuyện lần này tui không muốn liên lụy mọi người đâu . Mỗi thù của lớp nhất định phải trả - Nó lạnh giọng tuyên bố , cả lớp vừa nghe xong thì cười thích thú . Phải như vậy thì mới là lớp trưởng 12C1 chứ .

-Kế hoạch tác chiến bắt đầu . Từ bây giờ 12A2 sẽ nằm trong tầm ngắm của lớp mình .

-OK LÊN LUN – cả lớp hớn hở như có tiệc vậy . Lâu rồi không quây hôm nay sẽ quây một bữa cho ra trò .

Nó và lớp bắt đầu bàn kế hoạch . Tất cả cửa lớp đều được đóng lại cứ như tụi nó đang thực hiện nhiệm vụ gì đó quan trọng mà không thể cho ai biết

được . Đúng như mọi thứ đã được bàn bạc và sắp xếp lớp nó chia ra hành động .

Tiết 3 và tiết 4 lớp của tụi kia sẽ học thực hành chính vì thế mà lớp sẽ không có ai . Thời cơ thích hợp đã đến . Nó và My xin ông thầy Văn xuống phòng y tế nhưng thực ra là qua lớp 12A2 .

Thầy văn lớp nó vốn bị cận thị rất nặng chính vì thế lợi dụng điểm này mà thiên tài chôm chia lớp nó đã lấy mất cái mắt kiếng của thầy . Tội nghiệp thầy không thấy đường , nhưng lớp nó cần phải trả thù lớp của con Hạ Vy và thằng Hùng nên không còn cách nào khác . Phải lấy mất kiếng của thầy thì lớp nó mới trốn ra khỏi lớp được , chúng em xin lỗi thầy nhiều lắm

Hắn ngồi trong lớp nhìn cả lớp đang làm cái mô tê gì đó mà hắn cũng không hiểu . Chỉ biết là con ngốc đó lại sắp bày trò phá phách nữa rồi .

Sau hơn một tiếng bày binh bố trận thì cái lớp 12A2 ban hành . Đại khái thì lớp nó dùng màu nước viết chữ trên cửa kiếng . Màu nước này là chôm chia của câu lạc bộ vẽ tranh mà có đấy . Phần thì đập nát ra rồi bỏ vào bong bóng treo khắp phòng trong đó còn có cả nước nữa , eo ôi ha ha ha . Cái gì chứ bong bóng thì trong phòng đạo cụ của trường nhiều vô số kể . Đứa nào mở cửa vào lớp đầu tiên là đứa dính chương án hết hủ màu nước lớp nó bỏ phía trên cửa .

Kính khủng hơn là cái bình phòng cháy chữa cháy . Duy chôm nguyên một bình xịt cái lớp giống như cái lớp mới gặp trận bão tuyết kính khủng lắm vậy ha ha ha .

Mọi thứ đã xong lớp tụi nó kéo về , lúc đó cũng vừa hết 2 tiết . Lớp của Hạ Vy kéo nhau về lớp lúc đi ngang qua lớp nó còn nhìn vô cười châm chọc .

- 12C1 rửa bò ha ha ha – Hùng to tiếng nói , lớp nó nổi điên nháo nhào lên .

-Mấy em làm gì vậy , ngồi xuống học bài nhanh lên – cô chủ nhiệm lớp nó đập bàn .

-Chúng ta phải biết tha thứ cho những đứa không có đầu óc bình tĩnh lại đi nào – Nó nói với lớp rồi cười thích thú .

Chưa đầy năm phút sau thì tiếng hát opera của 12A2 vang lên cả hành lang . Nó đứng dậy đập bàn nói to .

-Đại công cáo thành ha ha ha .

Lớp nó đứa nào cũng đứng dậy nhảy như điên , cô chủ nhiệm nó thì chạy ra ngoài xem có chuyện gì rồi . Mấy lớp kia kéo hết ra hành lang tò mò không biết chuyện gì . Có mỗi lớp nó ngoan ngoãn trong lớp vừa nhảy tung tung vừa hú như mấy người bệnh .

Giờ thì hắn đã hiểu nó và lớp làm cái gì . Chỉ giới bày trò , lấy nó về rồi không biết hắn có được toàn mạng hay không nữa . Giờ mới có cảm giác nguy hiểm đang rình rập xung quanh hắn

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Dọn Nhà

Chương 9 : dọn nhà

Hôm nay là chủ nhật , nó sẽ dọn đồ sang nhà hắn . My và Duy cũng sang phụ nó . Lúc nghe tin nó với hắn My đã nhảy cẫng lên vì sốc não . Còn giờ thì bình thường hóa rồi .

Trên đường sang nhà hắn . Nó và My ngồi sau xe , còn Duy thì lái xe , hắn thì ngồi bên cạnh Duy .

-Nghe nói Tuấn có em trai à ? – Duy hỏi .

-Ừ .

-Cái thằng nhóc y chang anh nó . Tao nhớ là không gây thù oán gì với nó mà chẳng hiểu sao hôm trước nó nhìn tao như muốn ăn tươi nuốt sống tao vậy – nó quay sang My nhăn mặt .

-Em tui không giống tui không lẽ giống cô .

-Mà thằng nhóc bao nhiêu tuổi rồi ? – My hỏi .

-Bảy tuổi rồi .

-Mới bảy tuổi mà như vậy rồi sau này có mà bị nó ăn hiếp . My ơi cứu tao – nó ôm cánh tay My rung rung

-Kệ mày , tao không dích đáng gì trong trường hợp này hết .

Nó xụ mặt buồn My ra , mở cửa hóng gió . Được một lúc thì tới nhà hấn . Má ơi nhà gì mà to tổ chẳng thể này nhìn choáng luôn đấy trời ơi . Trước nhà còn có vệ sĩ canh nữa chứ . Cho xe chạy thẳng vào trong sân , cái sân to phết kiểu này đi bộ mệt chết luôn đấy .

Xe dừng trước cửa nhà , cả bọn xuống xe . Đằng sau là chiếc xe chở đồ của nó .

-Được rồi đem đồ vô trong đi – hấn nói với mấy người làm rồi đi vào trong .

Cả ba theo sau hấn , thực ra nhà nó cũng không nhỏ bé gì đâu nhưng mà cái nhà này chắc gấp đôi nhà nó luôn đấy chứ . Nhà giàu , đẹp trai thế hèn gì con gái nó mê là phải rồi .

-Anh hai – thằng nhóc em của hấn từ trên lầu xuống .

-Mẹ đâu rồi ?

-Trong bếp

Lúc đó thì mẹ hấn cũng vừa từ trong bếp ra , nhìn nó cười tươi .

-Con tới rồi đấy à lại đây ngồi đi

-Dạ con chào cô – nó , My và Duy lễ phép .

-Mau lại đây ngồi nào

Mọi người lại sofa ngồi . Có nó bị kéo sang kia ngồi với mẹ hấn làm nó ú ớ không nói được gì .

-Từ giờ đây là nhà con , đừng ngại nữa nhé .

-Dạ ... dạ -nó cười như không cười .

-Hào Hào lại đây chào chị đi con .

Thằng nhóc ngồi kế anh hai nhìn nó chăm chăm rồi cầm đầu vô cái máy game . My và Duy nhìn nó bị bơ mà không nhận được cười .

-Cái thằng nhóc này . Con đừng giận nó nhé , tính nó chẳng biết giống ai nữa .

-Dạ dạ không sao mà cô .

Mẹ hấn nhìn nó chăm chăm làm mọi người cũng nhìn theo .

-Bây giờ còn gọi là cô sao ? Hãy gọi là mẹ nhé .

-Hả ? dạ ... dạ ... - Nó gãi đầu ngượng ngùng .

-Chị Nhi cũng có lúc như vậy đúng là hiếm có thật – Duy nhìn nó cười thích thú .

Mọi người nhìn nó cười . Nó và hấn có yêu thương nhau gì đâu mà phải lấy nhau như thế này chứ gọi thế cũng ngại lắm chứ bộ . Nhưng mà mẹ hấn đúng là hiền thật lại còn rất đẹp . Tính cách hai anh em nhà này chắc là giống ba nên mới như thế này đây .

Ở chơi một lúc thì My và Duy cũng đi về , nó cũng xin phép lên phòng dọn đồ . Mở cửa vào phòng , gió từ phía ban công thổi vào đúng là mát thật . Hấn đúng là số hưởng mà , nhìn đồ đạc trong phòng thì có thể hiểu được . Vâng , nó và hấn sẽ ở cùng phòng đấy ạ . Trước khi đến đây nó đã biết trước chuyện này rồi quả nhiên nó đoán không sai mà .

Ra ngoài ban công nhìn xuống là hồ bơi , từ đây nhảy xuống chắc là sẽ không chết . Đang nghĩ vớ vẩn thì sau lưng có tiếng nói làm nó giật mình .

-Này chị kia – Nó quay lại thì ra là em của hấn .

-Em gọi chị hả ?

-Không lẽ tôi tự nói chuyện với tôi chắc .

-Hề hề - nó cười .

-Chị đừng có mà quyến rũ anh hai của tôi . Tại chị mà bây giờ tôi không được ngủ với anh hai nữa rồi đó – thằng nhóc hét lên tức tối . Nó nhìn thẳng nhóc rồi ngồi chồm hồm xuống .

-Thế chị em mình đổi phòng nhé . Em ngủ với anh em , chị sẽ ngủ phòng em được không được không hả ?

-Chị tưởng tôi không muốn chắc nhưng ba mẹ mà biết là tôi không được yên thân đâu . Chị đó tốt nhất là cẩn thận đi , tôi sẽ không để anh hai lọt vào tay chị đâu – thằng nhóc hét lên rồi chạy ra khỏi phòng . Nó ngo ngo ngáo ngáo nhìn theo thằng nhóc một cách khó hiểu .

Tối đó sau khi ăn cơm xong nó và hấn đi về phòng , hấn thì đi tắm còn nó thì lại ngồi trên bàn học làm bài tập . Ngay bàn học là cửa sổ bởi vậy gió thổi vào mát dễ sợ luôn . Nó làm bài được một chút thì ngồi cắn bút suy nghĩ cái gì đó . Hấn đi ra nhìn nó hớn đang trên mây thì lại ngồi xuống sofa kế bên bàn học vừa lau khô tóc vừa nhìn nó .

-Cô lại mơ tưởng trên mây rồi à ?

-Anh ra đây hỏi nào thế ?

-Từ lúc cô đang cầm cây bút đó , nó sắp nát luôn rồi kìa

-Tui nghĩ anh cũng có bạn gái rồi chứ hả ?

-Có rồi sao

-Thì tại sao anh lại đồng ý chuyện hôn nhân này chứ ? – nó nhìn hấn thể hiện một sự tò mò vô cùng lớn .

-Muốn biết à ?

-Ừ ừ - nó gật đầu lia lịa .

-Tui – không – nói – hấn nói rồi đi lại giường chồm mềm ngủ mặc kệ nó đang tức điên lên .

- Nè anh ngủ trên giường còn tui ngủ đâu hả ? – nó hét .

-Dưới đất kìa .

Nó thờ dài đứng dậy đi lại giường đập cho hấn một cái làm hấn ôm mền bay vèo xuống sàn nhà .

-Cái giường của tui , anh thích sàn nhà thì xuống dưới mà ngủ nghe chưa

-Con hăm kia cô muốn chết phải không ? – hấn nổi cáu nhìn nó một cách lạnh lùng .

-Bao búa kéo ai thắng giường là của người đó chơi không ?

-Được , phải như vậy thì cô mới cam tâm ngủ đất .

Sau một hồi bao búa kéo thì tên tên tên nó ngủ dưới đất còn hấn thì sung sướng nằm trên giường . Á á á điên thật chứ , ước gì giết người mà không đi tù thì chắc hấn có chết mười lần nó cũng chưa hả giận nữa .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Trần Trọng Nghĩa

Chương 10 : Trần Trọng Nghĩa

Mấy ngày sau đó thì nó và hấn phải chuẩn bị cho lễ cưới , mọi thứ trong phòng hấn hầu như được mua mới toàn bộ . Mẹ hấn và mẹ nó chuẩn bị mọi thứ nó và hấn chỉ việc thử áo cưới và chọn nhẫn là xong xuôi .

Giờ vẫn , nó mệt mỏi nằm ngủ trên bàn ngon ơ thì dưới sân trường ồn ào cả lên . Trước cổng trường ngoài một chiếc audi ra còn thêm năm chiếc mecxì chạy theo phía sau . Đúng lúc vừa đánh trống ra chơi , tụi học sinh trong trường kéo nhau ra cổng xem có chuyện gì còn nó thì vẫn ngủ ngon ơ .

-Chị Nhi dậy nhanh lên , dậy dậy dậy – Duy vừa gọi nó vừa quát cho nó mấy phát .

-Ai da ... Biết đau không hả ? – nó bật dậy hét to .

-Còn ngủ nữa nhìn xuống sân trường kia .

-Chuyện gì mới được chứ ? – Nó mắt nhắm mắt mở nhìn xuống sân trường .

Nhìn người con trai đang bị đám con gái trong trường bu quanh mà mắt nó mở to hết cỡ . Vội vàng chạy xuống sân , Duy và My theo sau nó . Chen mãi mới vô được , vừa nhìn thấy nó thì người kia đã nở một nụ cười rất chi là đáng yêu .

-Á á á á – nó la lên rồi chạy lại ôm chầm người con trai kia cứng ngắt .

-Vợ yêu của anh đây rồi – người con trai kia vừa nói xong thì cả sân trường đổ người ra nhìn nó .

Buông người kia ra nó thẳng tay động một cái vào bụng anh làm anh cúi người ôm bụng, mặt nhăn nhó .

-Em ác với anh vừa thôi chứ ...

-Ai là vợ anh ? Em có nói sẽ lấy anh sao ? No hề nhé – nó chống hông nhìn anh .

-Vậy là em định lấy cái thằng nhóc Tr... - Chưa kịp nói hết thì anh đã bị nó bịch miệng .

-Im , im ngay . Anh mà hé nửa lời em tiễn anh về bên kia liền đấy .

-Đồ ác độc , anh vừa đáp máy bay là tới tìm em liền đó .

-Mặc kệ anh chứ , em có bảo anh sang đây à ? – Nó hất mặt nhìn anh .

-Nhưng làm sao anh có thể giao em cho một thằng nhóc con như thế được – Anh đứng thẳng người dậy hùng hồn tuyên bố .

Nó nhìn anh lắc đầu ngán ngẫm . Anh là Trần Trọng Nghĩa lớn hơn nó hai tuổi , nó , My , Duy và anh chơi chung với nhau từ khi còn nhỏ tới khi anh 15 tuổi thì di dân sang Nhật . Ba của anh chính là ba nuôi của nó nên gia đình hai bên rất thân thiết .

Ngay từ nhỏ anh lúc nào cũng nói với mọi người lớn lên sẽ lấy nó làm vợ nhưng bây giờ chưa lấy được thì đã bị hấn cướp mất . Đứng là tức chết mà , chính vì nghe tin nó sắp lấy chồng nên anh tức tốc chạy về đây xem thằng nào cả gan dám cướp nó như thế .

-Anh – Duy đi lại chỗ nó và Nghĩa đứng cùng My .

-Konnichiwa (xin chào) – Nghĩa vừa nói vừa vẫy vẫy tay như hoa hậu .

-Ohayo (xin chào hoặc là chào buổi sáng) – Duy cũng bắt chước anh giơ tay chào anh như hoa hậu .

-Hisasiburi (xin chào nhưng thân thiết hơn)– My nói rồi nhìn anh cười .

-SAYOUNARA (chào tạm biệt) – Nó nói rồi quay người bỏ đi , anh nhìn theo nó mà mặt buồn so .

Nó biết anh chẳng buồn thế đâu , chả là anh diễn sâu lắm ha ha ha . Biết thế nào anh cũng sẽ về nhà nó nên khi đi học về nó sẽ ghé sang nhà .

Nó xuống căn tin , đi nửa đường thì gặp Hạ Vy . Nhỏ chặn đường nó khoanh tay ra về nói .

-Có người yêu rồi mà còn muốn sáp lại gần Tuấn cô đúng là trơ trên mà

Nó thở dài , hai tay chống hông nhìn Vy .

-Nói tôi sao không nhìn lại mình xem . Tuấn có chú ý đến cô đâu mà sao cô cứ bày lắm trò làm gì .

-Mày ...

-Có gì thì làm sao cho Tuấn khẳng định cô là người yêu đi rồi tính tiếp . Đừng có mà kiếm tui nói nhảm nữa mệt quá .

Nó bỏ đi , tới cửa quẹo thì gặp hấn đang đứng đó . Nó nhìn hấn rồi nói .

-Lát nữa tôi về nhà tôi anh cứ về nhà trước đi .

-Tôi sẽ về đó với cô .

Nói rồi hấn bỏ đi , thật ra lúc thấy nó ôm Nghĩa hấn đã phát cáu lên rồi . Ngay cả hấn cũng chẳng biết tại sao . Chỉ biết là tự nhiên trong người thấy khó chịu vô cùng .

Ra về , nó , My , Duy và hấn cùng về nhà nó . Vừa thấy nó vô tới cửa Nghĩa đã chạy vào ra ôm nó . Cảnh này thì My với Duy thấy nhiều rồi nên bình thường hóa rồi còn hấn thì đang cố kìm nén cơn giận .

-Ba mẹ với anh hai em đâu ?

-Ba mẹ nuôi mới ra ngoài , còn anh Thắng thì anh cũng không biết .

-Ai đây ? – Nghĩa chỉ vào hấn khi cả bọn vừa ngồi xuống sofa .

-Là Anh Tuấn chồng sắp cưới của Nhi – My nói .

Nghĩa bắt gặp nhìn hấn một cách kỳ lạ , cảm giác như muốn câu xé hấn ra luôn vậy đó . Nó thì chẳng để ý mấy chuyện này thân nhiên lên phòng thay đồ .

My và Duy kéo nhau vào bếp lấy nước và đồ ăn nên không hề biết ngoài này hấn và Nghĩa đang nhìn nhau một cách ‘ Đăm đăm ‘ nhất có thể .

-Thì ra là thiếu gia nhà họ Triệu hôm nay mới được gặp mặt – Nghĩa lên giọng nói có vẻ không ưa hấn .

-Còn anh là ai ? – hấn cũng chẳng vừa lạnh giọng nói .

-Tôi là người yêu thanh mai trúc mã của Nhi . Cậu nghĩ mình có tư cách để cướp Nhi khỏi tôi sao ?

-Không biết có không nhưng chủ nhật tuần này tôi và Nhi sẽ làm đám cưới – hấn nhìn Nghĩa với vẻ khó chịu

-Đám cưới ? Nực cười . Nếu như không phải do ông nội thì Nhi sẽ lấy cậu chắc .

-Dù tôi không lấy Nhi thì cũng chưa chắc Nhi sẽ chọn anh . Đừng có vọng tưởng cao như vậy .

-Cậu tốt nhất đổi xử cho tốt với Nhi . Chỉ cần tôi biết Nhi khóc hay đau lòng vì cậu thì đừng trách Trọng Nghĩa này không báo trước .

-Anh yên tâm vợ tôi tôi sẽ chăm sóc tốt . Anh cứ làm tốt bổn phận của mình là được rồi .

Cả hai nhìn nhau không nói gì nữa . Nó cũng vừa từ trên lầu xuống thì anh hai nó cũng về tới . Mọi thứ bình thường hóa trở lại . Ngoài hấn và Nghĩa ra thì cũng không ai biết đến cuộc nói chuyện đầy căng thẳng này vì đối với Nghĩa nó là một người vô cùng quan trọng với anh chính vì thế ai làm tổn thương nó thì chắc chắn anh sẽ không để kẻ đó sống yên ổn .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Kết Hôn

Chương 11 : Kết hôn

Đúng như kế hoạch ngày này cũng tới . Cái ngày định mệnh của cuộc đời gắn kết thiếu phu nhân của tập đoàn Triệu Hoàng . Nghe có vẻ oai nhõ nhưng nó chẳng hề đâu vì nó sẽ trở thành mục tiêu của tội con gái . Giờ có chồng trên danh nghĩa rồi đó sau này làm sao của trai nữa đây trời ơi , bần chết mất thôi , thua !

Ngồi trong phòng chờ cô dâu . Tổng lên người một cái đầm sỡ to tồ bỗ , chiếc áo đầm này được mẹ chồng nó tận tâm chuẩn bị với cá giá trên trời . Đi kèm với bộ đầm là chiếc vương miện có giá trị ngang ngửa vương miện của hoa hậu ngày nay . Cảm giác trọng trách thật nặng nề với lắm thứ đặc tiền trên người như thế , eo ôi .

My ngồi trong phòng với nó cứ nhìn nó cười tủm tỉm làm nó khó chịu kinh khủng.

-Mày điên sáng à ?

-Giờ Nhi đã là vợ người ta . Tội trong trường mà biết được thì mày sẽ ra sao nhờ ?

-Tao cũng đang muốn biết đó . Nhất là con Hạ Vy đó

-Cái đó thì em yên tâm , anh nghe bên kia nói là sẽ cấm mọi nhà báo phóng viên vào nên chẳng ai biết mặt em đâu . Chỉ biết con trai lớn của Triệu Gia

đã kết hôn thôi – Huy, Duy và Trọng Nghĩa từ ngoài vào .

-Thật á , thật á ? – Nó hỏi anh hai .

-Là thật đó nên em cứ yên tâm . Sau này anh có cướp em thì cũng chả ai biết em có chồng – Nghĩa đi lại ngồi xuống cạnh nó .

-Hôm nay nhìn em đẹp lắm nhóc con – anh hai cho hai tay vào túi quần nhìn cô em gái ngốc trêu mếu .

Nó cười , Nghĩa ngồi cạnh nó tự mình đâm vào ngực mình mấy cái phát ra tiếng rõ to .

-Ước gì cái người đứng ngoài đó không phải là thằng nhóc chết tiệt kia mà là anh thì hay biết mấy .

-Anh đừng có mơ mộng nữa . Hai người mà ở chung là banh nhà đó – Duy tiếp lời Nghĩa .

-Hay là anh cướp cô dâu nha – Nghĩa nhìn nó rồi nhìn một lượt mọi người trong phòng hớn hờ .

-Em thừa biết trong nhà này không ai dám làm trái ý ông nội mà , ba em cũng phải nể ông nội mấy phần đó nhóc – Huy vừa nói xong thì ông nội nó và ba mẹ nó đi vào .

-Con gái của mẹ hôm nay xinh như công chúa thế này – Mẹ đi lại chỗ nó sờ nhẹ lên mặt nó mỉm cười .

-Ai dà , con xinh con biết mà mọi người khen quai ngài quá à – nó nhớn nhoe nói nhìn mọi người .

-DIỄN XẤU LẮM RỒI ĐÓ – Duy, My, Nghĩa và anh hai nó đồng thanh nói .

Mọi người trong phòng nhìn nó bật cười . Nó cười như không cười , sao mà vui nổi đây .

Giờ khắc định mệnh đã tới , nắm tay ba nó từ ngoài vào cả kháng phòng im lặng nhìn nó . Nhìn sơ qua nó có thể thấy được một lượng khách khứa lò không biết từ đâu ra mà nhiều vậy không biết . Hít một hơi thật sâu nó chậm rãi tiến về phía hấn đang đứng nhìn nó như một tên ngốc , cái mặt cứ ngáo ngáo làm sao ấy nhìn mà thèm đâm cho vài phát ... hừ !

-Ta giao con gái ta cho con , hãy đối xử tốt với con bé nhé

-Dạ con sẽ đối xử thật tốt với Nhi thưa ba

Nắm lấy tay hấn nó cảm động phát khóc . Mơ tưởng à , không bao giờ có chuyện đó . Một tên chỉ tỏ làm cho tôi điên thì làm sao mà cảm nổi chứ ở đó mà động . ‘ Dạ con sẽ đối xử tốt với Nhi ‘ tin nổi không ? tất nhiên là không bao giờ rồi ...

Nhưng nó đâu có biết lúc vừa mới thấy nó hấn đã không còn kìm chế được mình , cảm giác chiếm hữu nó , muốn nó là của hấn mãi mãi trôi dạt một cách khó kiểm soát .

Cha xứ bắt đầu buổi lễ ...

-Nếu bất cứ ai phản đối cuộc hôn nhân này xin hãy đứng lên nếu không đứng lên thì xin hãy chôn chặt mọi tình cảm cảm xúc của mình cho tới tận hơi thở cuối cùng .

Cả phòng im lặng , không ai đứng lên . Nói vậy chứ thật ra Trọng Nghĩa rất muốn đứng lên mà không thể . Nhìn nó tay trong tay với tên chết bầm kia là Nghĩa sôi máu rồi . Đứng trên này mà nó thâm câu nguyện ai đó có thể dừng cảm đứng lên cứu vớt cuộc đời nó nhưng hình như là vô vọng rồi .

-Được rồi vậy chúng ta

Cha xứ chưa nói hết câu thì cánh cửa bị mở tung ra thu hút sự tò mò của tất cả mọi người . Nó và hấn quay lại nhìn kẻ nào to gan đến thế mà không khỏi ngạc nhiên ...

-Anh Tuấn – một giọng nói vô cùng trong trẻo vang lên . Đúng , là một cô gái nhìn lạ quắc nó chả biết là ai .

-Mỹ Linh ... Sao , sao em lại ở đây ? – Hấn có vẻ ngạc nhiên .

-Em trở về đây để tìm anh hức ... hức .. – Cô gái kia bắt đầu khóc , và trung tâm của mọi việc lại trở thành cô gái có tên Mỹ Linh đó .

Nó nhìn sang hấn , nhìn như hấn đang đấu tranh cảm xúc giữ lắm . Nhìn xuống ông nội và ba hấn hình như đang có vẻ tức giận làm nó tò mò cái chuyện này ghê gớm luôn .

-Hủy hôn đi - Nó quay sang nói nhỏ với hấn .

Hấn quay sang nhìn nó , nhìn nó có vẻ rất nghiêm túc trong chuyện hủy hôn này tự nhiên hấn lại thấy khó chịu , chưa bao giờ hấn nghĩ tới chuyện này . Mỹ Linh người con gái mà hấn yêu vào ba năm trước nhưng rồi một ngày cô ta đột nhiên biến mất không lý do bây giờ lại đứng ngay hôm nay thì lại quay trở lại , phải chăng chỉ là trùng hợp ? Thật sự có nhiều điều làm người ta phải nghi ngờ .

-Ta nói cho con biết nếu như con không đưa được cháu dâu này về thì từ nay đừng nhìn mặt ta nữa – ông nội hần hùng hồn tuyên bố .

Sau một hồi đấu tranh tâm lý hay sao sao đó hần gọi người đưa cô gái kia ra ngoài và tiếp tục hôn lễ . Mọi thứ lại quay về đúng quỹ đạo của nó rồi . Nó ngán ngẩm , cứ tưởng được giải thoát ai dè thoát không được . Đã vậy phá cho bỏ ghét . Tối đó nó nóc không biết bao nhiêu là rượu , người cứ lân lân thềm căn ai đó và tất nhiên hần chính là người hưởng hết vì lúc nào cũng tò tò đi bên nó mà ha ha ha .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Buổi Sáng Của Cặp Vợ Chồng Trẻ

Chương 12 : Buổi sáng của cặp vợ chồng trẻ

Tối hôm đó sau khi hôn lễ kết thúc nó và hần trở về nhà . Vừa vào tới phòng nó thờ không ra hơi nữa rồi hần để nó nằm xuống giường mà thờ phào nhẹ nhõm . Con gái con lừa uống rượu còn hơn con trai nữa ai mà chịu nổi đúng là con hăm . Nhưng mà cũng khâm phục nó thật uống thể mà còn tỉnh tỉnh là ghê rồi .

-Trời ơi sao số tui khổ thế này – nó than vãn . Vừa nói vừa đập mạnh vào giường như oan ức lắm vậy .

-Cô ở đó mà than tui đi tắm

-Không được dành nhà tắm của tui , tui giết anh đó – nó bật dậy đi vào nhà vệ sinh . Nhìn cái dáng đi đúng chuẩn mấy người say rượu mà hần không nhìn được cười .

Gần một tiếng trôi qua hần vẫn chưa thấy nó ra , chả biết nó làm cái mô tê gì mà lâu thế không biết .

-Cô ngủ luôn trong đó rồi à ? – hần gõ cửa mà không nghe nó trả lời .

-Nè , nhò hăm kia ra đây mau lên – Nó vẫn không trả lời .

-Cô không ra tôi đi vào đó – Nó vẫn không trả lời hần .

Tức mình , hần mở cửa he hé nhìn vào trong ngó dáo dác thì thấy nó đang nằm trong bồn tắm không mảnh vải che thân ngủ ngon lành . Hần quay mặt đi không dám nhìn nó . Trời đất thiên địa ơi cái con nhò này ngủ trong nhà tắm luôn thế này cũng được à . Cô bệnh chết không phải ba mẹ sẽ giết tôi luôn hay sao chứ .

Vội vớ lấy cái khăn che người cho nó rồi bế nó ra khỏi phòng tắm . Đặt nó lên giường đắp chăn cho nó , hần nhìn nó tức điên .

-Không to mà con khoe ra ai dòm không biết – hần đứng nói một mình , sau khi nói xong bỗng dỏ cả mặt cảm giác mình thật là biến thái . Mà không đúng dù gì hần cũng là chồng nó mà vậy thì đâu có gì là biến thái đâu chứ .

Nó trở người , cuộn mình trong chăn còn nói mớ chửi hần một câu mới hà dạ .

-Anh Tuấn biến thái

Dám chửi tôi , sáng mai cô sẽ biết tay tôi .

Nghĩ rồi hần đi tắm sau đó leo lên giường đánh một giấc đến sáng .

Nắng bắt đầu rọi vào phòng chói cả mắt , nó trở mình lấy tay che mắt lại . Cả người ề ảm , đầu thì cứ như trên mây đau chết đi được . Nằm được một lúc nó mới mở mắt ra được , trở người quay sang bên cạnh mắt nó to hết cỡ , tá hỏa nhìn hần đang ôm eo nó ngủ ngon ơ .

Kéo cái mền lên nó nhìn người mình không mảnh vải che thân mà thờ gấp . Chuyện gì xảy ra vậy trời , nhìn sang bên cạnh hần cũng đang cời trần nó dùng hết toàn bộ công lực mà hét lên ...

-Á Á Á Á Á – chụp lấy cái mền nó che người lại .

-Cô làm gì mà sáng sớm không cho ai ngủ thế hả ? cũng may nhà này có cách âm hết rồi – hần mắt nhắm mắt mở trở mình . Được một lúc mới quay sang nhìn nó .

-Anh ... hức ... hức ... - Nó như sắp khóc nhìn hấn chăm chăm .

-Tôi làm sao ? – hấn ngồi dậy nhìn nó mà nhin cười .

-Tôi qua.....

-Tôi qua thì làm sao ?

-Sao anh dám làm như vậy với tui chứ ? – Nó mếu .

-Tôi làm gì cô nào ? - hấn lại sát mặt nó nói mặt đúng gian tà .

- Anh .. anh - Nó nhìn xuống người mình khóc ngon ơ .

- Tôi không làm gì cô hết là cô quyến rũ tui

-Tôi ... tui ..

-Phải là cô , cô uống rượu say rồi quyến rũ tui đó . Có cần ... - hấn ngập ngừng nhìn nó .

-Cần... cần gì hu hu ...

-Cần tui giúp cô nhớ lại chuyện tôi qua không ? – hấn thì thảo bên tai nó làm nó nổi da gà lên hết to .

-ĐỒ BIẾN THÁI , TUI SẼ KHÔNG THA CHO ANH ĐẤU – Nói vừa khóc vừa nói rồi nó ôm mền chạy vào nhà vệ sinh .

Hấn nhìn theo nó mà bật cười thích thú . Đúng là con nhỏ ngốc !

Hôm nay nó và hấn nghỉ học . Chứ làm sao mà đi học cho nổi khi hôm qua phải tiếp bao nhiêu là khách khứa như thế . Nó từ trên phòng đi xuống mà mặt mày bơ phờ nhìn thấy mà thương . Tội nghiệp , mới sáng sớm gặp phải chuyện đó là nó hết sức sống nữa rồi .

-Con chào ba mẹ - nó lễ phép chào rồi ngồi xuống bên cạnh hấn .

-Con sao vậy ? vẫn còn mệt sao ? – mẹ lo lắng hỏi nó .

-Dạ con không sao mẹ đừng lo – nó giọng cười nhìn sang hấn vẫn nhón nhơ đọc báo mà nổi điên .

-Hai đứa ăn sáng đi rồi sang nhà nội – ba nói .

-Có thể không qua được không ba ? – Hấn hỏi có chút không vui .

-Không được . Nội con đã tụ họp toàn bộ gia đình lại rồi . Ba mẹ sang đó trước hai đứa ăn xong rồi sang .

Nói rồi ba mẹ đứng dậy đi ra ngoài nó nhìn theo mà vẫn chưa hiểu lắm .

-Tại sao phải qua nhà nội làm gì ?

-Theo như Triệu Gia , bề là con cháu sau khi kết hôn đều phải qua nhà tổ bái tổ tiên .

-Nhìn anh có vẻ không vui ...

-Cô có biết gia tộc họ Triệu đông như thế nào không ? không chỉ là bái tổ tiên mà còn phải gặp tất cả trường bối trong nhà . Cô không mệt chết thì cũng gần tắt thở sau khi gặp hết tất cả bọn họ .

-Bộ ... bộ nhiều lắm sao ? – nó có vẻ hoang mang nhìn hấn .

-Đếm sơ sơ khoảng 30 nấy người , chưa tính còn anh em họ - hấn cười rồi gấp tờ báo để trên bàn đi vào bếp .

Nó thả người dựa vào ghế thờ dài , cái gia tộc gì lắm người thế không biết . Biết vậy ngày hôm qua thả chết cũng không lấy hấn đâu . Số nhọ quá đi mà hu hu hu ...

Sáng đó , không đúng cả ngày hôm đó nó cùng hấn ở bên nhà nội hấn gặp người này đến người kia . Cái đại gia đình gì mà đông thế này không biết . Còn anh em họ nữa chứ ước gì có ai cứu nó khỏi bể khổ này với .

Chương 13: Bạn Học Mới

Chương 13 : Bạn học mới

Hôm nay nó và hấn đi học lại , cảm giác ngồi cùng một chiếc xe với hấn sao mà nó rùng rợn thế này . Nhìn hấn im lặng từ hôm qua tới giờ nó cũng chẳng hiểu hấn bị mô tê gì nữa . Sau đám cưới của nó thì Trọng Nghĩa đã về bên kia bởi vậy nó hết bị anh làm nhảm nữa rồi . Anh hai nó cũng vậy , sáng nay đã bay về Mỹ để hoàn thành luận án tốt nghiệp luôn rồi .

Xe dừng trước cổng trường nó ba chân bốn cẳng chạy vèo vào lớp tránh gặp phiền phức . Cái gì chứ chỉ cần sắp lại gần hấn thì không đưa con gái nào được toàn mạng với nhỏ Vy đâu khổ lắm .

-Ai chà chà hôm nay Nhi nhà tui đi học sớm hen – Duy vừa vào đã chốt cho nó một câu .

-Im ngay . Nuôi tui được ngày nào mà nói là Nhi nhà tui .

-Dạ dạ , hôm nay em cảm khẫu luôn .

-Mà mày làm gì chạy ghê thế ? Chuyện đi chung xe rồi đưa nào trong trường này cũng biết thôi – My ngồi xuống bên cạnh nó .

-Tao định đi xe riêng rồi nhưng mẹ không chịu nên mới vậy đó .

-Mà nè hôm đám cưới mày uống rượu nhiều lắm đó ...- My dừng lại nhìn nó một cách bí hiểm .

-Thì ... thì sao ?

-Thì là chị có làm gì anh rề không đó ? –Duy chồm lên hỏi nhỏ đủ cho cả bọn cùng nghe .

Nó ứ ớ , hai má bắt đầu hơi hồng hồng . Nó quay đi chỗ khác hết lên .

-LÀM GÌ ... LÀ LÀM GÌ ? AI THÈM LÀM GÌ TÊN BIẾN THÁI ĐÓ CHỨ ?

Nhìn biểu hiện của nó là biết có chuyện xảy ra . My và Duy nhìn nó cười thích thú . Đúng lúc đó thì hấn cũng từ ngoài vào nhìn nó đỏ mặt còn hai người kia thì cười là cảm thấy có chuyện không ổn xảy ra ở đây rồi .

Giờ vào học ...

Tiết đầu là tiết toán nhưng không thấy cô toán mà thấy cô chủ nhiệm , từ ngoài đi vào cô còn dắt theo một người nữa bởi thể tụi trong lớp mới la toáng lên .

-Hôm nay lớp mình có học sinh mới , các em nhớ giúp đỡ bạn ấy nhé .

-Mình là Trần Mỹ Linh rất vui được làm quen với các bạn – Người con gái đứng trên đó không ai khác chính là người đã xuất hiện ở đám cưới của nó và hấn hôm trước .

Bọn con trai trong lớp nhìn thấy gái mới là tươm tướp hú như điên . Đợi tới khi cô chủ nhiệm đập bàn thì cả lớp mới chịu im lặng .

-Lớp trưởng sắp chỗ cho bạn ngồi đi nhé – nói rồi cô đi ra . Nó đứng dậy hỏi .

-Linh muốn ngồi đâu ? – thấy Mỹ Linh cứ nhìn hấn chăm chăm là hiểu rồi .

Quay xuống nhìn Duy nó nở một nụ cười rất chi là đáng yêu .

-Duy đứng lên , dọn nhà đi em . Lên trên đây ngồi với Bảo nè – Duy dọn đồ lên bàn trên bàn của nó ngồi .

-Được rồi , bạn xuống ngồi với Tuấn đi – Thấy nó xếp chỗ quá đúng ý mình Mỹ Linh cười tươi như hoa đi xuống đó ngồi . Mà hình như Mỹ Linh không nhận ra nó nên cứ vô tư và hồn nhiên như thế đó .

Quay lại nhìn hấn , hấn nhìn nó chăm chăm hình như không được vui nhưng thôi kệ tên này lúc nào chả vậy . Cả lớp thì không hiểu chuyện gì nên cứ nhìn Mỹ Linh rồi nhìn hấn kỳ lạ . Khỏi phải nói chuẩn bị có tin đồn lan ra rồi .

Ra chơi , đang ngồi ăn ngon lành hấn và Mỹ Linh xuống có cái bạn nào đó dễ thương kinh khủng lo chạy ra chỗ hấn mà quẹt trúng tay nó làm rớt cái hamburger nó đang ăn dang dở .

- Á á á cái bánh của tui – nó mếu nhìn cái bánh đang nằm dưới đất mà buồn so .

- Số chị không được ăn trọn vẹn cái bánh rồi – Duy vừa ăn vừa nhìn nó cười te tét .

- Trời ơi tức quá , muốn ăn cũng không được là sao ?

Hắn đứng từ xa nhìn thấy nó đang nhìn cái bánh dưới đất là hiểu rồi . Đúng là con nhỏ ngốc mà . Hắn bất giác mỉm cười nhưng hắn đâu biết bên cạnh hắn có một người đang nhìn hắn .

Tiến tới bên cạnh nó ngồi xuống , hắn đưa cho nó cái hamburgur khác làm nó ngạc nhiên đến mức khó hiểu .

- Gì vậy ? – nó quay sang hỏi hắn .

- Tui không muốn ăn nữa nên đưa cho cô .

- Anh nghĩ tui là cái chỗ chứa đồ anh không ăn hả ?

- Thế giờ cô có ăn không ? không thì vứt đi .

Nó đấu tranh tâm lý một lúc rồi giựt lấy cái bánh .

- Ngu sao không ăn anh đúng là phí phạm . Sau này không có đâu mà ăn .

- Hâm .

- Ê tán mò máu giờ , đừng ghẹo gan tui nha .

- Hình như bạn là người hôm đó – Mỹ Linh lên tiếng nhìn nó chăm chú .

Cả ba đưa nó , Duy , Mỹ quay sang nhìn Mỹ Linh .

- Bạn là vợ của Tuấn đúng không ?

- Có thể cho là vậy đó – nó cười .

- Minh ... mình xin lỗi bạn vì cứ kè kè bên Tuấn thế này . Nhưng ngoài Tuấn ra thì mình không quen ai ở đây hết .

- Không sao , cứ tự nhiên đi . Sau này có gì không biết cứ hỏi tui này sẽ giúp cho .

- Hihi cảm ơn bạn

Mỹ cứ nhìn Mỹ Linh một cách kỳ lạ cho tới khi nó gọi thì cô nàng mới hoàn hồn về thực tại . Nó thì vốn rất là vô tư chẳng bao giờ để ý mấy chuyện vặt vãnh bởi nó nghĩ nó và hắn vốn chỉ là trên danh nghĩa còn chuyện của ai người đó lo chẳng cần phải bận tâm tới làm gì .

Mấy ngày sau đó , ngày nào hắn và Mỹ linh cũng kè kè với nhau trên trường , còn về phần Hạ Vy mấy hôm nay thấy im lặng quá nên nó cũng thấy lạ . Nghe tui 12A2 nói mấy hôm nay nhỏ nghỉ học hình như là bị sốc về việc hắn lấy vợ đây mà .

Tối hôm đó nó đang ngồi trong phòng lướt facebook thì hắn từ đâu lù lù xuất hiện bên cạnh làm nó giật mình .

- Anh định hù chết tui à ?

- Ngày mai ba mẹ sẽ đi công tác . Dù sao mai cũng được nghỉ cô có muốn đi chơi không ?

- Há ? đi đâu ? – nó hớn hờ .

- Đi biển được không ?

- Được được – nó cười , lâu lắm rồi không được đi chơi buồn chết đi được .

- Đúng là đồ hâm hấp .

- May cho anh là trong tay tui là cái máy tính đó chứ nó mà là cái khác là tui ném cho anh bể đầu luôn rồi đó

- Cô đúng là không phải con gái mà .

- Tui là con trai , là ô môi , bê đê , less , gay lun đó rồi sao – nó cãi .

-Thì kệ cô

-Vậy thì đừng có nói nhiều nữa . Sao cứ thích chọc điên người ta không vậy chứ .

Thế đấy muốn nói chuyện đàng hoàng không bao giờ được . Cứ phải chọc điên nhau thì mới nổi hay sao á . Kiểu này chắc nó quy tiên trước 60 tuổi luôn quá .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Đi Chơi

Chương 14 : Đi chơi

Sáng nay , nó dậy sớm chuẩn bị đi chơi . Thấy nó hớn hờ mà hấn chỉ biết lắc đầu bó tay . Y như một đứa con nít vậy .

-Biển ơi , biển ơi – Nó vừa xếp thức ăn vừa nói .

-Có thật là chị 18 tuổi rồi không ? – Hào Hào từ ngoài vào bếp nhìn nó mà lắc đầu như mấy ông cụ non .

-Có ai nói với em là giống như ông già 70 tuổi hơn là 7 tuổi không ?

-Ít ra như vậy còn tốt hơn chị . Lớn già đầu rồi mà như con nít – Hào Hào khoanh tay nhìn nó .

-Con nít mới đáng yêu á . Ai như em ai mà yêu cho nổi – Nó nghênh mặt nhìn Hào Hào .

-Chị đúng là bà già mà tính tình con nít – Hào Hào lè lưỡi nghênh mặt thách thức nó .

Hai chị em nó là như vậy đó , không thể nói được câu nào tử tế cả . Hấn đứng ở ngoài nhìn nó và Hào Hào mà cười thích thú . Từ khi có nó trong nhà Hào Hào nói chuyện nhiều hơn . Thường thì thằng nhóc chỉ nói chuyện với hấn . Còn ba mẹ thì rất ít .

-Hello cả nhà – Duy và My từ ngoài vào nói to .

Nó từ trong bếp đi ra cười hớn hờ .

-Đi biển , đi biển .

-Nhìn mày chẳng khác gì một đứa không biết biển là gì – My phán cho nó một câu hết ú ớ gì nữa rồi .

-Tao biết biển nhưng mà lâu rồi không được đi mà .

-Cũng phải , cũng lâu rồi chưa thấy chị mặc bikini dạo biển đấy nhở ? – Duy vừa nói xong thì đứa nào cũng nhìn nó một cách kỳ lạ .

-NHÌN CÁI GÌ MÀ NHÌN ... TUI KHÔNG BAO GIỜ MẶC CÁI THỨ ĐÓ ĐÂU – Nó nổi điên hét lên .

-Chứ chị mà mặc ai mà dòm , tốn tiền mua thuốc nhỏ mắt nữa – Hào Hào phán cho nó một câu làm nó đứng hình ,còn cả bọn thì cười to .

Đúng lúc đó thì ngoài cửa có tiếng chuông . Không biết ai tới giờ này , sau một lúc thì người làm đi vào . Thì ra là Mỹ Linh .

-Chào mọi người – Mỹ Linh cười tươi như bông .

-Cô qua đây có chuyện gì vậy ? – My khó chịu hỏi .

-Mỹ Linh nói là muốn đi chung nên tui bảo cô ấy tới đây – hấn nói .

-Ờ vậy thì cùng đi chung đi - nó cười .

Thế là cả bọn lên xe ra biển . Cả bọn sẽ ở biệt thự của nhà hấn . Trên xe nó ngồi với My còn Duy thì lái xe Hào Hào thì ngồi chung với hấn và Mỹ Linh . Trên xe hai chị em cứ cãi nhau miết , là nó với Hào Hào đó chứ Duy thì chuyên tâm lái xe rồi . Chỉ có một chuyện còn con thôi mà cũng cãi cho được thì chịu hai đứa tụi nó luôn .

Sau 3 tiếng ngồi xe thì cuối cùng cũng tới nơi . Mọi người lo lấy đồ lên xe vào nhà còn nó thì kéo Hào Hào chạy nhào ra biển làm thằng nhỏ la toáng lên .
Được một lúc thì hai chị em nó vào nhà mà mình mấy ước nhẹp .

-Mới đó mà hai người thành ra thế này rồi à ? – Duy lắc đầu chịu thua .

-Tại Hào Hào nên chị mới như vậy đó – nó nhìn thẳng nhóc.

-Ai biểu chị kéo tôi ra đó làm gì – Hào Hào nghênh mặt nhìn nó .

-Thôi thôi lên phòng thay đồ đi cho tui nhờ - My nhìn hai chị em nó đang chuẩn bị đại chiến thì ngăn lại .

-Mọi người thay đồ xong thì xuống chuẩn bị đồ ăn nha Mỹ Linh cười nói rồi đi vào bếp .

Nó bước lên được mấy bậc cầu thang thì quay lại hỏi mọi người .

-Ủa tui ở chung phòng với ai vậy ?

-Tất nhiên là chồng chị rồi .

-CÁI GÌ ? ĐI CHƠI MÀ CÒN Ở CHUNG PHÒNG SAO ?

-Chứ muốn sao nữa ? Lên đó đi Tuấn cũng đang ở trên đó đó – My nói rồi đi vào bếp .

Nó đi lên phòng ngó dáo dác mấy phòng đầu tới phòng cuối thì thấy hấn đang đứng trong phòng , thì ra là phòng này . Hấn đang dọn đồ thấy nó ướt nẹp đi vào mà lắc đầu chịu thua . Nó chẳng nói gì đi lại lấy đồ vào nhà tắm , muốn gì thì tắm trước đã chứ tóc nó rích lên cả rồi .

Sau 30 phút nó mới te te đi xuống , nhìn mọi người đang ở sân sau nên mở cửa đi ra .

-Nhi đã trở lại và lợi hại hơn xưa ha ha ha

-Số tui đúng là xui xẻo khi có một bà chị dâu không bình thường .

-Số tui đúng là xui xẻo khi mà có một đứa em chồng già trước tuổi .

-Muốn gì hả ?

-Sao quánh nhau không ?

-Hai người cho tui chút bình yên được không ? – Duy lên tiếng ngăn cản chiến tranh sắp bùng nổ .

-Tuấn than để ở đâu vậy ? – Mỹ Linh hỏi .

-Để tui đi lấy – hấn nói rồi đứng dậy đi vào trong nhà .

-Em đi với anh – Hào Hào chạy theo sau hấn . Trước khi đi còn quay lại lè lưỡi trêu nó .

-Mình vào nhà lấy ít đồ - Mỹ Linh nói rồi cũng đi vào nhà .

-Mày ngốc hay là giả ngốc vậy Nhi ? – My hỏi nó khi vừa chuẩn bị đồ để nướng .

Nó không nói gì chỉ ngược lên nhìn My . Duy cũng không hiểu My nói gì nên cũng ngưng lại nhìn My .

-Mỹ Linh đó không phải tự nhiên mà xuất hiện đâu . Mày nên xác định rõ ràng xem mày có chút tình cảm nào với Tuấn không ? Tao thấy Tuấn hình như có chút tình cảm với mày đấy . Không hiểu mày có ngốc hay không mà không nhận ra vậy ?

Nó cuối xuống , vừa xỏ đồ nướng vừa suy nghĩ lời My nói . Nó với hấn sao , nó chưa từng nghĩ tới chuyện này . Cuối cùng thì nó với hấn là quan hệ gì ? bạn bè thân thiết hay đơn giản là sự đồng cảm với nhau . Nó không phủ nhận sống chung lâu ngày thì cũng có chút cảm tình với hấn nhưng còn hấn thì sao chứ ? Dù thế nào Mỹ Linh cũng là người hấn yêu cơ mà . Giờ cô ta cũng trở lại rồi nên chuyện hấn có tình cảm với nó là không thể nào .

Thế là cả buổi hôm đó nó cứ để ý đến hấn , hấn làm gì nói gì ăn gì nó cũng ngó chăm chăm . Cảm thấy nó rất ư là kỳ lạ vì nó cứ ngó mình hoài nhưng tới khi hấn ngó lại thì nó lại quay đi chỗ khác . Cái con ngốc này lại định làm cái trò gì thế không biết .

Chiều hôm đó mọi người kéo nhau đi tắm biển và nó đưa bầy đầu mọi trò . Nói là tắm biển mà hấn , Mỹ Linh cứ ngồi trên bờ với Hào Hào thế là nó rủ mọi người lên bờ người nắm tay nắm chân lôi hai anh em nhà đó và Mỹ Linh xuống biển . Và rồi nó là đứa bị mọi người chơi khăm nhiều nhất là đứa được uống nước biển nhiều nhất .

Tối , khi mọi người ngủ hết rồi chỉ còn nó đang lang thang ngoài biển . Đang một mình lang thang thì nó bắt gặp hấn và Mỹ Linh . Hai người này giờ còn làm gì ngoài này vậy chời . Nó đang định bỏ đi thì nghe Mỹ Linh nói gì đó với hấn . Theo như thường lệ con người ta ai cũng có trí tò mò mà thế nên nó

len lên lại gần sau tảng đá nghe hai người kia tâm tư gì đó .

-Anh có tình cảm với Nhi phải không ?

-....

-Em biết em bỏ anh đi vào ba năm trước là em sai . Nhưng ... lúc đó em không còn cách nào khác khi em biết mình mắc bệnh tim .. – Mỹ Linh rung rung như sắp khóc .

-Em bị bệnh tim ? – hấn quay sang hỏi Linh ngạc nhiên .

-Cái hôm em và anh hẹn nhau nhưng em lại không tới là lúc em biết mình bị bệnh . Ngay sau đó thì ba mẹ đã làm thủ tục cho em sang Mỹ . Em ... rất .. rất muốn ... nói với anh một tiếng ... nhưng lại không được .

Lúc này thì Mỹ Linh òa lên khóc , nó ngồi nhìn hấn ôm Mỹ Linh bỗng dung lại cảm thấy buồn . Tại sao nó lại buồn chứ , có lẽ là nó vì chuyện của Mỹ Linh . Nếu như Mỹ Linh không mắc căn bệnh quái ác đó thì hai người họ đâu phải như thế . Nó không buồn nghe nữa nên đi về phòng ngủ .

-Mọi chuyện bây giờ đã là quá khứ rồi . Bây giờ Nhi đã vợ tôi rồi , tôi không muốn làm cô ấy buồn .

-Anh ... anh yêu Nhi rồi phải không ?

-Tôi không biết nhưng khi nhìn thấy cô ấy bên cạnh người con trai nào đó tôi thấy khó chịu lắm . Mọi chuyện là như vậy đó cho nên ... chúng ta chỉ có thể là bạn bè mà thôi .

-Em ... em hiểu rồi .

-Về thôi trẻ rồi – hấn đứng dậy đi về . Mỹ Linh nhìn theo hấn trong miệng còn lẩm bầm một câu .

-Thiên Nhi , em nhất định không để cô ta có được anh đâu .

Cả đêm đó nó và hấn không ai ngủ được ,hai người quay lưng lại với nhau . Mỗi người một suy nghĩ , rồi mọi chuyện sẽ ra sao . Nó và hấn hay hấn và Mỹ Linh ...

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Trò Chơi Trốn Tìm

Chương 15 : Trò chơi trốn tìm

Sáng , nó lò mò ngồi dậy thay đồ đi học mà sao đau đầu thế không biết . Chắc tại hôm qua thức khuya quá đây mà . Vào nhà vệ sinh vsen thay đồ rồi vác cặp xuống nhà .

-Con chào ba mẹ - Nó nói rồi ngồi xuống bên cạnh hấn .

-Con sao vậy ? – Mẹ nhìn nó lo lắng .

-Dạ con thấy hơi đau đầu tí à mẹ .

-Thế làm sao bây giờ , hay hôm nay con nghỉ học ở nhà nhé .

-Dạ con không sao mà tại con thức khuya nên mới như vậy đó mà – nó cười .

-Tuần con nhớ để ý con bé nghe chưa ? – Ba nhìn hấn nghiêm giọng nói .

-Con biết rồi

-Thôi hai đứa ăn sáng đi rồi đi học .

Nó và hấn ăn sáng xong thì đi tới trường . Đầu nó càng ngày càng đau , khó chịu thật mà . Tới trường nó lao đảo bước xuống xe , hấn đi lại bên cạnh cầm cặp cho nó .

-Đã như thế còn ráng đi học .

Mặc xác hấn nói gì nó chẳng còn tâm hơi nào cãi nhau với hấn nữa . Nó chỉ đang muốn đi thật nhanh vào lớp để tránh cái ánh mắt tò mò lên tới đỉnh điểm của tụi học sinh trong trường thôi . Nó ráng lết gần tới lớp thì gặp Hạ Vy đang đứng đó . Hình như con nhỏ đang nhìn hấn chứ không phải nó . À rồi hiểu , nó chẳng thèm nói gì đi vào lớp để hấn đứng đó với Hạ Vy .

-Mày sao vậy ? – Mý hỏi nó khi nhìn thấy cái vẻ mặt quái thú của nó .

-Tao đau đầu , khó chịu , chóng mặt . Nói chung là bệnh đại trà - nó nằm dài xuống bàn thờ dài .

-Sao chị không ở nhà đi ráng lết lên đây làm gì ?

-Hồi sáng còn tỉnh lắm chứ bộ

-Hôm nay lớp trưởng bị sao vậy ? – tụi trong lớp kéo lại chỗ nó .

-Bệnh rồi bệnh rồi – Bảo nhanh miệng trả lời .

-Lớp trưởng mà bệnh thì lớp mình làm sao đây ?

-Hôm nay có tiết chủ nhiệm mà ..

Blap blap blap ...

Hazzzz, thật là cái lớp tốt ghê luôn . Biết thế nào tiết chủ nhiệm lớp cũng sẽ bị chửi ,còn nó thì luôn là người bảo vệ lớp . Hôm nay nó như thế này là xong rồi không còn ai bảo vệ cả lớp rồi . Trong khi cả lớp đang nháo nhào thì phía xa đó đang có một người nhìn nó rất ư là kỳ lạ .

Học hết tiết đầu nó bay luôn xuống phòng y tế nằm ngủ cho đã mới được . Tiết năm nó mới lò mò tỉnh dậy ,nằm ngó trần nhà một lúc nó với lấy cái điện thoại kê bên xem giờ thì thấy có tin nhắn từ một số lạ .

“Ra về gặp tôi ở sân thượng của trường”

-Điên hả trời , mắc cái giống gì phải lên sân thượng chứ . Mà số này của ai vậy cả ? – nó làm bầm .

Nó đấu tranh tâm lý một lúc , lên hay không lên . Ai mà lại muốn gặp nó trên sân thượng chứ . Chắc lười một cái nó quyết định lên sân thượng . Đã bệnh mà còn bị hành hạ lết lên cả trăm bậc cầu thang . Nó mà biết là ai là nó chửi cho một trận mới được .

Gửi tin nhắn cho hấn bảo hấn về trước xong nó tàn tàn lên sân thượng thì cũng vừa mới hết tiết năm . Mở cửa sân thượng đi ra nó ngó dáo dác thì thấy một đám tụi con trai đứng nhìn nó chăm chăm . Nó nhăn trán lục lại ký ức , hình như nó chưa bao giờ gây sự với tụi này mà ta . Chắc không phải tụi này tìm nó quay người định bỏ xuống thì từ đâu một đám khác từ sau bước ra chặn đường nó .

Trong lúc này thì hấn , Duy và Mý vào phòng y tế kiểm nó mà nó không có ở đây , chẳng biết nó đi đâu nữa rồi . Gọi điện thoại cho nó mà nó không nghe . Hấn có cảm giác hình như có chuyện gì đó sắp xảy ra nên mới phải đi tìm nó như thế này đây .

-Chắc nó không sao đâu ? – Mý nói với hấn khi cả ba cùng nhau đi ra cổng .

-Tui cũng nghĩ chắc chị Nhi có việc gì nên đi đâu đó thôi .

-Mong là vậy – Nói thế nào thì hấn vẫn cứ có cảm giác gì đó nó mà xảy ra chuyện gì chắc hấn điên mất .

Trên sân thượng , nó nhăn trán khó chịu cuối cùng cái tụi này muốn gì chứ .

-Giờ đây ? Định ăn hiếp một cô gái mỏng manh yếu đuối như tui sao ?

-Tụi này không phải là côn đồ như cô nói – một thằng con trai đầu tóc dựng dựng nhìn như lông nhím nói với nó .

-Muốn gì nói lẹ đi - Nó bắt đầu đòi giọng , nóng rồi đây .

-Tất nhiên là muốn cô rồi . Nhiệm vụ của tôi là phải bắt cô .

-Là thằng nào con nào ra lệnh cho mấy người bắt tôi ? – Nó lạnh giọng nhìn cái thằng chết tiệt kia .

-Không cần biết làm gì . Tốt nhất cô nên đầu hàng đi

Nó cười nửa miệng , đầu hàng sao . Tại sao phải đầu hàng cái đám người muốn bắt nó chứ .

-Đùa giỡn cũng nên có giới hạn . Một khi vượt qua giới hạn thì đừng trách tôi .

-Bắt lấy cô ta cho tao – Thăng kia vừa nói xong thì một đám con trai chạy lại bắt nó .

Hết cách rồi giờ chỉ còn cách đấm hết tụi này thì nó mới mong thoát khỏi đây . Đã lâu rồi không vận động tay chân bây giờ đánh đấm lại đúng là sượng tay thật . Nhưng mà trong người nó hiện giờ đang có một đồng bệnh làm nó cứ mơ mơ trên mây bởi vậy chẳng có nhiều sức để mà đánh đấm nhiều đâu . Trời ơi sao bệnh đúng lúc vậy chứ á á á

-Cô cũng không vừa đánh được bao nhiêu đây rồi – Nó nhìn đám đang nằm le que dưới đất mà thờ như heo . Một thầy bà luôn mà tụi này còn đông phết .

-Im đi . Đứng đó mà ra lệnh cho người khác thì đừng có xen vô – nó phát cáu .

-Đã thế thì lên hết đi . Bắt bằng được cô ta thì thôi .

Lại nữa , cái tụi này đúng là dai như đũa . Nếu bình thường nó khỏe mạnh thì tụi này không là gì với nó . Vừa đánh nó vừa nghĩ cách thoát khỏi đây mà quên phòng ngự phía sau kết quả là thăng khi lăm mồm kia nhân cơ hội chuốc thuốc mê . Đầu óc quay cuồng nó ngã nhào xuống đất ngất liệm đi và không biết gì nữa rồi

Tối hôm đó , hấn ở trong nhà đi đi lại lại giờ này nó vẫn chưa về . Cuối cùng là nó đi đâu chứ ? Cũng may trưa hôm nay ba mẹ đi công tác rồi nếu không bây giờ cái nhà không được yên đâu . Gọi điện cho mọi người mà không ai biết nó ở đâu không lẽ nó định chơi trốn tìm với hấn hay sao chứ. Hấn đã cho người đi tìm nhưng vẫn chưa có kết quả gì , nó có thể trốn ở đâu trong cái thành phố này cơ chứ . Có mà phải lật tung cả thành phố hấn cũng phải tìm cho ra nó .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Trò Chơi Chỉ Mới Bắt Đầu

Chương 16 : Trò chơi chỉ mới bắt đầu

Nó tỉnh dậy trong một cái nhà kho khi gió nào đó , chẳng biết chỗ này là ở đâu . Mà nó bất tỉnh bao lâu rồi không biết . Chết tiệt lại bị trói cả tay và chân luôn mới ghê chứ . Mà ở đây cũng không có ai hết bắt cóc rồi không canh không sợ nó chạy mất hay sao ý .

-CÁI LŨ CHẾT BẦM TA SẼ BẮM CÁC NGƯỜI RA LÀM MẮM – nó nổi điên hét lên mà đáng tiếc là không ai nghe thấy hết tron .

Cần phải thoát khỏi đây trước đã , ngủ một giấc rồi người cũng tỉnh rồi . Lần này nó sẽ cho tụi con trai bắt nó hết để lại giống nòi luôn . Đang loay hoay tháo dây trói thì nó nghe thấy tiếng bước chân đang đi tới gần . Cánh cửa mở ra bước vào là cái thằng lông nhím đã bắt nó , cái thằng chết tiệt .

-Tỉnh rồi à ?

-Nếu như không phải mấy người chơi bắn thì chắc là bắt được tôi chắc – Nó lạnh giọng .

-Chơi bắn sao ? Đơn giản là mĩ nam kế thôi ha ha ha .

-Mình đang nói chuyện với thằng điên nào vậy trời – nó quay đi chỗ khác lăm bầm trong miệng .

-Làm việc đi – thăng kia quay ra nói với mấy thằng nào đó .

Tụi nó lại định làm gì nữa không biết . Một thằng khác tiến tới chỗ nó ngồi dùng khăn bịch miệng nó . Đâu phòng cái tụi này chơi một trò hai lần mới ghê . Thế là nó bất tỉnh và không biết trời trăng mây gió gì nữa rồi .

Trong khi đó thì hấn, My và Duy đang tập trung tại nhà hấn . Nó mất tích đã được một ngày rồi , không có chút liên lạc nào bởi vậy mà hấn , Duy và My đang lo sốt giở cả lên .

-Vẫn chưa có tin tức nào về nó sao ? – My nóng ruột hỏi hấn .

-Ừ . Tìm từ tối hôm qua đến hôm nay vẫn không có tin tức . Có người nói thấy Nhi lên sân thượng của trường nhưng cho người tìm rồi cũng không có dấu vết gì .

-Cuối cùng thì chị Nhi ở đâu được chứ .

-Cái bà chị già lúc nào cũng làm người ta lo lắng – Hào Hào ngồi cạnh hấn khoanh tay khó chịu . Nói thế thôi chứ trong lòng thẳng thóc cũng lo cho nó lắm đấy .

Đúng lúc đó thì hấn nhận được tin nhắn từ một số lạ . Nội dung tin nhắn chính là đầu mối tìm ra nó .

‘ Muốn cứu cô vợ đáng yêu của mình thì tới đây ngay lập tức . Nhà kho Cao Thị ngoại ô thành phố . Nhớ đi một mình thôi ‘

-Thằng khốn – hấn nắm chắc điện thoại trong tay kìm nén sự tức giận tới cùng .

-Tìm được Nhi rồi hả ? – My hỏi .

-Ừ . Tôi sẽ đi một mình đừng đi theo .

Không nói gì nữa hấn chạy ra xe đi tới chỗ đó . Là tên đó , bắt nó với mục đích gì chứ . Muốn gì thì tính với hấn tại sao lại bắt nó chứ . Thằng khốn đó , không thể tha cho tên đó được .

Trong khi đó thì thằng điên nào dám tạt nước nó , cảm giác cả người bị ướt là thấy nghi nghi rồi . Nó mở mắt , đây là đâu thế không biết . Tại này chuốc thuốc mê nó chắc là để chở nó đến đây . Nó nhìn đảo đảo xung quanh tại này có vẻ đông đây . Phải tìm được đường ra thì mới mong trốn thoát được .

-Đừng mong tới chuyện trốn thoát khỏi đây . Bên ngoài bao quanh là rừng cây cô có trốn cũng không được bao xa đâu .

Bước ra từ phía bóng tối là một thằng con trai . Nó tròn mắt nhìn thằng con trai trước mặt mà không khỏi ngạc nhiên . Tại sao thằng điên này lại ở đây chứ .

-Anh là người bắt tôi ? – Nó lạnh giọng khó chịu .

-Đã lâu rồi không gặp Trương Thiên Nhi - Người con trai này chính là con trai của Cao Hùng , Cao Phát .

-Anh muốn gì ?

-Có thể là trả thù hoặc – Phát ngưng lại đi về phía nó , nắm lấy tóc nó kéo mặt nó lên nói tiếp – đơn giản là muốn chơi một trò chơi với cô .

Nó cười nửa miệng , Phát ngạc nhiên buông nó ra .

-Nực cười , anh lấy gì để chơi với tôi ? So với cha anh , anh không đủ sức chơi với tôi đâu .

-CON KHỐN – Phát thẳng tay tát nó một cái ,máu từ khóe miệng bắt đầu chảy ra .

-Sao . Tức giận rồi à ? – Cứ như trở thành một người khác , giọng nói càng lạnh , đôi mắt trở nên sắc xảo vô hồn .

-IM ĐI CON KHỐN . NẾU KHÔNG PHẢI TẠI MÀY CHA TAO ĐÃ KHÔNG CHẾT – Phát nắm tóc nó kéo lên . Nó đau lắm nhưng vẫn cố nhịn . Bao nhiêu đây thì có là gì so với những gì mà nó chịu đựng .

-Tất cả là tại cha anh , đừng trách tôi mà hãy trách cha anh đừng đến gia đình tôi .

-LÀ ANH CỦA MÀY , TẤT CẢ LÀ DO ANH CỦA MÀY .

Phát tát thẳng vào mặt nó , nó không la cũng không khóc . Hầu như trở nên vô hồn với mọi thứ . Đừng nhắc lại chuyện đó nếu như không muốn thấy nó nổi điên . Nó đã cố thoát khỏi cái quá khứ đó rồi vậy mà tên này còn dám khơi gợi lại . Nếu vậy thì đừng trách nó .

-Anh từ đầu ... chỉ là đồ thua cuộc .

-CÂM MIỆNG ĐI , yên tâm mày sẽ không thoát khỏi đây đâu . Ngay cả thằng chồng đáng yêu của mày cũng không cứu mày được đâu . Tao sẽ cho cả hai về châu trời

Phát cười đều , thản nhiên đánh nó , dẫm đạp nó như phế vật . Với sức của Phát một thằng con trai thì chuyện đánh một đứa con gái như nó thì dù thế nào nó cũng không thể chịu được . Coi như sức chịu đựng của nó tốt thì cũng chẳng chịu được bao lâu nữa .

-Cứ yên tâm ...anh ta... sẽ chẳng tới đây đâu .

-Vậy sao , tao không nghĩ thế đâu .

Phát cười , nắm tóc quay đầu nó lại nhìn . Là hấn , hấn đang ở đây . Tại sao cái tên biến thái đó lại tới đây chứ ? Nó không muốn hấn tới đây , nhìn thấy bộ dạng thảm hại của nó như thế này .

-Cũng ba năm rồi đấy nhỉ ?

-Thả cô ấy ra – hấn tiến vào , hai tay nắm chặt tạo thành nắm đấm .

-Ha ha , tại sao phải thả con nhãi này ra khi tao mắt công để bắt nó chứ ?

-Tao nói rồi , đừng để tao nhắc lại lần thứ hai – Hấn lạnh giọng tiến gần hơn về phía nó .

-Và tao cũng nhắc lại tao không thả mày làm gì tao ? Tao sẽ cho mày nếm mùi đau khổ khi thấy người mình yêu chết trước mặt mày . Nhưng trước hết phải chơi cho đã rồi mới giết được chứ .

-THĂNG KHỐN – hấn chạy về phía nó nhưng lại bị tội đàn em của Phát chặn lại . Hấn cắn răng , tay nắm chắc nhìn nó đau đớn mà hấn cảm thấy như có ai đang bóp chặt tim mình .

Phát nói rồi quỳ một chân xuống bên cạnh nó . Soạt ,áo nó rách ra làm hai . Phát cúi người hôn lên cái cổ trắng trẻo của nó làm nó bật khóc la lên .

-BUÔNG TÔI RA , ĐỒ KHỐN .

-THĂNG ĐỀU

Hấn nhào tới đánh tội cản đường mình . Thằng khốn đó đang làm cho nó khóc , hấn nhất định sẽ không tha cho tên khốn đó . Mọi thứ trước mắt nó nhòa đi , ngã nhào ra đất nó ngất liệm đi .

-Mới đó mà cô ta đã chịu không được rồi ha ha .

-Mày sẽ phải chịu trách nhiệm cho những gì mình làm – hấn vừa bấm mấy thằng này vừa nói với Phát .

Tội này đông quá , cứ thế này hấn không cứu được nó mà ngay cả hấn cũng bị tội này bấm mắt . Làm cách nào bây giờ , tội này một lúc một đông . Tuy không mạnh nhưng với số lượng đông như thế thì khó nhằn đây .

Phải mất một lúc hấn mới nhằn hết cái đám này . Nhìn thằng Phát cười thích thú mà hấn thêm bém cho mấy phát .

-Giỏi nhỉ ?

-Mày ... muốn gì mà bắt Thiên Nhi ?

-Cô ta và tao có một số chuyện cần phải giải quyết với nhau nhưng không ngờ mày lại là chồng của ta nên tao sẽ tính sổ luôn một lượt .

-Được , hôm nay tính cho xong đi .

Hấn và Phát lao vào nhau , một trận đấu không cân sức khi mà hấn đã mất sức khi đánh với tội kia . Cả hai cứ thế đánh nhau . Nó lúc này mới lộ mò tình dục nhìn hấn và tên Phát đang đánh nhau hình như hấn không còn chịu được bao lâu nữa rồi , phải tìm cách tháo dây trói đã . Loay hoay mãi nó cũng tháo được dây trói nhưng tay thì đã đỏ lên hết rồi .

-TAO SẼ CHO MÀY VỀ CHÀU TRỜI – Phát vừa nói xong thì hấn cũng nằm gục dưới đất . Đã quá sức chịu đựng với hấn rồi , hấn không còn di chuyển được nữa rồi .

Nó nhìn hấn , Phát rút trong người ra một con dao . Không được rồi nếu cứ như vậy hấn sẽ bị đâm mất . Nó nhào tới ôm chặt lấy hấn .

-ĐỪNG MÀ ...

-TAO SẼ GIẾT NÓ . TRÒ CHƠI NÀY CHỈ MỚI BẮT ĐẦU MÀ THÔI .

-THIÊN NHI

Đó là những gì nó nghe được sau khi ngất đi . Máu ở sau lưng nó bắt đầu chảy ra . Đúng lúc đó thì Mỹ và Duy kéo vào . Theo sau còn có vệ sĩ nhà hấn . Tên Phát bị vệ sĩ nhà hấn bắt lại . Vội cởi áo mặc vào cho nó , hấn bế nó ra xe đi thẳng tới bệnh viện . Cố gắng lên , nhất định nó sẽ không sao . Nhất định là như vậy .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Đi Học Lại

Chương 17 : Đi học lại

Đã hai ngày kể từ lúc nó bị tên Phát đâm cho một phát đến giờ vẫn chưa tỉnh . Mọi người ai cũng lo lắng cho nó . Bác sĩ nói chỉ cần thuốc mê tan thì nó sẽ tỉnh thể mà lâu vậy rồi nó còn chưa chịu mở mắt ra nữa .

-Chị Nhi vẫn chưa tỉnh sao Tuấn ? – Duy và My từ ngoài vào phòng bệnh của nó và hấn .

-Ừ

-Nó định ngủ tới bao giờ đây không biết ? – My ngồi xuống bên cạnh nó .

-À mà Tuấn với tên Phát có chuyện gì à dạo này cứ lo cho chị Nhi mà chưa kịp hỏi nữa – Duy típ lời .

-Chuyện này cũng khá lâu rồi . Khoảng hơn một năm về trước lúc đó tôi và Phát có xích mích với nhau , nguyên nhân là vì Mỹ Linh – hấn quay sang nhìn nó rồi nói tiếp – giờ chuyện này lại liên lụy Nhi bị thương . À phải rồi hôm đó nghe thằng Phát nói Nhi và nó có chuyện gì cần giải quyết hai người biết không vậy ?

-Chuyện này ... thôi để khi nào Nhi tỉnh lại sẽ nói cho Tuấn nghe – My nói rồi đứng dậy , giọng nói có vẻ buồn .

-Tụi này đi trước đây khi nào Nhi tỉnh báo tụi này với nha .

-Ừ

Duy và My đi về , hấn nhìn nó suy nghĩ cái gì đó rồi quay đi . Đúng là hấn không hề biết gì về nó cả , như vậy làm sao có thể bảo vệ nó được .

Tối đó nó mơ màng tỉnh dậy , căn phòng tối thui . Đây là đâu không biết , không lẽ nó theo ông bà về tây thiên rồi sao trời . Di chuyển người nó chóng tay ngồi dậy thì đụng trúng cái gì bên cạnh . Vội giật tay lại ngó sang bên cạnh là hấn đây mà . Trờ ị trên mặt với tay chỗ nào cũng có vết thương , nó mang máng nhớ ra lúc nó bị tên Phát đâm cho một phát sau đó thì bất tỉnh nhân sự . Lấy tay sờ sờ sau lưng đụng trúng vết thương nó khẽ nhăn mặt .

-Cô bị ngốc à ?

Nó giật mình nhìn sang hấn . Hấn mở đèn bàn bên cạnh ngồi dậy nhìn nó .

-Anh dám nói như vậy với ân nhân của mình sao ?

-Tôi có mượn cô cứu tôi không vậy ?

-Rồi rồi , coi như tui ngu . Biết vậy để cho anh châu trời với ông bà cho rồi – mặt nó cứ đơ đơ ra nhìn hấn .

Hấn quay sang ôm chầm lấy nó , tròn mắt nhìn hấn nó cũng chưa hình dung được chuyện gì .

-Làm ơn , sau này đừng có ngu ngốc như vậy nữa có được không ? – hấn siết chặt nó hơn nữa . Bất giác mỉm cười , thì ra là hấn lo cho nó há há há .

-Nếu như cô có chuyện gì tôi không biết mình sẽ ra sao nữa – Giọng hấn thoáng buồn . Hấn đã rất lo cho nó , sợ nó có chuyện gì nói đúng hơn là hấn sợ mất nó . Hấn đâu biết nó đang ngược , đồ hết cả mặt . Hấn mà cứ như vậy chắc nó chịu không nổi mất .

-Um ... Nói nè , tui ... tui đói bụng

Hấn buông nó ra , nó nhìn hấn cười tươi như bông . Trờ ị ơi hấn đang tình cảm như thế mà nó lại cất ngang dòng cảm hứng của hấn . Tỉnh nó trẻ con như thế chắc chẳng bao giờ thay đổi được đâu quá . Nhưng như vậy thì ... rất đáng yêu .

Hấn gọi người đem đồ ăn cho nó , nhìn nó ăn như heo là biết nó đói cỡ nào rồi . Thấy hấn cứ nhìn nó chăm chăm làm nó khó chịu nó dụ hấn nói gì đó rồi nhét nguyên muỗng cơm vào miệng hấn rồi cười te tét . Cái con nhỏ ngốc này cứ làm mấy chuyện mà hấn không bao giờ lờn trước được . Đã vậy hấn sẽ dành đồ ăn với nó cho nó khỏi ăn nữa ha ha .

Nó ở đó cả tuần mới được xuất viện ,hôm nay cuối cùng cũng được về nhà . Ngồi trên xe hấn hỏi nó .

-Cô có muốn đi hóng gió không ?

-Đi , đi liền – nó quay sang nhìn hấn thích thú .

Chở nó ra bờ hồ , nhìn nó tung tăng chơi với mấy đứa trẻ mà để hấn bơ vơ một chỗ mà hấn cũng chịu thua nó luôn . Tới khi mấy đứa trẻ đó về hết thì nó mới nhớ đến hấn , đúng là đau lòng quá mà .

-Cô thích con nít đến thế cơ à ?

-Tất nhiên rồi , anh không thấy chúng rất dễ thương sao – nó cười .

-Hay là – hẳn tiến gần về phía nó nhìn nó một cách gian xảo nói tiếp – mình sinh em bé đi hả ?

Theo phản xạ hai tay nó che trước ngực , nó đỏ mặt nhìn hẳn chăm chú .

-Ai ... ai thèm sinh em bé ... với anh .

-Thật à ?

-TẮT NHIÊN LÀ THẬT RỒI , ĐỒ BIẾN THÁI – Nó thắng chân đạp vào chân hẳn một cái rồi bỏ đi một mạch . nhìn theo nó hẳn mỉm cười cho hai tay vào túi quần đi theo sau lưng nó . Cứ như thể một người đi trước một người đi sau nhưng trong thâm tâm cả hai đang nghĩ về nhau . Có lẽ đó là một sự khởi đầu cho cả nó và hẳn .

Hôm nay nó và hẳn sẽ đi học lại như bình thường , lâu rồi không gặp mọi người trong lớp . Chuyện cả hai đưa nó nhập viện chỉ có Duy và My biết nên nó mới nhớ mọi người như thế . Sau khi ăn sáng xong , nó và hẳn đến trường . Vừa vào tới lớp thì cả lớp đã nhào tới chỗ nó , vẫn ồn ào náo nhiệt như mọi khi . Lâu rồi không được ồn ào như thế thật là thích quá đi mà .

Giờ ra chơi , nó cùng cả bọn xuống căn tin . Giữa đường thì gặp Hạ Vy và Mỹ Linh , Hạ Vy tặng cho nó một cái nhìn kỳ lạ rồi bỏ đi . Nó cũng chẳng hiểu được mà thôi kệ . Mà hai con nhỏ này sao lại đi chơi chung thế không biết cứ có cảm giác kỳ làm sao ý . Một người là bạn gái cũ của hẳn , một người thì theo đuổi hẳn vô điều kiện , úi chời ơi .

-Hai nhỏ đó đi chơi chung khi nào thế ?

-Thì trong cái tuần mày nghỉ học đó . Tao cứ cảm thấy hai con nhỏ này cứ sao sao đó .

-Thôi kệ đi , chị đừng có đi gây sự lung tung nữa cho em nhờ

-Cái thằng này , bỏ cho một trận bây giờ - Nó sút cho Duy một phát làm Duy ôm chân nhảy tung tung .

Tiết sinh , nó đang chóng cảm ngó lung tung ngoài cửa sổ . Cô chủ nhiệm nhìn nó cứ mơ mơ ngoài cửa sổ mà khó chịu .

-Lớp trưởng ngoài đó có anh nào đẹp trai lắm à ?

-Dạ , có đâu cô . Em nhìn trời mà . Em còn nhỏ vậy trai gái gì ở đây cô ơi .

-Tôi giảng bài em không nghe mà đi ngó trời à ?

-Thì thực là não em cần thời gian hoạt động lại sau một khoảng thời gian xa cô . Chẳng hiểu sao hình như não em nó bị teo lại rồi cô ơi . Mỗi lần học môn cô em rất thích mà sao giờ nó vậy đó .

-Em đừng có xạo , tiết tới em toàn ngủ mà bảo thích .

-Thì là vậy mới thích mà cô , tại cô giảng bài hay quá em lại chăm chú quá nên ngủ lúc nào không hay .

Cả lớp bật cười , lâu rồi mới nghe được nó và cô chủ nhiệm đùa khẫu với nhau .

-Mà cô , chừng nào cô với anh Hoàng đám cưới vậy ? Lẹ đi cho em với lớp ăn đám cưới nữa chứ .

-Con nhóc này , chừng nào cưới kệ tui . Nói chuyện không liên quan . Tập trung học bài đi .

-HA HA HA – cả lớp cười thích thú ghẹo cô mãi .

Cô cũng chịu thua nó , cô chủ nhiệm nó ba năm rồi bởi thế cô thương nó lắm . Tuy là nó lỳ thiệt nhưng lại học giỏi , nhiều khi ngang nhiên cãi tay đôi với cô chỉ để bênh vực cả lớp . Nhiều lúc cô giận toàn là nó ghẹo cho cô cười thế đó . Nói thế nào thì năm nay cô cũng mới 28 tuổi nên rất dễ gần với đám học trò quậy phá như tui nó . Cả lớp thật ra rất thương cô vì nhìn cô thế thôi chứ lại dễ gần hơn nhiều giáo viên khác hí hí .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Sinh Nhật Và Lời Tỏ Tình Trong Đêm

Chương 18 : Sinh nhật và lời tỏ tình trong đêm

Một tuần nữa là sinh thần của hấn tròn 18 tuổi, cái gì chứ qua sinh nhật là hấn đủ tuổi bóc lịch rồi. Năm nay ba mẹ quyết định sẽ tổ chức một bữa tiệc lớn cho hấn cũng là nhằm giới thiệu người kế vị chức chủ tịch của Triệu Hoàng. Nghe mẹ nói tiệc sẽ làm tại nhà chính vì thế có nhiều thứ cần phải chuẩn bị. Nó thì chẳng mong gì tới ngày đó đâu, bởi lẽ hôm đó nó cứ phải kẻ vai tác chiến với hấn 24/24 luôn đấy chứ.

Nhưng mà nói thế nào thì cũng nên thể hiện chút tấm lòng mua quà cho hấn ý nhờ. Mỗi tội hấn có thiếu gì đâu vậy biết mua cái khi gió gì trời. Ngồi trong lớp nó lắt lắt thì gãi đầu xong rồi lại nằm xuống bàn có khi bất giác ngồi dậy rồi lại nằm xuống khiến mọi người ai cũng nhìn nó như sinh vật lạ mới xuống trái đất.

-Nè sao hôm nay mày nhoi thế Nhi? – My chòm qua hỏi nhỏ nó.

-Tao đang vận dụng chất xám một cách triệt để nhưng mà tất cả đều công cốc.

-Mưa Nhi oi mưa kìa Nhi – My quánh quánh vào người nó chỉ ra cửa sổ làm nó nhìn theo. Ừa mưa thì sao có gì lạ đâu, nhò này bị khủng hã trời. Mà bây giờ trời đang nắng mà.

-Mày tới nái rồi hã con kia. Mưa thì liên gì tới tao? Mắt mày lè hay cát vào túi rồi mà không thấy trời đang nắng.

-Có chứ. Mày mà cũng biết suy nghĩ sao?

-Tao chém mày ngay và luôn đó My – Nó đánh vào vai nhỏ một cái rõ đau làm nhò la lên gây sự chú ý của lớp.

-Hai em làm gì vậy? – Thầy vẫn quay xuống hỏi tội nó.

-Dạ sau lưng My có con muỗi to quá nên em đánh chết con muỗi mà con muỗi không la mà My la mới ghê.

Cả lớp bật cười, thầy lắc đầu rồi quay lên bảng. My quay sang nhìn nó như muốn ăn tươi nuốt sống nó. Nó không nói gì cười rồi quay đi.

Tối đó nó đang đứng ngoài ban công hóng gió còn hấn thì chết trong nhà tắm luôn rồi. Con trai gì điệu gớm 30 phút rồi chưa ra nữa. Gió mát quá đi mất, giờ mà nhảy xuống hồ bơi tắm luôn là bá cháy ha ha ha. Chưa thấy con nào có suy nghĩ điên khủng như nó, nó cũng khâm phục mình luôn.

Nghe tiếng mở cửa, cuối cùng hấn cũng chịu chui ra. Đi lại giường ngồi hấn đang lau khô tóc. Nó từ ngoài vào nhảy tọt lên giường làm hấn giật mình quay lại nhìn nó như sinh vật lạ.

-Muốn gì, định giờ trò cướp đòi trai tôi à?

-Điên hã? Có cho chị cũng không thêm đâu nhá – nó chu mỏ nhìn hấn. Hấn im lặng vừa lau tóc vừa nhìn nó.

-Thật ra là ... tuần tới là sinh nhật anh ... - nó ấp úng.

-Rồi làm sao?

-Thì là ...

-Là sao?

-LÀ ANH THÍCH GÌ TUI SẼ MUA TẶNG ANH – nó hét lên rồi cúi gằm mặt xuống. Ngượng chết được, có bao giờ nó phải làm cái trò này đâu chứ. Nó còn không hiểu tại sao nó lại làm vậy mà.

-Cô giàu hơn tôi à? – hấn nói rồi cười đều. Tên đáng ghét lúc nào cũng móc họng nó cho được.

-Ờ thì không giàu hơn, vậy tui khỏi tặng quà cho anh. Vậy đi – nó nói rồi định leo xuống giường thì bất ngờ hấn kéo tay nó lại tiến tới gần nó đặt lên môi nó một nụ hôn.

Nó ngó người ra nhìn, hấn đang làm cái gì vậy? Tại sao tìm nó lại đập nhanh như vậy chứ. Trời ơi chịu hết nổi rồi, hai má nó ửng hồng không hề để ý được bất kỳ cái gì xung quanh nữa rồi. Buông nó ra, nhìn nó trơ ra là biết nó đang thế nào rồi. Hấn lấy tay che miệng giấu đi nụ cười đằng sau đó rồi lạnh giọng nói.

-Xem như đây là món quà cho sinh nhật của tôi – Nghe hấn nói xong thì nó cũng trở về thực tại nhìn hấn mếu như sắp khóc,

-Anh ... anh ... nụ hôn đầu của tui hức hức – nó lấy tay che miệng.

Hấn bỏ cái khăn đang cầm trên tay xuống. Hai tay vịn hai tay nó lại để nó xuống giường. Nó ứ ứ không biết hấn định làm gì cứ nhìn hấn trân trân.

-Đã vậy tôi sẽ cướp luôn nụ hôn thứ hai, thứ ba, thứ tư của cô – nói rồi hấn chẳng ngần ngại đặt lên môi nó một nụ hôn nữa. Nụ hôn ngọt ngào đến mê hoặc.

Nó không hiểu tại sao mình lại không đẩy hấn mà ngược lại là dâng khác. Nó hầu như đã đắm chìm trong sự ngọt ngào của hấn. Đôi môi của nó đã

không còn nghe theo nó mà đáp trả lại tên biến thái này .

Sau một lúc thấy nó im hẳn đi hẳn buông nó ra . Trời ạ , lúc này mà nó cũng ngủ cho được . Đúng là con ngốc . Nằm xuống bên cạnh hẳn kéo nó vào lòng mình , đặt lên trán nó một nụ hôn rồi chìm vào giấc ngủ .

Cái gì tới cũng tới , chuyện đang nói ở đây chính là sinh nhật hẳn , tên biến thái khó ưa . Hôm nay trông hẳn đẹp trai hẳn ra , nó còn không biết tại sao mình lại nghĩ như vậy hay là do hẳn hợp với màu đen hơn màu trắng nhỉ ? Hôm đám cưới nó và hẳn thì hẳn mặc vest trắng hôm nay mặc vest đen nhìn quyến rũ vài ra ha ha ha .

Nó cứ như là đối ngược với hẳn khi mà mặc một chiếc váy màu trắng với những đường viền màu vàng ở chân váy . Chiếc váy hở cả phần lưng , để lộ phần da trắng nõn của nó .

Nhìn hẳn đang nói chuyện vui vẻ với mấy tiểu thư con của đối tác làm ăn của ba mẹ mà nó thấy khó chịu kinh khủng . Dù gì cũng đang đứng bên bàn thức ăn với một đồng rượu trên bàn cơ mà . Chả quan tâm gì nữa , nó cứ thể nốc rượu . My và Duy vừa tới thì thấy nó đang uống rượu một cách điên loạn thì đi tới .

-Giờ đây ? Chị tính giết người à ?

-Ừ , giết em trước .

-Mày bị gì vậy con kia ?

-Tao có sao đâu , tự nhiên thèm thì uống thôi à – nó nói với My nhưng mắt thì vẫn ngó chăm chăm chỗ hẳn . Vội hiểu ra vấn đề Duy và My cười thích thú .

Đặt ly rượu trên bàn , nó chỉnh lại váy rồi tiến thẳng tới chỗ hẳn đang đứng . Bất ngờ choàng tay hẳn một cách tự nhiên nhất có thể làm hẳn giật mình nhìn sang nó , nó mỉm cười nhìn mấy vị thiên kim tiểu thư kia rồi lên tiếng .

-Mọi người nói chuyện gì mà vui vậy ?

Ai cũng nhìn nó , hẳn đứng bên cạnh có thể nghe thấy mùi rượu nồng nặc của nó . Rồi xong , con nhỏ ngốc này say rồi .

-Không có gì đâu – hẳn lên tiếng nói .

-Thật là không có sao ? – Nó hỏi rất nhẹ nhàng nhưng tay nó thì đang siết chặt tay hẳn .

-Đây là ... - một vị thiên kim hỏi hẳn về nó .

-Giới thiệu với mọi người đây là Thiên Nhi , là vợ tôi .

Bắt đầu nhìn nó với ánh mắt không mấy thiện cảm , còn nó thì cứ cười tươi như hoa sau đó thì nhăn mặt khó chịu .

- Mấy người có ý kiến với tôi à ? Mấy người đang nghĩ một con nhỏ như tôi làm sao xứng với Tuấn chứ gì ? – Nó lạnh giọng giờ trở hăm dọa . Mấy người kia không ai nói gì chỉ biết nhìn nó .

-Khó chịu chết được – nó nói rồi gỡ đôi giày cao gót dưới chân ra và đi bằng chân đất . Cái hành động của nó lọt vào mắt của rất nhiều người ở đó . Hẳn thở dài nhìn nó .

-Làm gì vậy ? Ở đây có rất nhiều người đó – Hẳn nói nhỏ vào tai nó , nhưng dường như nó chẳng quan tâm tới lời hẳn nói .

-Anh nói gì vậy , vợ anh bị đau chân vì cái đôi giày đáng ghét này đó – Nó quay sang nhòng nhèo với hẳn . Lần đầu tiên thấy nó như vậy hẳn ngạc nhiên ngó người ra nhìn nó .

Gọi người làm lại hẳn nói cái gì đó rồi người làm đi vào trong . Một lúc sau người làm đi ra đem theo một đôi giày búp bê cho nó . Hẳn quỳ xuống một chân rồi kéo nó ngồi trên đùi mình mang đôi giày búp bê vào cho nó . Hành động của hẳn thu hút tất cả ánh mắt của mọi người . Ngưỡng mộ có , ghen tức có còn có những ánh mắt thích thú với tình cảm của đôi vợ chồng trẻ .

-Sau này đừng mang giày cao gót nữa nhé – Nghe hẳn nói mà nó thoáng đỏ mặt đứng dậy .

-Đúng là vợ chồng trẻ có khác rất dễ thương ha ha – một giọng nói vang lên theo sau đó là tràng cười của mọi người dành cho nó và hẳn .

Đúng lúc đó thì trên sân khấu xuất hiện một vị thiên kim con nhà nào đó . Nói là muốn hát tặng cho hẳn một bài nhưng lại muốn nó đàn cho cô nàng hát . Nó ngó người nhìn mọi người rồi quay sang nhìn hẳn .

-Đừng bảo cô không biết đàn ?

-Ai ai nói .. tui sẽ đàn cho anh nghe – Nó hùng hồn tuyên bố rồi bước lên sân khấu .

-Đem ghita ra đây – nó giờ một tay ra nói to . Người làm đem ghita ra cho nó . Ngồi xuống ghế chân bắt chéo nhìn cô gái kia một cái rồi nói tiếp .

-Cô hát bài gì Happy birthday à ?

-Không là bài All off me

Nó ngó lung tung một lúc làm mọi người tò mò không biết nó đang định làm gì . Hấn thì đang xem nó định làm trò ngốc nghếch gì trên đó mà thích thú . Giờ trong người nó có rượu nên nó làm gì hấn cũng không biết được .

-Ok chơi luôn .

Tiếng ghita cất lên , chỉ được ba nốt thì dây đàn đứt phăng ra làm ngón tay nó bị đứt một đường . Hấn chạy lên chỗ nó xem , nó nhìn tay mình chảy máu mà không có chút biến sắc nào .

-Mau đưa con bé đi băng bó đi – mẹ lo lắng nói .

Hấn đưa nó lên phòng , ngồi ngã người trên sofa . Người nó ngà ngà say nói chuyện nghe rất đáng yêu .

-Con nhỏ chết bầm , bầm nó ra làm mắm đi . Lợi dụng điểm yếu của tui mà công kích hả ? – Nó cáu .

-Vậy là cô không biết chơi ghita ? – Hấn quay sang nhìn nó .

-Ai nói vậy , chỉ ít cũng được bài happy birthday nha . Nhưng cái bài nhỏ đó nói tui biết tui chết liền nhưng đầu thế làm mất mặt được nên phải dùng chiêu chứ ha ha ha .

-Nói cô hâm đúng là không sai . Tự làm mình bị thương mà còn cười được – hấn vừa băng lại cho nó vừa nói .

-Kệ tui dê . Anh chơi được sao không lên đó đi .

-Chỉ giỏi cãi lý .

-Tui rất có tố chất làm luật sư đó biết chưa hả ?

-Thôi dẹp đi . Cô làm luật sư hại người ta ngồi tù cả đời thì khổ .

Thấy nó im im không trả lời hấn , ngược lên nhìn nó thì nó đã lăn mào ra ngủ . Ngủ bất chấp hoàn cảnh chỉ có nó làm được . Bế nó lại giường đắp chăn cho nó . Hôm nay cuối cùng hấn cũng thấy nó ghen . Phải nói sao nhỉ ? Ghen một cách cực kỳ trẻ con . Ngồi xuống bên cạnh nó hấn khẽ nói nhỏ nhưng có lẽ nó không nghe hấn nói gì đâu .

-Phải làm sao bây giờ vì anh yêu em mất rồi đồ hâm à .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 19: Đau

Chương 19 : Đau

Chiều hôm nay lớp nó có tiết học thể dục . Mọi người trong lớp nó thay đồ xong thì đi ra ngoài . Nó và My thay đồ xong thì ra ngoài nhưng lúc đang đi ra thì nó quên mất cái đồng hồ trong phòng thay đồ nên phải quay lại lấy .

- Mày ra trước đi tao lấy xong rồi ra .

- Ừa đi đi - My nói rồi đi ra trước còn nó thì quay lại phòng .

Kiểm được cái đồng hồ , nó đi ra . Lúc đi ngang phòng thay đồ nam nó ngó vào tròn mắt nhìn cảnh tượng trước mắt . Cái gì đang xảy ra vậy Mỹ Linh và hấn đang hôn nhau . Nó có nhìn lầm không vậy . Nó đơ người nhìn hai người họ cho tới khi có một vài người của lớp khác đi ngang qua thấy vậy thì xầm xì . Đến lúc đó hấn mới đẩy Mỹ Linh ra . Nhìn thấy nó đang đứng đó hấn sững người ra muốn giải thích lắm nhưng mà không được . Mỹ Linh thấy nó thì cuối gằm mặt tỏ vẻ đáng thương . Nó chẳng nói gì bỏ đi một mạch .

Nó thấy khó chịu lắm . Tại sao chứ , không phải khó chịu mà là đau lắm . Cảm giác như bị lừa dối . Nó bước đi mà lòng nặng trĩu . Lấy tư cách gì mà

ghen đây . Lấy tư cách gì bảo hấn không được làm vậy . Nó đâu có quyền đó đâu chứ . Là vợ sao ? Cảm giác như nó đang ảo tưởng vậy . Dù gì Mỹ Linh cũng là người hấn yêu cơ mà đâu phải nó đâu . Cứ như là nó giống như món đồ chơi trong câu chuyện của họ . Nó tìm đủ mọi lý do cho bản thân mình là không có tình cảm với hấn nhưng tất cả chỉ là biện minh cho mọi chuyện .

Giờ học thể dục , hôm nay sẽ học bóng rổ . Cả lớp sẽ chia nhóm thi đấu với nhau . Nhóm nó bao gồm My , Hấn , Hòa , Lam và cả nó là năm người . Và không biết là xui hay hên mà nhóm nó sẽ đấu với nhóm của Mỹ Linh . Nhìn cái điệu bộ kênh kệnh của Mỹ Linh mà nó khó chịu kinh khủng .

Nam sẽ đấu với nam còn nữ với nữ . Nhóm nam sẽ chơi sân bên kia còn tại nó là sân bên này . Trận đấu bắt đầu mọi thứ diễn ra rất bình thường cho tới khi Mỹ Linh bắt đầu chen lên đánh bóng . Với một đứa chơi bóng rổ giỏi như nó muốn đánh bóng trên tay nó đâu phải dễ . Lần đầu tiên đánh bóng không thành công Mỹ Linh ôm hận quyết tâm đánh bóng một lần nữa . Vì đội nào thua sẽ phải chạy hai vòng sân trường và đó là điều mà Mỹ Linh không muốn .

Nó đánh được bóng trong tay đội bên kia lúc đang chuẩn bị cho bóng vào rổ thì Mỹ Linh chen vào cố ý gạt chân nó làm nó trượt chân ngã nhào xuống đất .

- Nhi , Nhi có sao không ? Linh không cố ý làm vậy đâu . Linh xin lỗi - một màn diễn sâu với kỹ thuật cao . Nó chẳng nói gì tháo giày bata ra .

- Nhi mày không sao chứ ? - My nhanh chân chạy lại hỏi nó .

- Lớp trưởng có sao không ?

Cả lớp bắt đầu bu lại chỗ nó , đám con trai thấy vậy cũng ngừng chơi bóng chạy lại chỗ nó . Hấn lo lắng chen vào hỏi nó .

- Cô có sao không ?

- Hình như là bong gân rồi - thầy thể dục vừa nói vừa quay quay bàn chân nó , nó khẽ nhăn mặt vì đau .

- Tôi đưa cô vào phòng y tế - hấn nói .

- Không cần đâu . Duy đưa chị vào phòng y tế đi .

- Leo lên lưng em đi - Duy ngồi xuống công nó vào phòng y tế . My theo sau nó .

Ngồi trong phòng y tế một mình , nó chờ My đi lấy đồ giùm . Còn Duy thì đã ra ngoài kiểm cô y tế . Ngồi dựa vào đầu giường nó cuối đầu , tay thì sờ lấy chiếc nhẫn cưới suy nghĩ mông lung cái gì đó Hấn vào phòng nhìn thấy nó như vậy mà không khỏi đau lòng .

- Chuyện đó ...- Không ngược đầu lên , nó chen vào nói .

- Không cần giải thích với tôi . Anh với tôi có là gì đâu mà giải thích . Mỹ Linh là người anh yêu tôi biết mà . Anh yên tâm đợi một thời gian nữa tôi sẽ tìm lý do để nói chuyện ly dị với mọi người .

Hấn sốc nặng với những gì nó nói . Ly dị sao chưa bao giờ hấn nghĩ tới chuyện này . Nó có biết mình đang nói gì hay không chứ .

- Cô có biết mình đang nói gì không ?

- Tôi biết .

- Vậy thì tốt - Hấn bỏ ra ngoài . Thật sự thì hấn đang rất giận . Giận bản thân mình giận luôn cả nó . Những lời nó nói như con dao đâm vào người hấn đau lắm , thật sự là rất đau nhưng nó nào có biết .

Còn lại một mình trong phòng y tế , nước mắt nó rơi xuống chiếc nhẫn . Òa khóc như một đứa trẻ , tại sao lại như vậy chứ , lúc nói những lời nói đó tìm nó như bị bóp chặt . Nó không thể biện minh được nữa rồi vì nó yêu hấn . Tình yêu xuất phát từ một phía thì không bao giờ có hạnh phúc .

- Nhi tao đem đồ tới rồi .

Nó vội lau hết nước mắt . My đi vào đưa đồ cho nó . Hình như nó mới khóc thì phải .

- Mày sao vậy ?

- Tao không sao , tại cái chân hơi đau đó mà .

My biết nó nói dối . Nó đâu phải đứa yếu đuối như thế . Chắc chắn có chuyện gì đó nhưng nó lại không nói .

- Tao về đây - nó nói rồi cố đứng dậy .

- Tao chờ mày về - My dìu nó xuống giường .

- Không cần đâu , tao muốn ở một mình

- Chân mày như vậy sao mà về hả ?

- Tao không sao thật mà . Vậy đi .

Nói rồi nó cứ thế từng bước cà nhắc ra khỏi phòng . Vừa ra thì Duy và cô y tá cũng vừa về tới . Duy nhìn My , My chỉ lắc đầu không nói gì . Hình như nó đang mang tâm sự gì đó .

Nó lết đi từng bước nặng trĩu . Hồi sáng mọi chuyện còn bình thường lắm mà sao bây giờ mọi chuyện lại như thế . Bước tới hàng ghế chờ xe buýt , ngồi xuống nó chẳng đi nổi nữa rồi . Và cứ thế nó ngồi đó rất lâu cho tới khi trời bắt đầu xế chiều .

Chiếc xe hiệu BMW Z4 dừng lại trước chỗ nó . Hạ kính xe người trong xe cuối người gọi nó .

- Thiên Nhi

- Lâm Phong - nó tròn mắt ngạc nhiên .

- Lên xe đi

Trên đường về , cả đoạn đường thấy nó im im . Anh cảm thấy rất lạ .

- Chân em sao vậy ?

- Dạ không sao . Em bất cẩn bị té đó mà . Em hơi bất ngờ khi anh ở đây .

- Anh về đây được mấy ngày rồi . Đạo này cứ phải xem tài liệu công ty nên chẳng có thời gian đi chơi gì cả - Anh cười , một nụ cười ảm áp .

- Anh ... về đây với ... bạn gái luôn à ??

Anh quay sang nhìn nó rồi bật cười thích thú . Nó thì không hiểu chuyện gì .

- Anh chưa có bạn gái mà . Ai nói với em là anh có bạn gái vậy ??

- Là anh hai em .

- Nó xạo đó . Cô gái mà mấy năm trước em gặp là Hạ Như . Con bé là em họ của anh và là bạn gái của thằng Huy chứ không phải anh đâu . Cả ba bọn anh cùng học bên kia . Anh phải về trước vì chuyện công ty còn hai người kia mấy ngày nữa cũng về đấy .

Nó ngạc nhiên , nói vậy là anh hai lừa nó làm nó hiểu lầm anh có bạn gái rồi . Người con trai này là Lâm phong là người mà nó thích , phải nói là yêu đơn phương anh luôn là khác . Anh chính là bạn thân của anh hai nó nên nó mới quen biết anh . Cũng mấy năm rồi từ khi anh đi du học tới bây giờ mới gặp lại .

- Mà sao anh hai em lại nói dối chứ ?

- Anh cũng có hỏi . Huy nói là chưa tới lúc cho mọi người biết .

Nó không nói gì nhìn ra cửa sổ .

- À mà anh nghe nói em đã kết hôn với con của chủ tịch Triệu . Hai đứa chắc hạnh phúc lắm đây .

- Dạ cũng bình thường à anh - giọng nó thoáng buồn .

Người mà hiện giờ nó nghĩ tới chỉ có hấn . Giờ biết chuyện Lâm Phong chưa có bạn gái nó cũng chẳng để tâm không có tâm trí gì cho chuyện này hết .

Lâm Phong chờ nó về nhà . Nó chào anh rồi vào nhà . Ba mẹ thấy nó cứ cà nhắc mà lo lắng hỏi .

- Chân con sao vậy Nhi ? - Mẹ hỏi .

- Dạ không sao đâu mẹ . Tại hồi chiều con sơ ý tập thể dục bị thương thôi mẹ .

- Mà con ăn gì chưa ? - ba hỏi nó .

- Dạ con không đói . Con xin phép lên phòng trước nha ba mẹ .

- Ừ lên tắm rồi nghỉ ngơi đi con .

Quay sang nói với chồng mình . Bà Triệu hơi lo lắng cho tụi nó .

- Hai đứa nó có chuyện gì đó anh à .
- Ừ anh cũng thấy như vậy .
- Em mong là hai đứa nó không sao .

Nó đi lên phòng , hần không có trong phòng . Nhìn ra ban công thì thấy hần đang đứng ngoài đó . Nó không nói gì lấy đồ đi tắm .

Lúc nó tắm xong thì hần đã tắt đèn đi ngủ . Nó thờ dài ôm gối qua phòng Hào Hào . Bây giờ nó không muốn chạm mặt hần không nó sẽ lại khóc nữa . Gõ cửa phòng Hào Hào thẳng nhóc ra mở cửa nhìn nó ôm gối mà bán tính bán nghi .

- Chị qua đây làm gì ?
- Cho chị vô phòng rồi nói được không ?

Sau khi yên vị trong phòng Hào Hào nó leo tọt lên giường ngồi .

- Tối nay cho chị ngủ ké nha .
- CÁI GÌ ? KHÔNG ĐƯỢC - Hào Hào hét lên trong sự ngạc nhiên vô cùng to .
- Năn nỉ mà , cho chị ngủ ké một đêm đi mà - Nó nói rồi nằm xuống chầm mền luôn . Hào Hào đi lại keo nó ngồi dậy mà nhăn mặt .
- Ngồi dậy về phòng chị đi nhanh lên .
- Chị không muốn đâu .
- Chị với anh hai tôi bị làm sao thế hả ?

Nó úp mặt xuống gối rồi òa khóc . Hào Hào bối rối khi thấy nó khóc không biết phải làm sao chỉ ngồi nhìn nó rồi gãi gãi đầu . Thằng nhóc còn quá nhỏ để hiểu được mọi chuyện đã xảy ra . Ngồi nhìn nó khóc tới khi ngủ thiếp đi Hào Hào chỉ biết lắc đầu bó tay . Có bà chị dâu kiểu này chắc mệt chết đây .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Thuộc Về Nhau

Chương 20 : Thuộc về nhau

Tối đó nó đang ngủ thì cái chân bắt đầu đau . Nó khó chịu trở mình mấy lần rồi cũng rang ngồi dậy lết xuống nhà chườm nước đá . Lết được gần hết cái cầu thang còn mấy bậc nữa thì nó bị trượt chân té một phát ê cả mông . Nó nhăn mặt khó chịu , bực mình thật chứ hôm nay đúng là xui xẻo mà .

Giờ làm sao mà đứng dậy đây chứ , đau chết mất thôi . Đang loay hoay không biết phải làm sao thì từ sau lưng hần lù lù xuất hiện vòng tay bé nó lại ghé sofa . Nó giật mình mém tí là la lên rồi cũng may là kìm lại được . Để nó ngồi xuống ghế xong thì hần đi vào lấy đá trong tủ lạnh để chườm chân cho nó .

- Để tôi làm— nó nói rồi lấy bọc đá trên tay hần .
- Ngồi im đó đi , cô càng nhoi chân càng đau thôi .
- Nhưng tôi không muốn nợ anh— nó lí nhí trong miệng , mặt thì cuối gằm xuống .
- Là cô ngốc hay cố tình không hiểu— hần vừa nói vừa chườm chân cho nó .

Nó ngước lên nhìn hần , nó không hiểu hần nói vậy là sao . Hần thờ dài rồi nói tiếp .

-Ngày đi biển tại sao không nghe cho hết câu chuyện rồi đi vào . Tôi đã nói với Mỹ Linh tôi và cô ấy chỉ là bạn . Đúng là ngày xưa tôi yêu cô ấy nhưng bây giờ tôi không còn cảm giác với cô ấy . Ngày hôm đó trong phòng thay đồ , Mỹ Linh khóc nói là không quên được tôi rồi tiến tới hôn tôi . Tôi còn chưa kịp đẩy cô ấy ra thì đã bị cô nhìn thấy . Bây giờ đối với tôi Mỹ Linh là bạn không hơn không kém . Người tôi yêu ... là cô . Cô có hiểu không ? — hần ngước lên nhìn nó .

Nó cuối mặt , nó không biết tại sao nhưng nước mắt nó lại rơi . Nó vui sao ? vui vì hần yêu nó , đó không phải là tình cảm đơn phương nữa rồi . Hần

ngồi dậy , lấy tay lau đi những giọt nước mắt trên mặt nó . Nở một nụ cười ảm áp , nụ cười mà nó chưa thấy bao giờ .

-Đừng khóc nữa , tôi sẽ đau lắm . Ngoan nào – Nghe hấn nói những lời như thế nó càng khóc nhiều hơn . Bởi vì bây giờ nó cảm thấy rất hạnh phúc . Có lẽ nó đã chờ ngày này lâu lắm rồi .

Lau nước mắt cho nó , hấn tiến tới đặt lên môi nó một nụ hôn . Nụ hôn ngọt ngào nhưng lại xen lẫn vị mặn của nước mắt . Nó yêu hấn , thật sự yêu hấn lắm rồi . Buông nó ra hấn thì thậm chí đủ cho nó nghe .

-Anh yêu em – Nó cuối mặt vì ngượng , hai má đã hồng lên rồi . Á á á vui quá đi mất . Nó nín khóc lí nhí trong miệng .

-Em cũng ... hức hức ... yêu hức anh .

Hấn mỉm cười hôn nhẹ lên trán nó rồi lấy tay xoa đầu nó . Nó lấy tay quệt đi những giọt nước mắt trên mặt rồi ngược lên nhìn hấn . Thật sự đây không phải là mơ đúng không ? Nếu là giấc mơ thì nó mong mình không bao giờ tỉnh lại . Lấy tay vỗ vỗ vào má hấn cho tới hi hấn la lên thì nó mới chịu ngừng lại .

-Đây hức ... không phải là ... hức mơ đúng không ? – Cốc cho nó một cái vào đầu rồi đau hấn đáp trả .

-Mơ đầu mà mơ , tỉnh ngủ cái đi cô nương – nó ngậy người một lúc rồi cười te tét .

Hấn ngồi xuống chườm nước đá cho nó , nó ngồi trên sofa chóng cảm nhìn hấn cười thích thú . Từ nay hấn là của nó không ai được cướp hấn nữa đâu ha ha ha .

-Triệu Hoàng Anh Tuấn – nó gọi hấn .

-Gì ?

-Này anh nói gì vậy em nghe không rõ .

-Không nghe thì thôi .

-Nói lại lần nữa đi – nó cười nhìn hấn .

-Không – hấn cũng biết ngượng chứ bộ . Cái con ngốc này cứ thích chọc điên hấn thì phải .

-Thật là không nghe rõ mà – nó trề môi nhăn mặt .

-Vậy mình sinh em bé đi rồi anh nói lại cho nghe – Hấn nhìn nó gian tà . Nó nổi điên dùng chân còn lại đạp cho hấn một phát .

-Này thì em bé , đồ biến thái – hấn nhin cười , rồi ngồi dậy nheo hai má nó làm nó la oai oai lên . Thế là hai đứa nó nhào ra quánh lộn . Nó thì chơi vỗ cấn còn hấn thì cứ đè nó ra mà nheo điên cuồng . Cũng may không la lớn nếu không cả nhà tỉnh giấc vì hai đứa nó mất .

Sáng nay nó và hấn nghỉ học , một phần là vì cái chân , một phần là hôm nay anh hai nó về . Sau khi thay đồ hấn cũng nó xuống nhà ăn sáng .

-Con chào ba mẹ - nó và hấn đồng thanh .

-Sao con không ở trên phòng , để thằng Tuấn đem đồ ăn lên cho con cũng được mà – mẹ nhìn nó lo lắng .

-Dạ thôi mẹ , con thích ăn sáng với mọi người hơn – nó cười .

-Chân con có đỡ tí nào không ? – Ba vừa nhắm nhĩ li cà phi vừa hỏi nó .

-Dạ đỡ rồi ạ .

-Hành tôi cả đêm mà không đỡ thì chặt dục luôn đi – hấn quay sang liếc nó .

-Cái thằng nhóc này thật là ... - mẹ nhăn mặt nhìn hấn .

-Này chị kia tới qua phòng tôi gom đồ của chị về đi nghe chưa ? – Hào Hào vừa xuống đã phán cho nó một câu .

-Gom đồ ? – Ba mẹ nhìn nó khó hiểu .

-À dạ tới qua con ôm gối qua phòng Hào Hào chơi mà quên lấy về ý mà – nó gãi đầu cười cười .

-Thôi ăn sáng đi – Ba nói rồi mọi người cũng bỏ qua chuyện đó mà ăn sáng . Nó liếc thằng nhóc một cách đăm đăm nhất có thể . Còn thằng nhóc vẫn ung dung ăn sáng như thường .

Ăn sáng xong ba mẹ cũng đi làm , Hào Hào thì đi học , nó và hấn cũng tranh thủ qua nhà mẹ nó . Trên đường đi hai đứa nó cãi nhau chí chóe . Nói cái

cũng không phải bởi nó cứ thích chọc điên hấn thì có . Đúng lúc đó thì có điện thoại gọi tới nó bắt máy nghe .

-Alo

-Tao không sao , hôm nay sao nghỉ mày nói chủ nhiệm giùm tao đi .

-Ừ biết rồi , bai .

-My gọi à ? – hấn hỏi .

-Ừ .

-Ừ cái gì mà ừ . Dạ nghe chưa ?

-Mắc cái giống mà phải dạ chứ ? – nó cãi .

-Nói dạ là dạ , không nghe thì tối nay Hào Hào lên chức cậu liền đấy – hấn hăm dọa nó cười một cách nham hiểm .

-ĐỒ BIẾN THÁI .

Tụi nó cứ như vậy đó , hỏi làm sao mà thế giới hòa bình được . Mà chọc nó cũng trở thành sở thích của hấn luôn rồi . Tối hôm tình cảm bao nhiêu bây giờ thì đáng ghét bấy nhiêu . Đúng là đồ biến thái đáng ghét .

-Mẹ ơi – chưa thấy người đã nghe tiếng nó .

-Con gái . Bây giờ mới chịu về thăm tui sao ?

-He he – nó cười ngồi xuống sofa kế mẹ nó .

-Chân con sao vậy ?

-Dạ không sao , con tập thể dục sơ ý ngã đó mà .

-Con chào mẹ - hấn chào rồi ngồi xuống .

-Hai đứa hôm nay cúp học hả ?

-Dạ , hôm nay anh hai về mà . À mẹ à , mẹ còn nhớ cái chị mà hồi đó qua nhà mình chơi với anh Phong không ? Gọi là bạn gái anh Phong đó .

-À con bé Hạ Như đúng không ?

-Dạ đúng rồi , là bạn gái anh hai đó . Anh hai lừa nhà mình nói là bạn gái anh Phong đó . Hôm qua con mới biết được sự thật . Không thể tha thứ cho anh hai được .

-Mẹ còn đang định kiếm người gã quánh anh hai con đi cho mẹ khỏe đây . Nó có bạn gái thì tốt .

-À mà ba đâu rồi mẹ ?

-Ba con lên công ty rồi . À mà ... - Mẹ nó ngưng lại nhìn hai đứa nó . Nó và hấn nhìn nhau rồi nhìn mẹ .

-Chùng nào mẹ mới có cháu bông đây ?

Nó ngó người đỏ mặt nhìn hấn rồi nhìn mẹ . Hấn cố nhịn cười nhìn biểu hiện của nó mà thích thú .

-Mẹ cưới vợ cho anh hai là có cháu bông à .

-Chơi xấu như vậy là không được nha em gái – tiếng Huy từ ngoài vọng vào .

-Ai thêm chơi xấu anh , có anh chơi xấu cả nhà đó .

Kéo vali vào nhà , Gia Huy ngồi xuống cạnh hấn .

-Tuấn à . Anh lấy làm tiếc cho em vì lấy phải nhò em của anh .

-Ồ liên quan gì nhau ? – nó ngênh mặt nhìn Huy .

-Vậy chứ chuyện mẹ nói em cho mẹ ầm cháu liên quan gì anh ? – Huy cũng không vừa đáp lại .

-Có liên quan chứ sao không ? anh phải biết trách nhiệm của anh là vô cùng to lớn trong căn nhà này luôn đó .

-Không biết , ai lấy chồng trước thì sinh cháu cho mẹ trước đi .

-Á á á , bực mình quá . Anh còn cười nữa không thấy vợ anh đang bị ăn hiếp hả ? – Nó quay sang hất lời hất vào cuộc luôn .

Cả nhà bật cười , anh em nó gặp nhau là như vậy đó . Cả ngày hôm đó nó và hấn ở bên nhà mẹ nó chơi . Gia Huy kể cho hấn nghe mọi chuyện trên trời dưới đất của nó . Cũng may là nó đang bị đau chân nếu không nó sút cho hai cái người đang nhìn nó cười nham hiểm kia một phát cho nhập viện luôn cho rồi .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Quá Khứ

Chương 21 : Quá khứ

Nó và hấn hôm nay đi học lại , cái chân nó vẫn còn ê ê nên cứ phải đi cà nhắc mãi thôi . Hấn theo sau cầm balo cho nó , nó cứ thế tàn tàn lên lớp . Đi được một lúc thì tới ngay bảng thông báo , chẳng biết có chuyện gì mà tụi học sinh trong trường lại bu đông thế không biết . Biết mình què chân rồi nhưng vẫn ráng chen vào xem cái khí gió mà thu hút học sinh đến thế .

Nó chen vào , nhìn lên bảng thông báo , cái thứ đập vào mắt nó chính là tấm hình của hấn và Mỹ Linh trong phòng thay đồ . Máu dồn lên tới não rồi , đứa nào làm cái trò này thế không biết . Nó chưa kịp xé tấm hình xuống thì hấn đã nhanh tay xé trước rồi vò tấm hình nhìn tụi học sinh bằng một cái ánh mắt giết người . Chưa đầy 3 phút thì tụi học sinh giải tán đi về lớp chỉ còn có nó và hấn đứng đó . Nó quay sang liếc hấn .

-Nhìn gì mà nhìn ? – hấn khoanh tay nhìn nó .

-Tôi nay đi rồi biết , này thì môi , này thì hôn – nó nhìn môi hấn mà phát cáu .

-Em định cưỡng hôn anh à ? – hấn tiến tới thì thắm vào tai nó .

-Cưỡng hôn con mắt anh á – nó thẳng tay đấm một phát vào bụng hấn làm hấn cuối người ôm bụng .

-Nè đau lắm đó .

-Biết nên mới đánh chứ , không đau đánh làm gì – nói rồi nó quay người bỏ đi .

Lúc đi lên lớp đi ngang qua mấy đứa tùm năm tùm bảy toàn là nói về chuyện của hấn và Mỹ Linh . Nó còn nghe được chuyện tụi nó nói Mỹ Linh là bạn gái của hấn . Chắc là con nhỏ đang khoái chí lắm đây mà . Nổi máu điên thật chứ .

Nó vào lớp trước vừa thấy hấn vào thì Mỹ Linh đã húng hờ cười tươi mà không hề để ý đến nó . Hấn thì chưa nhìn Mỹ Linh đâu mà nhìn sắc mặt nó là run người rồi . Sao tự nhiên hấn thấy sợ nó ghê , không lẽ khi con gái bắt đầu lên con ghen đều như vậy hay sao ý nhờ .

-Em xin lỗi đã để mọi chuyện thành ra như vậy – Linh quay sang nói với hấn .

-Không sao .

Rõ ràng là đang cố tình diễn trước mặt nó mà . Nãy còn cười tươi lắm mà giờ xụ mặt ai tin . Nó chóng cảm nhìn ra ngoài cửa sổ nhưng lỗ tai thì đang hoạt động hết công suất để nghe chuyện hai người ngồi dưới nói .

-Nhưng hình như Nhi có vẻ giận em lắm .

-Không có gì đâu , không cần lo .

Nó suy nghĩ cái gì đó rồi nói to với cả lớp .

-Dạo này lớp mình im ắng quá , chơi trò bốc số đổi chỗ đi .

-Được , được – cả lớp thích thú . Bọn con trai thì cười khoái chí .

Đây là trò mà lớp nó dùng để đổi chỗ , thường thì chỉ có chủ nhiệm mới được đổi chỗ nhưng cô không muốn gò bó tụi nó nên mọi việc trong lớp nó sẽ

quyết định dù gì cũng là lớp giỏi nhất khối cơ mà ha ha ha . Chả là bọn con trai cũng muốn đổi chỗ ngồi kể con gái cho đỡ buồn đây mà . Chứ trong lớp nó bây giờ trai ngồi với trai , gái ngồi với gái còn trai gái ngồi với nhau thì rất ít .

-Được rồi nhưng mà có một chuyện là tui sẽ không đổi chỗ đâu nhá , chân tui vậy mà bắt tui đi lung tung hả ? – nó cố ý nhấn mạnh từ cuối nhìn cả lớp một lượt rồi cười te tét .

-Choi vậy không công bằng tí nào nha lớp trưởng .

-Nhưng mà lớp trưởng đang bị thương mà .

Sau một lúc bàn qua bàn lại cuối cùng nó cũng được miễn . Duy là người chủ trì bốc thăm . Đánh số lên bàn rồi bốc số ai trúng số nào thì ngồi ở đó . Mọi người trong lớp bắt đầu lần lượt lên bốc số , tui con trai bốc trúng số được ngồi với con gái thì cười như mấy thằng điên thái . Nó nhìn hần rồi nhìn Mỹ Linh kỳ này tui cho hai người tách ra , ngồi gần riết lợi dụng nhau à ha ha ha .

Mỹ Linh biết ý nó nhưng phải miễn cưỡng làm theo . Sau một hồi bốc số thì thứ tự trong lớp đã được đổi lại . Duy thì ngồi với My sau lưng nó cái này là do chơi an gian mới được ngồi gần nhau đấy chứ . Mỹ Linh leo tuốt sang bên kia ngồi với Hải . Còn hần không biết dùng cách nào mà lại ngồi chung với nó .

-Hên nhỉ ? – Nó cười đều .

-Không dám đâu , là em đổi cho Tuấn đó ha ha ha . Tất cả đều nằm trong tầm kiểm soát của Duy đây - Duy chồm lên nói tỏ vẻ đắc ý .

-Không ưa nhau còn ngồi chung làm gì ?

-Tôi thích , cô có ý kiến à ?

-Ừ tui có ý kiến đó anh làm gì tui ? anh dám ăn hiếp trẻ nhỏ hả ?

-Đúng rồi . Tâm hồn con nít nhưng thể xác thì to hơn con voi .

-Anh nói ai to hơn con voi , đồ voi ma mút .

Cứ thế hai đứa nó lại ngồi cãi nhau , cả lớp thì được một trận cười khoái chí . Ở trường như vậy là tốt chứ ở nhà là đè nhau ra quánh lộn luôn rồi . Chẳng hiểu hai đứa nó yêu đương như thế nào nữa , đúng là bó tay luôn .

Tối đó trong phòng , nó ngồi ở bàn học nói chuyện điện thoại với ai đó .

-Sao rồi ?

-Vậy thì tốt .

-Anh nhớ giúp em tiêu hủy hết tất cả đó . À còn chuyện đó tới đâu rồi anh ?

-Anh Nghĩa mà cũng bị như thế thì thật bọn này cũng không vừa rồi .

-Vậy thì để em . Em sẽ xóa sổ cái hội đó – nó lạnh giọng ánh mắt nhìn xa xăm như đang suy nghĩ gì đó .

-Hãy cứ nói vậy với ba nuôi , ba sẽ hiểu thôi .

Nó cúp máy , gió từ cửa sổ cứ ủa vào . Hần đứng sau lưng nó nghe hết mọi chuyện nhưng vẫn không hiểu hết toàn bộ . Xóa sổ cái hội đó là như thế nào . Rốt cuộc mọi chuyện là như thế nào chứ .

-Anh đừng đó làm gì ? – nó chẳng quay lại nhưng vẫn biết hần phía sau .

-Đang suy nghĩ những gì em nói .

Nó đi lại giưòng ngồi , hần ngồi xuống nhìn nó khó hiểu .

-Có lẽ đã đến lúc nói cho anh biết chuyện này . Là chuyện mà tên Phát lúc bắt em đã nói . Ngoài anh hai em ra em vẫn còn một người anh nữa anh ấy là Gia Bảo nhưng ... anh ấy mất rồi . Là trong một vụ tai nạn , nói đúng hơn là bị người của New Moon hay còn gọi là trắng non ám sát . Bang chủ của bang đó chính là ba của Phát . Ông ấy đã bị Ba nuôi em tức là ba của anh Nghĩa cho người xử rồi .

-Khoan đã , Gia Bảo là anh của em sao ? Sao anh không nghe mọi người nhắc tới bao giờ ? – hần ngạc nhiên nhìn nó .

-Là vì em . Chỉ cần có ai nhắc đến anh ấy em đều không kìm mình lại được mà đánh kẻ đó sống chết đờ . Ba mẹ cũng vì vậy mà không bao giờ muốn nhắc tới . Ngày giỗ của anh ấy tất cả đều được làm trong âm thầm .

-Anh biết Gia Bảo . Anh ấy chính là người cứu anh trong một lần anh đụng độ với một đám người trong bar nhưng từ lúc đó thì anh không gặp anh nữa .

Cũng hơn hai năm rồi .

Nó cuối gằm mặt , mỗi khi nhớ lại chuyện này nó rất khó chịu . Gia Bảo là người thương nó nhất nhà . Chỉ cần nó muốn gì anh sẽ chiều nó ngay . Hai anh em lúc nào cũng như hình với bóng bây giờ mất đi một người cái cảm giác đó thật sự đau lắm . Ôm nó vào lòng , hân đơn giản chỉ có thể làm được như vậy thôi . Đây chính là chuyện đầu tiên hân biết từ nó vẫn còn rất nhiều chuyện vẫn chưa có lời giải đáp từ nó . Con vợ ngốc này còn định dấu diếm hân bao nhiêu chuyện nữa đây .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Chủ Nhật

Chương 22 : Chủ nhật

Mặt trời sắp lên tới đỉnh rồi , bây giờ cũng đã hơn 9 giờ ấy thế mà chúng nó vẫn còn ngủ ngon ơ không biết trời trăng mây gió gì , hai đứa này ngủ gì mà ngủ ghê vậy không biết . Nó và hân giờ còn chụm mền ôm nhau ngủ say xưa . Cũng may hôm nay là chủ nhật chứ nếu không cả nhà đã phải nghe tiếng hét của nó . Cái tội tôi không chịu ngủ sớm , 11 giờ hơn hai đứa nó còn chơi game là biết thế nào rồi . Bữa nay ba mẹ không có nhà nên hai đứa nó mới ngủ như chết như vậy nè .

Lò mò tỉnh dậy nó lấy tay che mắt lại vì chói rồi từ từ mở mắt nhìn sang hân , hân cũng đang trở mình nhưng mắt nhìn nhắm tịt lại .

-A mấy giờ rồi ?

-Anh không biết , em nhìn đồng hồ đó – hân nói rồi kéo chăn lên ngủ tiếp .

Nó với tay lấy cái đồng hồ bên chỗ hân . Trời ạ , đã hơn 9 giờ mấy .

-Dậy đi anh định nướng cho cháy giường hả sắp 10 giờ rồi đó – nó ngồi dậy lết vào nhà vệ sinh .

30 phút sau nó và hân mới lết mặt xuống nhà , Hào hào nhìn hai đứa nó mà lắc đầu bó tay .

-Em dậy sớm vậy ? – Nó ngồi xuống sofa đối diện Hào Hào .

-Giờ mà sớm ?

-À thì cũng sớm mà – Nó gãi gãi đầu cười như con ngốc .

-Tôi qua hai người chơi trò gì kịch tính lắm à ? – Hào Hào liếc nhìn nó nham hiểm .

-Giẻ chứ . Là chơi game thôi , game đó .

-À .

-Đừng có mà suy nghĩ linh tinh chị cho một phát lên phòng luôn giờ - nó chu mỏ nhìn Hào hào , thẳng thóc không nói gì nhún vai rồi cuối gằm mặt chơi game .

Hân đi ra trên tay cầm một ly nước cam và một đĩa sandwich .

-Cầm lấy – hân đưa cho nó .

Nó và Hào Hào nhìn hân một cách đầy ngạc nhiên . Trời ơi hân lấy đồ ăn cho nó kia . Lần đầu tiên hân mới làm chuyện này cho người khác đó .

-Trà Anh Tuấn / Anh hai lại cho tôi – nó và Hào Hào đồng thanh nói .

Hân ngó người giờ mới thấy hành động của mình kỳ kỳ . Hân ngồi xuống bên cạnh nó giựt lấy cái sandwich ăn ngon lành

-Ha ha ha anh hai em bị chị mê hoặc rồi – nó nhìn hân thích thú .

-Im đi – Hân ngượng nhét nguyên cái sandwich trên tay vào miệng nó làm nó hết ứ ó gì luôn .

-Thế là thua – Hào Hào nhìn hân phán một câu rồi quay đi .

Nhai hết cái bánh trong miệng , nó nhìn ra trời rồi quay sang nhìn hấn .

-Trời đẹp thích hợp ăn đồ nướng lắm há há .

-Mệt – hấn không tí cảm xúc nhìn nó .

-Không ý kiến – Hào Hào nói .

-Đi mà , đồ nướng đi mà nha nha – nó làm mặt cún con nhìn hấn đã vậy còn cầm tay áo hấn lay lay .

-Rồi nướng – Nó cười te tét , hấn cười như không cười rồi quay vào trong nói với người làm .

-Chuẩn bị lò nướng chuẩn bị nướng con voi Thiên Nhi .

Đạp cho hấn một đạp lọt ghế nó nhào tới đè hấn xuống sàn nhà quây cái đầu hấn như cái tổ quạ làm hấn la um sùm . Mấy người làm nhìn tụi nó mà cười thích thú , cái gì chứ cảnh này mọi người trong nhà nhìn quen rồi .

Nói thế nào hấn cũng phải chiều theo ý nó thôi . Lượn lờ trong siêu thị với hấn và Hào Hào nó như con nít thấy gì cũng muốn mua . Hấn đẩy xe riết muốn một luôn với nó .

-Em định đem hết siêu thị về nhà hả ?

Hấn cúi , tại vì đi tới đâu hấn cũng bị chú ý . Người đẹp trai rồi mà hôm nay hấn còn mặc áo sơ mi trắng nghĩ sao con gái không nhìn cho được . Thăng nhóc Hào Hào cũng vậy đâu có thua anh hai mình về độ đẹp trai đâu .

-Đừng có mà nhăn , rình được em rình về rồi ha ha – nó cười .

-Tại sao em lại bị lôi tới đây ? – Hào Hào cho hai tay vào túi quần đi bên cạnh hấn .

-Em hỏi chị dâu hâm hấp của em kìa – hấn thoáng cười , hâm hấp cái này là nó chửi hấn lúc hai đứa bị tụi kia dí . Chẳng hiểu hâm hấp là gì ? Khùng nặng hơn à ?

-Anh đó đẹp trai quá à .

-Đẹp trai thật .

-Cả thằng bé kia nữa .

Blap ... Blap ... Blap ...

Tới lúc này nó mới nghe được mấy câu ám chỉ hai tên đang đi sau nó . Quay lại nhìn hấn .

- A đẹp trai thật – hấn ngạc nhiên nhìn nó .

-Hào Hào em đẹp trai thật đó – cả hai tên đứng hình nhìn nó .

Vỡ mộng ,nó rất biết cách chọt hấn . Cứ tưởng khen hấn ai dè nói Hào Hào . Thật ra là hấn đâu có biết là nó nói hấn nhưng đâu thể để cho hấn biết được mặt công hấn chọc nó thì khổ ha ha .

Cả ba đi ra quầy tính tiền mấy cô gái gần đó cứ nhìn hấn và Hào Hào chăm chăm , đúng là ngựa mất thật chứ .

-Chị tính tiền lệ dùm em , còn có người phía sau kìa chị - Nó nhỏ nhẹ nói .

-Hả .. à ừ . Mà đó là anh trai em hả ? – Chị thu ngân hỏi nhỏ nó . Mấy người gần đó nghe thế cũng tò mò nhìn nó .

Nó cười một cái thật tươi rồi vui vẻ nói .

-Là osin nhà em – Hấn vừa nghe nó nói xong thì tròn mắt nhìn nó . Mấy người gần đó cũng ngạc nhiên đến ngó người ra . Cốc cho nó một rổ đau cái hấn lạnh giọng .

-Ai là osin ?

-Anh chứ ai .

-Ngoan cố à ?

-Đã ngoan thì phải cố gắng tới cùng chứ - nó lè lưỡi trêu hấn .

- Về nhà mình giải quyết chuyện này nhé ... cô chủ - hần cười nham hiểm còn nó thì bắt đầu thấy lạnh lạnh nuốt nước bọt nhìn hần .

Sau khi tính tiền hần đang cho đồ vào xe còn nó thì lấy tiền thừa . Trước khi đi nó tiến lại gần nói nhỏ vào tai chị ta một câu làm chị ta nhìn nó đầy ngạc nhiên .

Chiều hôm đó nó hần và Hào Hào làm đồ nướng quây tung cả cái bếp lên . Tối khoảng 4 giờ mấy thì ba mẹ về . Tối đó cả nhà quây quần bên bếp nướng làm một châu linh đình . Ba , nó và hần quyết chiến xem ai gục trước . Mẹ thì cứ ngồi cổ vũ cho nó , Hào Hào thì cổ vũ cho hần chỉ có ba là đơn phương chiến đấu và cuối cùng là nó gục trước theo sau là ba . Đã lâu lắm rồi cả nhà mới bên nhau ăn uống vui vẻ như vậy .

Tối đó trong phòng bia bắt đầu thấm hơi men thì nó cũng bắt đầu lên cơn nói nhảm . Nằm trên giường nó nói riết hần muốn bệnh luôn . Ai nó cũng lôi ra nói được hết tron . Hần tắt đèn chum ngủ , nhưng mà không tài nào ngủ được khi mà nó cứ lảm nhảm riết như thế . Quay sang ôm nó vào lòng .

- Trời ơi ngủ đi , sau này đừng mong uống bia hay rượu .

- Anh là ai ... không cho tui uống ? – Nó ngược lên nhìn hần mắt nhắm mắt mở .

- Là chồng cô , cô nghe không ?

- Ờ ... tui kết hôn bao giờ ... mà có chồng ?

- Trời ạ , làm ơn ngủ đi mà – hần vừa nói xong thì nó đã chồm người lên hôn vào môi hần .

Đơ người ra nhìn nó , cái con cóc này lần nào say cũng không bao giờ biết mình làm gì đâu . Luôn làm những chuyện khiến người khác vô cùng ngạc nhiên , Buồng hần ra nó điệu đầu vào người hần ngủ ngon lành . Hần nhìn nó mỉm cười như một thằng cóc vào chìm vào giấc ngủ . Tối nay chắc sẽ có một giấc ngủ ngon đây .

- Cái tên đẹp trai mà chị ghĩa nãy giờ là chồng em đó – đó chính là câu nói đã làm cho chị thu ngân ngạc nhiên nhìn cả hai tại nó . Nói như thế ai mà không ngượng cho được . Nó đúng là rất biết cách làm người khác phải đau tim mà .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Khởi Đầu Của Đau Khổ

Chương 23 : khởi đầu của đau khổ

Giờ vẫn , Duy thì ngủ My thì ngồi vẽ vời cái gì đó . Có nó và hần đang cầm đầu kiểm số . Chả là hai cô cậu đang chơi trò khoanh số đó mà .

- Ai thua tối ngủ dưới đất đi nhá – nó hăm he nhìn hần .

- Chịu được không ?

- Hà là sao ?

- Sáng nào cô cũng ôm tôi cứng ngắt đó cô hai .

- Anh đừng có nói chuyện với cái giọng mờ ám như vậy chứ - Nó ngượng đỏ mặt quay đi chỗ khác .

Hần cười nhìn nó . Những lúc như thế này nó rất là dễ thương nhưng chắc nó chẳng biết đâu . Đúng lúc đó thì điện thoại của nó reo lên làm ông thầy văn nổi máu điên . Móc điện thoại là mẹ gọi nó mở máy nghe luôn .

- Mẹ

- Gì chứ , con tới liền .

Nó cúp máy , gom đồ bỏ vào cặp .

- Chuyện gì vậy ?

- Ba và anh hai bị tai nạn đang trong phòng cấp cứu .

-Giữ chứ - Duy bật dậy nhìn nó .

Chưa đầy 30 phút sau nó , hấn, Duy và My tới bệnh viện . Chạy tới trước phòng cấp cứu thấy mẹ nó đang ngồi khóc bên cạnh là ba của Duy .

-Mẹ ba và anh hai sao rồi ?

-Cả hai đang còn phẫu thuật bên trong – Ba Duy nói .

-Bác hai và anh Thắng bị thương nặng lắm sao ba ?

-Ừm , tình hình khá là nghiêm trọng .

-Mà tại sao họ lại xảy ra tai nạn được chứ ?

-Mẹ .. cũng không biết .. sáng nay ba con và anh con có có việc ở công ty nên đi sớm nhưng không biết sao lại xảy ra chuyện này .

-Đừng khóc nữa mà mẹ - nó ngồi xuống bên cạnh mẹ .

Trời bên ngoài bắt đầu tối , cuộc phẫu thuật cũng vừa xong . Bác sĩ đi ra chào ba Duy nhìn mọi người .

-Tình hình khá là nghiêm trọng . Nhưng cũng may qua được con nguy hiểm giờ thì chờ thắng bé tỉnh lại thôi .

-Còn chồng tôi thì sao ? – mẹ nó hỏi .

-Chuyện đó ... tôi không biết . Là bác sĩ khác phẫu thuật nên ...

Cửa phòng phẫu thuật lại mở ra lần này người bác sĩ đi ra theo sau còn có y tá . Ba Duy sững người nhìn vị bác sĩ kia , ông ta chỉ lắc đầu làm mọi người chìm trong im lặng .

-Chúng tôi thành thật chia buồn cùng mọi người . Ông ấy đã không thể qua khỏi con nguy hiểm .

Những lời nói đó như con dao đâm mạnh vào người nó và mẹ . Ba nó không qua khỏi sao . Mẹ nó không thể khóc được nữa mà ngất đi .

Mẹ nó được đưa vào phòng nghỉ ngơi . Mọi người không ai nói gì chỉ biết im lặng nhìn nó . Ngồi co người ôm lấy hai đầu gối trên sofa trong phòng mẹ . Nó chưa bao giờ nghĩ tới chuyện này . Nó đã mất đi một người yêu thương nó bây giờ mất cả ba nữa . Có phải ông trời đã qua nhẫn tâm rồi rồi sao . Tại sao người nó yêu thương lần lượt ra đi như thế . Nó không muốn thật sự không muốn . Nó rất sợ , sợ cái cảnh tượng này lại xảy ra . Cuối cùng là tại sao chứ , tại sao ?

Hấn tiến lại ngồi xuống bên cạnh nó . Khẽ kéo nó lại ôm nó thật chặt .

-Khóc được thì cứ khóc cho nhẹ lòng .

Nó thật sự không kìm được nữa rồi . Hai tay nắm chặt lấy áo hấn , nó òa lên khóc . Khóc rất nhiều như hai năm trước . Tại sao mọi chuyện lại như thế này . Người ba mà nó yêu thương , sao ông ấy lại nhẫn tâm bỏ nó mà ra đi như thế .

Một tuần sau đó trôi qua nhanh chóng , tang lễ của ba nó cũng diễn ra trong âm thầm . Anh hai vẫn còn đang trong tình trạng hôn mê , còn mẹ nó thì sức khỏe có phần kém đi . Căn nhà chìm trong im lặng . Ngày nào nó cũng ghé ngang thăm mẹ . Bà bây giờ tiêu tụy đi rất nhiều . Có lẽ đêm nào bà cũng khóc khi bên cạnh thiếu đi mất một người .

-Em muốn sang ở với mẹ được không ? – nó hỏi hấn khi cả hai đang ngồi dưới nhà .

-Ừm , anh sẽ nói ba mẹ .

-Sao mọi người lại ra đi như thế chứ ?

-Đừng suy nghĩ nhiều . Bây giờ trong nhà mọi người cần em nhất Nhi à .

-Hứa với em dù bất cứ chuyện gì anh cũng không được bỏ rơi em – nó ngước lên nhìn hấn má mắt lại ướt đẫm .

-Anh hứa – ôm nó vào lòng , nhìn nó khóc hấn thật sự đau lắm . Hấn không muốn nó khóc như vậy đâu . Nhưng biết làm sao bây giờ . Mọi chuyện là một cú sốc đối với nó mà .

Nó nghỉ học ở nhà với mẹ được vài hôm , hấn lúc nào cũng ở cạnh nó . Trọng Nghĩa và ba nuôi nó cuối cùng cũng qua với nó . Khi nghe tin ba nó mất Trọng Nghĩa lo cho nó và mọi người vô cùng . Anh nghe được tin khi cùng vừa với ba mình vừa giải quyết xong công việc ở Anh .

-Em có điều tra được gì không ? – Trọng Nghĩa ngồi đối diện nó và hấn .

-Em nhờ anh Hoàng rồi nhưng hình như vẫn chưa có kết quả .

-Chuyện này chắc chắn không phải ngẫu nhiên .

-Anh nghe ba nói ngày hôm đó ba và anh hai đang chuẩn bị ký một hợp đồng với Hoa Thị . Không biết nguyên nhân có phải từ đó hay không ? – Hấn tiếp lời .

Nó không nói gì . Ký hợp đồng với Hoa Thị sao ? Nó cần phải tới công ty rồi . Mấy hôm nay vì lo chuyện ở nhà mà nó chưa tới đó được toàn do thư ký của ba tới gặp nó . Bây giờ đối với nó là lý do . Lý do tại sao lại hại gia đình nó . Mà người đó rốt cuộc là ai .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Trò Đùa Của Số Phận

Chương 24 : Trò chơi của số phận

-Ngày mai em tới công ty phải không ?

-Ừm – nó và hấn đứng ngoài ban công khi mọi người đã đi ngủ .

-Lại ừm . Ăn nói thế với chồng mình thế à ? – hấn cốc cho nó một cái rổ đầu .

-Đầu đó . Dù sao mình cũng bằng tuổi cơ mà – nó cáu .

-Tôi thích thế .

-Thích thì kệ anh chứ .

-Mai anh cùng em tới công ty .

-Không cần đâu . Em và Trọng Nghĩa đi được rồi .

Hấn im lặng quay sang nhìn nó . Đứng thẳng người dậy nó bước lại phía hấn vòng tay ôm eo , tựa đầu vào ngực hấn nói tiếp .

-Có những chuyện em muốn tự mình giải quyết . Em không muốn liên lụy anh ... chính vì thế hãy hiểu cho em . Anh chỉ cần ở phía sau ủng hộ cho em ... được chứ ? – hai tay nó nắm lấy áo hấn chặt hơn .

-Tại sao anh lại có một cô vợ ngọc như thế hả ? – nó cười mà đỏ cả mặt , cảm giác thật là ám áp. Hấn vừa mới gọi nó là vợ đó . Lấy tay xoa đầu nó hấn nói tiếp .

-Nếu như không thể một mình giải quyết được nữa hãy nói cho anh biết được chứ ?

Nó gật đầu , không nói gì . Cảm giác thật là bình yên , nó chỉ muốn ở bên cạnh hấn như thế này mà thôi . Không cần quá cầu kỳ như chuyện cổ tích của hoàng tử và công chúa chỉ cần cả hai bên nhau như thế này là được . Nhưng vốn dĩ nó đã là một công chúa còn hấn chính là chàng hoàng tử trong mơ của tất cả cô gái . Nhưng bây giờ chỉ là hoàng tử của một mình nó ... mà thôi .

Hôm nay nó cùng Trọng Nghĩa tới công ty . Bước xuống xe nó ngược nhìn cái công ty mà ba nó bỏ công sức và tâm huyết ra gầy dựng lên vậy mà có người lại nham hiểm muốn chiếm đoạt tất cả của ba nó . Hôm nay nó trong chừng chặc hơn hấn với chiếc áo vest trắng , quần short đen ngắn , mái tóc dài được cột cao và cái thứ mà nó ghét nhất hôm nay nó phải mang vào chân chính là đôi giày cao gót với độ cao là một tấc . Không quá cầu kỳ nhưng vẫn toát lên một sự sang trọng .

Bước vào trong , đám nhân viên quây lể tán nhìn Trọng Nghĩa đắm đuối . Làm như lần đầu thấy trai đẹp hay sao ý trời . Nó bị bơ một cách nghiêm trọng , đau tim thật chứ . Anh Khoa thư ký của ba nó tiến về phía nó cuối người chào .

-Nhân viên công ty này mê trai thật - nó thản nhiên nói trong sự ngạc nhiên của mọi người . Mặc dù là trong lúc dầu sôi lửa bỏng thì nó cũng không thể nào bỏ qua cho việc nhân viên của công ty gia đình mình làm ăn chênh lệch như thế .

-Ai chà chà , anh chỉ thuộc về một mình em thôi Nhi à - Trọng Nghĩa tiến tới khoát tay lên vai nó . Động cho anh một cái vào bụng nó bỏ đi một mạch . Mặc xác anh đang ôm bụng đau khổ .

Lên phòng làm việc của ba , Anh Khoa lôi hết giấy tờ , hợp đồng có liên quan với Hoa Thị và những hợp đồng gần đây nhất cho nó . Cả hai người tụi nó bắt đầu cắm đầu vào đóng giấy tờ . Với một đũa không có đam mê về kinh doanh như nó thì đúng là phải tập trung cao độ .

Sau một ngày nhần răng , xoắn não với đồng giấy tờ cuối cùng nó cũng tìm ra được vấn đề . Phải chăng ba nó quá nhân nhượng cho cấp dưới mà bọn họ dám lấn lướt như vậy . Để rồi xem nó cho họ biết muốn tiếp quản được cái công ty này có dễ như vậy không . Nhưng chuyện này quả thật là không đơn giản chuyện này phải nhờ tới ba nuôi của nó rồi .

Tối hôm đó sau khi ăn cơm xong nó , Trọng Nghĩa và ba nuôi tập trung trong phòng làm việc của ba nó . Trọng Nghĩa đưa cho nó một tập hồ sơ mà nó nhờ anh điều tra được . Sau khi xem qua nó đóng bìa hồ sơ lại tay nắm chặt bìa hồ sơ mà kim con diên của mình lại .

-Ba nuôi , con muốn nhờ ba một chuyện .

-Sao vậy con ?

-Chắc ba biết người đứng đầu của bang Slang ?

-Ba có gặp ông ta vài lần trong cuộc họp thường niên của các bang hội . Ông ta khá là ít nói ba cũng không tiếp xúc với ông ta nhiều . Nhưng sao con lại hỏi ông ta ? – Ba nuôi nó ôn tồn hỏi .

-Ông ta chính là người đứng đằng sau chuyện này cùng một vài người nữa . Trước khi giải quyết chuyện của công ty con cần giải quyết ông ta trước đã – nó lạnh giọng , ánh mắt trở nên vô hồn .

-Ta sẽ ra mặt giải quyết giúp con .

-Ba không thể ra mặt được nếu không sẽ ảnh hưởng tới các hội khác – Trọng Nghĩa xen vào .

-Chuyện này hãy để con giải quyết .

-Anh sẽ giúp em – Trọng Nghĩa tiếp lời .

-Vậy con muốn ta giúp con chuyện gì ?

-Con muốn nhờ ba giúp con điều tra lịch trình làm việc của ông ta .

-Được rồi ta sẽ giúp con .

-Mọi người giúp con dấu chuyện này đừng cho Tuấn biết . Con không muốn liên lụy anh ấy – nó hạ giọng ánh mắt nhìn ra cửa sổ như đang nghĩ ngợi một chuyện gì đó .

Cách tốt nhất chính là đợi thời cơ chính mùi thì cá mới cắn câu chính vì thế mà nó án binh bất động . Ngoài thư ký của ba nó và một số người có chức trách thì nhân viên trong công ty không ai biết nó là ai . Như vậy cũng tốt nó dễ hành động hơn rất nhiều . Từ sáng tới chiều nó ở công ty lúc về thì tranh thủ sang thăm anh hai , tối thì cắm đầu trong phòng làm việc của ba . Ở trường nó nghỉ học cũng gần ba tuần rồi đấy chứ . Duy và My ngày nào cũng sang nhà nó cùng hẳn . Vì nó ngủ với mẹ cho nên là nó và hẳn phải tạm xa nhau một thời gian . Vẫn quen với việc ngủ đây là có hẳn bên cạnh giờ không có cũng thấy thiếu thiếu ấy chứ ha ha .

-Nhìn gì nhìn hoài vậy chị ? – Duy lắc lắc tay trước mặt nó khi nó cứ nhìn hẳn .

-Chuyện vợ chồng người ta , nhiều chuyện – My chen ngang .

- Ôm miếng đi – nó giơ hai tay ra như em bé đòi được ba ôm .

-Cây cột kê bên kia – hẳn chẳng thèm dòm nó . Duy và My nhìn nó mà bụm miệng nhin cười . Con này lại lên con gì nữa không biết .

-Làm như tui thèm á . Nói thể thôi – nó chu mỏ .

-Thật à ? – hẳn nhìn nó bằng nửa con mắt .

-Tất nhiên . Quân tử không nói hai lời .

-Mây qua Thái Lan hỏi nào vậy Nhi ?

-Kệ tao . Tao bị biến chất nữa nam nữa nữ vậy đó .

-Vậy ... – hẳn ngưng lại tiến tới gần nó nói tiếp – là một bên to một bên phẳng lì như tivi rồi đúng không ?

-Anh ... anh – Nó đỏ mặt hai tay che trước ngực rồi hét to – ĐỒ BIẾN THÁI BIẾN VỀ HÀNH TINH CỦA ANH ĐI .

Cả đám lại được một trận cười đau bụng . Hẳn biết nó đang cố gắng trong việc điều tra cái chết của ba . Nghe Trọng Nghĩa nói nó cứ cắm đầu vào

đồng giấy tờ là biết . Đạo gần đây hẳn lại có cảm giác như lần nó bị thằng Phát bắt . Nếu mà nó xảy ra chuyện gì hẳn nhất định không tha thứ cho bản thân mình được . Những lúc như vậy thấy nó còn biết nói đùa là hẳn đã vui lắm rồi .

Tối hôm đó nó và Trọng Nghĩa trong phòng làm việc .

-Em muốn ra mặt hay là để anh ?

-Không để em . Giải quyết một lần và tất cả .

-Chắc chắn ông ta nghe được chuyện ba em mất .

-Chuyện đó là tất nhiên rồi khi mà ông ta là kẻ chủ mưu mọi chuyện .

-Năm đó khi New Moon ra tay với anh Bảo thật ra là người bên Slang hậu thuẫn . Chứ với một bang hội nhỏ như vậy làm sao đánh lại chúng ta . Cao Hùng cha của thằng Phát chính là một thành viên trong Slang mượn tay New Moon xử chúng ta . Nếu như lúc đó anh đi cùng Bảo mọi chuyện có lẽ không như vậy – Trọng Nghĩa cuối găm mặt hai tay nắm chặt .

-Không sao đâu mà anh . Lần này em sẽ thế chỗ anh Bảo giải quyết tất cả . Cũng giống như chuyện Cao Hùng đã chết như thế nào dưới tay em – nó gằn giọng , lần này đừng mong nó nương tay cho bất cứ một ai trong cái bang hội đó .

Cuộc chiến lần này nó nhất định phải thắng , nhất định là như vậy .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Đòi Lại Tất Cả Thuộc Về Tôi

Chương 25 : Đòi lại tất cả thuộc về tôi

Đúng như kế hoạch , tối hôm nay nó và Trọng Nghĩa sẽ xâm nhập vào dinh thự của Slang . Mọi chuyện được giữ bí mật với tất cả mọi người trong nhà . Mẹ nó thì có ba nuôi bên cạnh nên chắc sẽ không sao . Nhưng bà vẫn không thể cười nổi còn anh hai nó thì vẫn chưa tỉnh lại .

Ngồi trong phòng khách một mình , tivi thì mở nhưng mắt thì cứ ngó đi đâu . Có lẽ nó sợ ? sợ mình có chuyện gì đó không thể quay về . Rồi thì khi mọi người biết biết chuyện có phải sẽ không tha thứ cho nó . Nó cũng không biết mình nghĩ gì . Đầu nó bây giờ trống rỗng .

-Nghĩ gì thế ? – Trọng Nghĩa từ ngoài vào ngồi xuống cạnh nó .

-Không biết – nó cười như không cười .

-Em có chắc là không muốn cho thằng Tuấn biết không ?

-Em nghĩ như vậy là tốt nhất . Dù sao cũng đã đầu tới hôm nay rồi thì đầu luôn đi anh .

-Anh đã tập hợp mọi người lại xong rồi . Cả hai người kia như em nói .

-Nếu tối nay có chuyện ngoài ý muốn ... - nó đang nói thì Nghĩa chen vào .

-Nói linh tinh gì thế . Bem cho một cái thùng nào giờ .

Nó chẳng nói gì , quay sang đánh anh một cái cho bỏ ghét rồi đi vô bếp . Trọng Nghĩa ú ớ chẳng nói được chữ nào nhả mặt đi theo nó . Ngoài cửa có một người đang đứng dựa người vào tường , hai tay cho vào túi quần đắm chiều suy nghĩ gì đó khi nghe cuộc nói chuyện của nó và Trọng Nghĩa .

10 giờ tối ngoài đường với cảnh tượng khá là hãi hùng kia mà hai hàng xe oto loại bốn chỗ chạy ngoài đường theo một hàng dài với khoảng hơn 50 chiếc dẫn đầu là hai chiếc moto loại phân phối cao . Nhìn thì chẳng khác gì một cuộc diễu hành nhưng thật ra tất cả đều là người của nó và Trọng Nghĩa . Tối tại dinh thự của bang hội Slang đang nổi ra một cuộc chiến đẫm máu . Trọng Nghĩa và nó chia làm hai hướng đột nhập ở cửa trước và cửa sau .

Đám người bên đó như rắn mất đầu khi mà bang chủ cùng những người mạnh nhất trong hội không có ở đây . Việc giải quyết hết bọn tép riu này đối với người bên nó không khó . Một khi đã bước vào cuộc chiến nó không khác gì một con quỷ thêm khát máu người . Thế giới ngầm cũng có quy định của nó . Việc tấn công một bang hội như vậy sẽ gây náo loạn các bang hội khác nhưng nó không rảnh để quan tâm tới chuyện đó . Đám chơi bản thì nó cũng chẳng ngần ngại chơi bản .

Đến gần hơn 1 giờ sáng mọi chuyện mới được giải quyết xong , người bên nó thiệt hại không ít .

-Bây giờ tính sao tiểu thư ?

-Tất nhiên phải chờ kẻ cầm đầu rồi – nó nói rồi quay người bỏ vào trong .

-Ông ta chắc cũng sắp về tới rồi .

-Tôi sẽ đòi lại tất cả , tất cả .

Đúng như nó sắp xếp , sau khi nghe tin bang mình xảy ra chuyện bang chủ của Slang sẽ tức tốc trở về dù ông ta có đang ở đâu đi chăng nữa . Mười ba chiếc xe loại sang dừng lại trước dinh thự . Người đàn ông với khuôn mặt đầy sát khí , đáng người đồ con tiền vào trong theo sau là những người được cho là mạnh trong bang hội .

Ông ta bước vào nhà , cả căn nhà không một ánh đèn . Mọi thứ chìm trong bóng tối .

-Cẩn thận bang chủ .

-Điều tra xem kẻ nào dám làm chuyện này – giọng nói khàn khàn mang theo sự tức giận không hề nhẹ .

-Không cần điều tra tôi ở đây – nó vừa nói xong thì tất cả đèn trong nhà đều được mở lên .

Đập vào mắt của người bên Slang là một con nhóc đang ngồi trên ghế của ông ta . Cái ghế được chạm khắc một cách tinh tế . Ông ta đứng là rất biết cách hưởng thụ . Nó ngồi trên ghế chân bắt chéo , chân cứ đung đưa khá là thư thả vì nó mặc quần short ngắn làm để lộ ra đôi chân dài mà còn trắng như bông tuyết nhìn rất ưa là quyến rũ . Tay thì chống cằm để lên thành ghế nở một nụ cười mà mị khó hiểu .

-Nhóc con hi mũi chưa sạch dấm phá nát chỗ này coi như cũng có bản lĩnh – Bang chủ Slang nhìn nó .

-Không biết có bản lĩnh hay không ? Đơn giản thích thì phá . Trẻ con thì chẳng phải rất thích nghịch ngợm sao bang chủ Slang Tạ Thành .

-Cô là ai ? – Người bên cạnh ông ta lên tiếng .

-Là con gái của Trương Hữu Nhân , chắc ông chưa quen người này đâu nhỉ ?

-Thì ra Trương Hữu Nhân còn có một đứa con gái có khí chất như vậy – ông ta hừ lạnh , có vẻ khá là khó chịu .

-Còn có một người anh trai nữa chắc ông chưa biết – Trọng Nghĩa từ trong bước ra trong sự kinh ngạc của Tạ Thành .

-Trần Trọng Nghĩa .

-Ồ anh cũng còn nhớ tên tôi à .

-Con trai của Trần Phú làm gì ở đây ? – Tạ Thành bàng hoàng hỏi .

-Tất nhiên là trả thù cho ba nuôi của tôi . Chắc ông không biết Thiên Nhi là con gái nuôi của ba tôi đâu hả ? – Trọng Nghĩa cười lạnh .

Ông ta đờ người , nó là con gái nuôi của Trần Phú . Đụng đến Trần Phú khác nào tự kiếm đường chết . Đối với người trong thế giới ngầm không ai là không nể Trần Phú . Mỗi một trận đánh chưa bao giờ ông ta thua và người trong bang hội không bao giờ vượt quá 10 người chết trong mỗi trận . Phải nói là người trong hội ông ta mạnh vô cùng . Ngay cả Tạ Thành cũng phải dè chừng ông ta .

-Có những chuyện ông vẫn chưa biết đâu . À mà Trương Gia Bảo là anh trai tôi ông biết mà nhỉ ? Cũng là một tay ông và Cao Hùng giết anh tôi đúng chứ ? – Nó lạnh giọng , ánh mắt chứa đầy sát khí .

-Không ngờ cha con nhà họ Trương lại chết trong tay ta đúng là diễm phúc .

-Vậy thì tôi cho ông biết cảm giác người thân mình chết sẽ như thế nào . Đem hai người họ ra đây .

Người bên nó dắt ra trước mặt ông ta là một người phụ nữ và một thằng nhóc chỉ mới 12 tuổi đang ôm mẹ mình cứng ngắt . Hai người này chính là người mà Trọng Nghĩa nhắc tới sáng nay . Tạ Thành tròn tròn mắt tay nắm chặt hết to .

-MÀY ĐỊNH LÀM GÌ VỚI CON TAO NHÓC CON ?

-Cho ông biết cảm giác người thân mất nó như thế nào . Tôi nói rồi ông không nghe à ? Thiếu năng sao ông chú ?

-NẾU MÀY DÁM DÙNG ĐẾN HAI NGƯỜI HỌ ĐỪNG TRÁCH TAO KHÔNG NUÔNG TAY .

-Vậy à ? ông định làm gì tôi ? – Nó nói rồi vỗ tay , tất cả người bên nó bước ra bao vây người của Tạ Thành rồi nói tiếp .

-Bây giờ người làm chủ ở đây là tôi . Ông không có quyền lên tiếng . Một mạng đổi một mạng . Ông chết hay vợ con ông chết chọn đi – Nó đứng dậy ngồi xuống bên cạnh thằng nhóc đang ôm mẹ cứng ngắc . Người phụ nữ nhìn nó run sợ .

Tạ Thành im lặng , ông ta nhìn vợ con mình suy nghĩ gì đó . Đám tay sai của ông ta bắt đầu bấn loạn . Nó nhìn ông ta không tí cảm xúc .

-Cô sẽ giữ lời hứa không hại vợ con ta – ông ta xuống giọng .

-Tất nhiên . Thiên Nhi này không bao giờ nói hai lời .

-Được rồi . Thật không ngờ bao nhiêu năm mà bây giờ phải chết dưới tay một con nhóc . Đúng là nhục nhã ê chề .

Ông ta vừa nói xong thì tiếng súng cũng vừa vang lên . Người bắn không phải là nó . Quay sang ôm lấy thằng nhóc đang khóc lấy tay bịt mắt thằng nhóc lại nó thì thầm .

-Chị xin lỗi .

Đối với nó chỉ cần mạng của ông ta . Nó không muốn lấy mạng của hai người này . Đơn giản là nó chỉ muốn lợi dụng họ dồn ông ta vào đường cùng mà thôi . Coi như ông ta còn xem trọng gia đình mình . Nó không muốn ai phải rơi vào hoàn cảnh như nó nhưng lại khiến thằng nhóc này mất cha .

Tất cả đã chấm dứt , nó và Trọng Nghĩa trở về nhà thì trời cũng đã hừng sáng . Lê từng bước lên phòng , nó đã suy nghĩ rất nhiều . Nó không biết mình làm vậy là đúng hay sai nhưng nếu không làm vậy nó không bao giờ tha thứ cho mình . Sau khi tắm xong nó ra giường ngồi lau khô tóc . Hắn từ đâu lù lù mở cửa đi vào tiến lại chỗ nó cầm lấy cái khăn trên tay nó lau tóc cho nó làm nó giật mình nhìn hắn .

-Em trốn đi chơi cả tối như vậy vui không ? – nó im lặng hai tay nắm chặt .

-Anh là gì của em hả Nhi ?

-Em đang cố bỏ anh ra khỏi cuộc sống của em sao ?

-Làm ơn hãy nghĩ cho anh một chút được không ?

-Nếu như em xảy ra chuyện gì anh sẽ thế nào em nghĩ tới chưa ?

-Anh cũng có cảm xúc , cũng biết buồn , cũng biết lo , cũng biết đau ... - Chưa bao giờ hắn nghĩ mình phải nói ra những lời này . Thật sự hắn đã rất khó khăn để nói những lời này .

Nó òa lên khóc , ôm chặt lấy hắn . Thật sự nó quá ích kỷ . Nhưng tất cả cũng vì hắn , nó yêu hắn và nó không bao giờ muốn hắn có chuyện . Phải chi hắn chửi nó như vậy có phải tốt hơn không tại sao , tại sao hắn không chửi nó . Hắn như vậy làm nó chỉ thấy bản thân mình có lỗi hơn mà thôi . Gỡ tay nó ra hắn ngồi xuống lau nước mắt cho nó .

-Hứa với anh không bao giờ được đầu anh chuyện gì nữa được không ?

Nó gật đầu , chồm lên ôm nó . Hắn không muốn nó thấy những giọt nước mắt của mình . Lần đầu tiên từ khi sinh ra hắn đã khóc vì một người con gái . Người con gái mà hắn yêu rất nhiều . Cũng may nó không có chuyện gì nếu không hắn không biết mình sẽ làm ra chuyện gì .

-Cám ơn ông trời vì em vẫn bình an .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Trở Về Như Bình Thường

Chương 26 : Trở về như bình thường

Nó , hắn , Trọng Nghĩa cùng luật sư cố vấn của công ty ngồi trong phòng khách ở công ty kế bên là phòng họp . Hôm nay nó sẽ triệu tập cuộc họp cổ đông , giải quyết những chuyện còn lại trong công ty . Mọi thứ theo đúng như sắp xếp của nó giao cho anh Khoa thư ký của ba nó làm . Tất cả các cổ đông của công ty đã có mặt đầy đủ .

-Tới lúc bắt đầu rồi – Trọng Nghĩa nói với nó .

-Kệ đi , để cho mấy người đó chờ đi .

Nói là làm, nó cứ thể thông thả uống trà bên này rồi quan sát mấy người đó qua màn hình tivi siêu bự ha ha ha . Để xem có xảy ra như nó đang mong đợi hay không . Sau một lúc vì chịu không nổi người mà nó mong chờ nhất cuối cùng cũng lên tiếng .

-Giờ họp cũng đến rồi .

-Mọi người định để công ty này cho một người mà giờ họp cũng đến rồi như vậy sao ?

-Dù sao cậu ấy cũng mới khỏe lại mà phải giải quyết công việc thì có hơi quá sức .

-Đã vậy tại sao không chọn ra một người giúp cậu ta chịu trách nhiệm một thời gian tới khi cậu ta khỏe lại đi .

-Nhưng ai mới người thích họp cho vị trí đó .

-Ở đây có lẽ chỉ có giám đốc Tạ là có thể thay cậu ta được .

-Ít nhiều cũng phải có ý kiến của cậu ta mới được .

-Hãy đợi cậu ta tới đi .

-Nhưng từ này giờ đã hơn một tiếng trôi qua rồi .

Blap ... blap ... blap

-Đúng là cáo già – nó nhép mép rồi đứng dậy chỉnh lại quần áo đi qua bên kia cùng luật sư cố vấn của công ty .

Đẩy cửa bước vào trong sự ngạc nhiên của tất cả mọi người . Nó ngồi xuống vị trí của chủ tịch tập đoàn Trương Thị . Tiếng bàn tán xôn xao vang lên . Nó bắt chéo chân ngã người vào ghế nhìn đám người đó thích thú .

-Đây không phải cho cô nhóc chơi đùa đâu .

-Ai lại để con bé này vô đây thế này .

-Giới thiệu với mọi người đây là tiểu thư Trương Thiên Nhi là con gái út của chủ tịch Trương quá cố - Thư ký của ba nó lên tiếng giới thiệu nó . Tất cả mọi người chìm trong im lặng nhìn nó .

-Ngạc nhiên lắm khi ba tôi còn một người con gái sao ? – nó lướt mắt nhìn một lượt rồi dừng lại tại người đàn ông ngồi bên tay trái nó nở một nụ cười kỳ lạ .

-Thành thật vì đã để mọi người chờ . Chỉ là một trò thử thách lòng trung thành mà thôi – nó nói tiếp .

-Có là con của chủ tịch quá cố thì cũng không có quyền gì vào đây – người đàn ông bên tay trái nó lên tiếng .

-Ồ vậy á . Nhưng tôi thích vào đó giám đốc ... Tạ . Tôi cũng có quen với em trai của ông đó Tạ Thanh .

Ông ta ngạc nhiên nhìn nó , nó chỉ cười rồi quay đi .

-Được rồi . Vào vấn đề chính thôi . Hôm nay tôi thay mặt anh trai triệu tập cuộc họp đột xuất này là vì có một vài chuyện cần giải quyết với tất cả mọi người .

-Tôi biết trong đây có nhiều người đang lo lắng vì chuyện của ba tôi và anh hai tôi nhưng bây giờ mọi chuyện đã ổn . Công ty sẽ đi vào quỹ đạo thường ngày không cần phải lo nữa .

-Nói là vậy nhưng công ty cũng cần một chủ tịch mới .

-Còn rất nhiều vấn đề phải giải quyết . Tiểu thư đây không phải còn quá nhỏ để đảm đương chứ .

-Chuyện thứ nhất tuổi tác không phải vấn đề . Thứ hai tất cả vấn đề của công ty tôi đã giải quyết xong rồi – nó quay sang nhìn anh Khoa . Thư ký của ba nó bắt đầu phát cái xấp tài liệu giữ trong mình này giờ cho mọi người .

Sau khi nhìn qua một lượt tất cả thành viên trong ban quản trị nhìn nó với một con mắt khác . Đừng tưởng tuổi nhỏ mà ăn hiếp nó , không dễ đâu . Tạ Thanh nhìn nó , nó cười đáp trả . Nó biết ông ta đang cay cú nó lấn đây mà . Sau một hồi bàn tán xong thì mọi người có vẻ chấp nhận nó .

-Chuyện này có thể giải quyết được nhưng chưa chắc đủ bản lĩnh đảm đương chức đó .

-Vậy giám đốc Tạ muốn thế nào ?

-Bầu ra người có tư cách . Vậy thì bỏ phiếu bầu đi . Tính phần trăm cổ phần trong công ty .

-Tôi có cảm giác ông đang thèm khát được ngồi cái ghế này lắm – nó cười .

Ông ta chợt dạ , đôi mắt như đánh lại muốn nó biến mất khỏi cuộc đời này luôn đấy chứ . Người trong ban quản trị một nửa theo phe ông ta nên ông ta mới muốn làm theo cách này . Nó thừa biết nhưng nếu muốn chơi thì nó sẽ chơi cho ông ta vừa lòng .

-Tôi chỉ muốn chọn ra người kế nhiệm thích hợp mà thôi .

-Vậy à . Được thôi . Chuẩn bị đi chúng ta sẽ bắt đầu ngay bây giờ .

Nhìn cái cách nói đầy tự tin của nó mà Tạ Thanh hơi ngạc nhiên . Con nhóc này nó không biết ban quản trị một nửa là người của ông ta hay sao chứ . Có thể như vậy mà ông ta có lợi thế hơn thì sao . Vậy thì càng tốt . Một con nhóc như vậy đòi đấu với ông ta có phải là nên lượng sức mình .

Cuộc bỏ phiếu kết thúc đúng như mong đợi của ông ta . Ông ta đang nắm 47% cổ phần công ty . Còn nó đang nắm 43% cổ phần . Còn hai phiếu nữa , dựa vào phiếu này sẽ quyết định thắng thua trong trò chơi này . Nhìn cái cách ông ta nắm chắc phần thắng trong tay mà phát bực . Ông ta biết rõ cái phiếu còn thiếu đó là người của mình nên mới tỏ vẻ như thế . Nhưng hiện tại người đó không có ở đây nên nó và ông ta còn đang phải chờ hai người đó .

Nhưng nhìn nó cũng chẳng có chút gì là lo lắng , đã vậy còn rất thành thạo bấm điện thoại . Cửa phòng họp mở ra anh Khoa bước vào theo sau có một người .

Ngồi xuống bên cạnh nó rất ư là tỉnh . Nó bật cười làm mọi người không ai hiểu chuyện gì .

-Đây là Triệu Hoàng Anh Tuấn , con trai trưởng của chủ tịch Triệu .

-Đúng là xuất chúng hơn người – Tạ Thanh khen hấn , nó trẻ môi nhìn hấn .

-Nhưng mà Triệu Hoàng làm gì ở đây ?

-Triệu thiếu gia đây là người nắm 10% cổ phần lại . Ông Hoàng và Ông Lâm đã bán cổ phiếu của mình cho Triệu Hoàng – Luật sư cố vấn của công ty giải thích với tất cả mọi người .

-Vậy cậu định bỏ phiếu cho ai ?

-Chắc mọi người vẫn chưa biết Anh Tuấn và Thiên Nhi là vợ chồng . Chính vì thế cậu ấy quyết định chuyển 10% cổ phần đó cho Thiên Nhi , tức là vợ của cậu ấy .

-Như vậy cô Trương hiện đang nắm 53% cổ phần cũng chính là người có đủ tư cách ngồi vào vị trí chủ tịch công ty Trương Thị

Sau đó một tháng , mọi chuyện trở lại bình thường . Anh hai nó cũng đã tỉnh lại và quản lý công ty . Mẹ nó cũng đỡ hơn , không còn khóc nhiều như lúc đầu nữa . Trọng Nghĩa và ba nuôi nó cũng đã trở về Nhật . Tạ Thanh anh trai của Tạ Thành sau khi biết được cái chết của em mình là do nó cùng với chuyện ô nhiễm trong mình khi mà để thua một con nhóc như nó thì trở nên mất tự chủ thêm việc Hoa Thị ngưng hợp tác với ông ta nên đã nhảy lầu tự tử .

Nó và hấn cuối cùng cũng trở lại trường học . Chuyện quan trọng hơn là trong trường ai cũng biết chuyện của nó và hấn đã kết hôn . Giờ đi đâu nó cũng bị soi như sinh vật lạ . Nhưng mà độ nổi của hấn vẫn không giảm khi mà tụi con gái ho rằng nó không có điểm nào xứng đáng với hấn cả . Đúng là điên với đám con gái này thật chứ .

Trong phòng của nó và hấn , ngồi ở bàn học nó thì vừa cắn bút vừa nhìn ra cửa sổ . Hấn ngồi bên sofa đang đọc sách thì ngước lên nhìn nó .

-Nát rồi .

-Hà ? – nó hoàn hồn nhìn hấn .

-Cây bút của anh nát rồi .

-Thì mua cây mới , làm thấy ghê .

-Nghĩ cái gì ? – hấn chống tay nhìn nó .

-Một tháng nữa không phải là tốt nghiệp rồi sao .

-Rồi sao ?

-Em chỉ đang nghĩ mình nên học cái gì – nó chống tay nhìn lại hấn .

-Em thích gì thì học cái đó .

-Quan trọng là em không biết em thích gì cả .

-Ở nhà đi , làm osin mỗi tháng trả lương đầy đủ - hấn cười rồi quay đi .

-Thèm ăn đập lăm rồi – nó nhép mép nhìn hấn .

-Ngồi đó vận chất xám đi , anh đi ngủ - hấn nói rồi đóng cuốn sách đi lại giường chùng mền .

Nó bật dậy đi lại giường kéo tay hấn ngồi dậy cười hí hửng . Hấn nhìn nó không có tí cảm xúc .

-Em sẽ ngoan ngoãn làm vợ anh thế nên anh cứ đi lăm rồi đưa hết tiền cho em là được rồi ha ha ha .

-Em đang nghĩ linh tinh cái gì thế Nhi ?

-Ồ em đang nghĩ như thế đó . Làm vợ cũng mệt lăm chứ bộ - nó chu mỏ .

-Ừ mệt lăm . Giờ thì làm cô vợ ngoan cho anh xem .

Hấn nói rồi kéo nó nằm xuống giường hôn nó . Nó không ú ớ được chữ nào . Tên đáng ghét chỉ giỏi trêu nó . Đợi đi bà sẽ trả thù cho mà biết . Đồ đáng ghét á á á !

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lăm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Mất Trí Nhớ

Chương 27 : Mất trí nhớ

Còn đúng một tháng nữa là thi tốt nghiệp , khỏi phải nói rồi hấn thì chắc chắn phải tiếp quản công ty của gia đình . Ngay cả My và Duy cũng vậy chỉ có nó là giờ vẫn còn ung dung không biết nên làm gì . Nó cảm thấy mình không hợp để mà học về mấy cái quản trị kinh doanh gì gì đó nhưc đầu lăm . Sau chuyện lần trước nó đã tồn tới già rồi .

Giờ thì cứ lo thi xong tốt nghiệp thì tính tiếp vậy . Dù sao cũng có một anh chồng đẹp trai lăm tiền như thế thì đâu có cần phải lo nữa chứ ha ha ha . Nó vừa nghĩ linh tinh vừa nhìn hấn cười như một con bệnh hoạn trong lớp . Hấn mặc kệ nó chả thèm nhìn cũng không thèm nói với nó câu nào .

Ra chơi , cả bọn kéo xuống căn tin . Mà hình như hôm nay căn tin vắng hơn mọi ngày thì phải .

-Hôm nay có cái gì đó là lạ đó mày – nó nhìn My .

-Mày chưa biết chuyện gì à ?

-Hừm ? Chuyện gì ? – nó nhìn My đầy ngạc nhiên .

-À , khối 11 vừa mới xuất hiện một thằng nhóc đúng chuẩn hotboy đó – Duy cười thích thú .

-Giờ cuối năm rồi còn chuyển trường sao ? Thằng nào mà rảnh vậy – nó vừa lèm bèm vừa ăn bánh .

-Tối rồi kìa – Duy chỉ tay ra sau lưng nó .

Chưa kịp quay lại đã nghe tiếng của tụi con gái hò hét . Vừa cho cái bánh vào miệng nó quay lại nhìn . Ủi chà chà nhìn cũng đẹp trai dữ hen , hèn chi con gái tụi nó mê đến thế .

-Chào anh họ - Chưa kịp định hình chuyện gì thì thằng nhóc đó đã tới bên cạnh hấn cười tươi như bông lăm hấn thay đổi cảm xúc 180 độ .

-Anh họ - Duy và My đồng thanh .

-Em về khi nào vậy Long ? – hấn kéo thằng nhóc ra rồi hỏi .

-Em mới về tuần trước , năn nỉ lăm ông nội mới cho em về .

-Lo mà học hành cho đảng hoàng về đây mà còn quậy đi rồi thấy – hấn không nóng không lạnh nhìn Long .

- Ừ em biết rồi, anh đừng có khó tính như vậy. Mà ... đó là chị dâu hả? – Long chỉ vào nó.

Hắn không nói chỉ gật đầu, Long hí hửng chạy qua chỗ nó ngồi cạnh lễ phép chào nó.

- Em chào chị, em là Triệu Minh Long là em họ của anh Tuấn đó. Lần đầu gặp mặt mong chị hãy chiều cố em dài dài nha ... (lướt bỏ mấy trăm chữ phía sau)

Và sau đó là màn giới thiệu vô cùng đặc sắc, thằng nhóc này nói nhiều vô cùng, nhưng mà nó lại rất thích thằng nhóc này mới ghê. Hai chị em nó coi bộ rất hợp với nhau thì phải. Duy và My chịu không nổi với thằng nhóc luôn. Mà nói thế nào thì Minh Long rất nghe lời hắn. Hầu như là không dám cãi lại ý hắn luôn đấy chứ.

- Em thấy Long rất nghe lời anh, bộ nó sợ anh à?

- Anh không biết. Có lẽ là vì chuyện đó – hắn ngồi trên giường ôm lap chơi game.

- Là chuyện gì?

- À tính nó thì nói nhiều lắm. Nghe riết cũng thấy mệt mà nó thì cứ nói hoài. Quyết tâm giải quyết nó một lần, anh ngồi nghe nó kể chuyện suốt mấy ngày liền cuối cùng nó bị đau họng giờ thì gặp anh không dám nói nhiều nữa rồi.

Nó bật cười thích thú, lại đang suy nghĩ gì đó. Hắn tắt máy để cái lap sang một bên. Cầm lấy cái gối bên cạnh ném vào người nó. Giật mình quay sang nhìn hắn hét to.

- Anh làm gì vậy?

- Đừng có mà suy nghĩ linh tinh nữa, lo cho em trước đi. Thi tốt nghiệp xong ở nhà làm osin cho tôi.

- Đừng có mà mơ – nó lấy gối quăng vào người hắn. Hắn cũng chẳng chịu thua, cuối cùng hai đứa nó đâm quánh lộn ì xèo. Vậy đấy, người ta bảo có câu yêu nhau lắm cắn nhau đau mà ha ha.

Bắt đầu căng não ra học và học. Đúng là cuối năm cấp ba mệt thật chứ. Lớp nó giờ ai cũng chú tâm ôn thi. Nó cũng bắt đầu lao đầu vào đóng sách vở. Hôm nay tính rủ hắn đi nhà sách cuối cùng hắn lại bỏ nó bơ vơ. Ba nhờ hắn làm chút việc rồi bởi vậy có mình nó lủi thủi như con tịt ký buồn chết mất thôi.

Lượn lờ trong nhà sách mấy tiếng cuối cùng nó cũng mua được mấy quyển ưng ý. Đa số toàn về y học, mấy cuốn sách nghiên cứu về não người rồi mấy bộ phận trên người ý. Nhìn sơ qua cũng thấy đau đầu chứ nói gì là đọc hết.

Ra khỏi nhà sách, nó tần tần đi về chỗ để xe. Mà tự nhiên lại thèm bánh kem ghê luôn. Nghĩ là làm nó quay đầu đi mua bánh kem trước đã. Băng qua cái hẻm nhỏ này là tới tiệm bánh nên nó rẽ vào trong hẻm.

Không biết có phải do nó đa nghi quá không chứ hình như có người đang theo sau lưng nó. Quay lại nhìn thì không thấy ai. Đi được hơn nửa đoạn đường vẫn là có cảm giác hình như có ai theo mình. Lần này chưa kịp quay lại thì nó đã bị đánh ngất từ phía sau, mấy cuốn sách trên tay nó rơi xuống, nó cũng ngã nhào ra đất không còn biết trời trăng gì nữa rồi. Bất tỉnh hoàn toàn.

Có cái mùi gì đó rất quen, không biết là gì nhỉ? từ từ mở mắt, nhìn mọi thứ xung quanh toàn là màu trắng. Ngó sang bên cạnh có một người đang nhìn nó chăm chăm.

- Đây là đâu?

- Bệnh viện. Em không sao chứ?

- Không ... không sao. Mà anh ... là ai?

Hắn ngậy người nhìn nó, mọi người từ ngoài bước vào. Mẹ, Huy, Minh Long, Duy và My đi tới nhìn thấy nó tỉnh thì vui mừng.

- Cuối cùng con cũng tỉnh rồi – mẹ nó ngồi xuống cạnh nó.

- Có chuyện gì xảy ra với con vậy?

- Con bị người ta đánh bất tỉnh ngoài đường cũng may có Minh Long em họ Tuấn cứu con.

- Chị tỉnh lại là may lắm rồi – Minh Long đi tới chỗ nó.

- Mẹ ... hai người đó là ai vậy? – nó chỉ vào hắn và Minh Long.

- Hà? con nói gì vậy? Anh Tuấn là chồng con mà. Tụi con kết hôn lâu rồi mà.

- Chồng? ... kết hôn? – nó nhăn trán nhìn hắn.

-Ba con nói , chị ấy bị đánh vào đầu có thể tạm thời sẽ bị mất một phần ký ức nào đó – Duy tiến tới chỗ nó .

Mọi người im lặng nhìn nó , nó thì nhìn hấn . Tại sao mọi chuyện lại thành ra như vậy . Cứ tưởng mọi chuyện đã kết thúc nó và hấn có thể sống vui vẻ với nhau . Nhưng tại sao , là ai đã làm nó ra nông nổi này . Hấn nhất định sẽ tìm cho ra người đó . Đụng tới nó tức là đã đụng tới hấn , tuyệt đối không thể tha thứ cho kẻ đó .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hầm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Cảm Giác Dành Cho Nhau

Chương 28 : Cảm giác dành cho nhau

Mọi thứ bắt đầu trở nên khó khăn hơn khi mà nó không hề nhớ ra bất cứ điều gì liên quan đến hấn , gia đình hấn . Hầu như ký ức về khoảng thời gian từ khi kết hôn cho đến bây giờ nó đều không có cảm giác gì cả . Cứ như hấn chưa từng tồn tại trong ký ức của nó .

-Cuối cùng ngày hôm đó đã xảy ra chuyện gì ? – nó ngồi trên giường nhìn về phía Duy và My .

-Tao nghe Minh Long , em trai của Tuấn nói là hôm đó thấy mây từ trong nhà sách đi ra định gọi mây rồi nhưng lại phát hiện ra hình như có người theo dõi mây cho nên không gọi mây lại . Lúc mà Minh Long chạy tới chỗ mây thì mây đã bất bình rồi .

-Minh Long là thằng nhóc ngày hôm qua ở đây phải không ?

-Ừm.

Nó cuối đầu đan hai tay vào nhau thì nhìn thấy chiếc nhẫn cưới trên tay mình . Giơ bàn tay đeo nhẫn lên nó ngắm chiếc nhẫn một lúc lâu rồi quay sang hỏi hai người kia .

-Có thật ... là tao và tên Tuấn gì đó đã kết hôn ?

-Là thật .

-Lúc chị bị ngất Tuấn đã rất lo cho chị . Hầu như không rời khỏi chị lúc nào cả .

-Tại sao ... chị lại không có cảm giác gì với tên đó hết vậy ? – Nó lấy tay sờ chiếc nhẫn .

-Mây cố gắng nghĩ ngợi đi . Không lâu nữa sẽ nhớ ra mọi chuyện mà thôi .

Nó im lặng nhìn ra cửa sổ . Có thật là sẽ nhớ ra hay không ? Nhưng chuyện quan trọng hơn chính là ai đang muốn hãm hại nó . Tại sao lại làm như thế .

Nó nằm ở bệnh viện được một tuần thì về nhà . Ngày nào hấn cũng vào thăm nó nhưng hầu như nó chẳng đối thoại gì đến hấn . Cuộc nói chuyện của nó và hấn đơn giản chỉ là hấn hỏi nó trả lời chỉ như vậy thôi . Vì nó bây giờ mất hết ký ức cho nên sẽ dọn về ở cùng mẹ và anh hai . Ba mẹ hấn cũng đã đồng ý cho nó về đó tịnh dưỡng . Như vậy có lẽ sẽ giúp nó nhớ ra gì đó cũng nên .

Chiều nay nó hẹn My đi mua đồ cùng nó . Thật ra nó muốn tới nhà sách nơi nó bị đánh ngất xem có tìm được chút manh mối nào không . Phải tìm cho ra kẻ đang muốn hãm hại nó trước khi tên đó lại ra tay với nó lần nữa .

-Mây có biết hôm đó tao đi nhà sách mua gì không ?

-À tao có nghe Minh Long nói mây mua mấy cuốn sách y học nghiên cứu não người thì phải . Thằng nhóc cũng chỉ nhìn sơ qua thôi chứ không để tâm tới mấy cuốn sách lắm .

-Y học – nó nhăn trán cố nhớ ra cái gì đó nhưng lại không được .

Sau khi vào nhà sách hỏi mấy chị nhân viên ở đó thì không ai nhớ gì về chuyện xảy ra cách đây một tuần . Đúng là cũng lâu rồi , nhà sách người ra vào nhiều vô số làm sao mà nhớ hết được . Đang định ra khỏi nhà sách thì nó đụng phải chị nhân viên đang bê mấy cuốn sách y khoa lên lầu .

-Xin lỗi chị - nó ngồi xuống nhặt mấy cuốn sách giúp chị .

-A không sao , cảm ơn em .

Sau khi nhặt lên chị ta ngược lên nhìn nó rồi cười nói tiếp .

-Em tới mua sách y học nữa à ?

-Chị biết em sao ?

-À thì khoảng tuần trước em có tới mua sách mà .

-Chị có nhầm lẫn với ai không ? – My hỏi .

-Không đâu , chị còn nhớ hôm đó nhìn em chăm chú đọc sách cả tiếng rồi mới đi mà . Em còn hỏi chị mấy cuốn sách em định mua mà . Nhưng đáng tiếc là hôm đó lại hết mắt rồi nên em chỉ lấy có mấy cuốn rồi đi về thôi .

-Vậy chị có để ý lúc em ở trong này có ai theo em không ?

-Cái đó – chị ta ngó đi cố nhớ ra gì đó rồi nói tiếp – chị không chắc có phải theo em không . Nhưng từ lúc em vào đây cho tới lúc em đi ra thì sau lưng em lúc nào cũng có một người đàn ông mặc đồ đen đi theo . Chị cứ nghĩ đó là vệ sĩ hay người quen của em .

-Vậy chị có thấy mặt người đó không ? – My tiếp lời .

-Cái này thì chị không thấy . Ông ta đeo kính đen còn đội nón nên chỉ cũng bó tay .

-Vậy à ... cảm ơn chị - nó đâm chiêu suy nghĩ .

-À mà mấy hôm trước cũng có một cậu thanh niên tới hỏi chị chuyện của em . Nhìn cậu nhóc đó đẹp trai lắm đấy .

Nó và My nhìn nhau rồi quay qua nhìn chị . Có người đang điều tra việc nó bị đánh ngất . Có khi nào là hấn hay không . Cả hai ra khỏi nhà sách định đi tới nơi nó bị đánh ngất thì nó vô tình nhìn thấy hấn đang ở bên kia đường cùng với một cô gái bước ra từ một nhà hàng . Cô gái đó có vẻ rất vui thì phải . Mà cô ta là ai vậy nhỉ ?

-My , người đó là ai vậy ? – Nó chỉ tay về phía hấn đang đứng . My quay đi nhìn theo cánh tay nó rồi trả lời .

-Là Tuấn và Mỹ Linh . Sao hai người đó lại đi chung với nhau ?

-Mỹ Linh đó là ai ?

-Là người mà Tuấn yêu ba năm trước . Ba năm trước cô ta đột nhiên biến mất sau đó vào đúng ngày cưới của mày thì xuất hiện . Tao luôn cảm thấy cô ta có cái gì đó không ổn . Tao nghĩ nguyên nhân có lẽ là Tuấn .

Có cái gì đó vừa mới xẹt qua đầu nó . Lấy tay ôm đầu nó đang cố nhớ ra cái gì đó nhưng lại không thể nhớ ra được . My nhìn nó mà lo lắng .

-Mày không sao chứ ?

-Không sao . Về thôi .

-Ừm .

Cả hai trở về nhà , tối sau khi ăn cơm xong nó trở về phòng . Mở cửa ban công nó ra đó đứng nhìn lên trời . Gió thổi mát lắm , nó nhắm mắt hình như vừa có cái gì hiện ra trong đầu nó . Là gì nhỉ , ai đó đang ôm nhau thì phải . Nó cố nhớ cho bằng được để xem người đó là ai nhưng lại không thể nhớ ra . Ngồi bệt xuống đất , nó cuối đầu thờ dài . Lại là không nhớ được gì cả .

-Coi chừng cảm lạnh – hấn từ đâu lù lù tiến tới khoát lên vai nó chiếc áo .

-Anh qua lúc nào vậy ?

-Mới qua thôi – hấn ngồi xuống , quay người lại với nó ngồi bên cạnh lưng dựa vào lan can ban công .

-Nhìn anh có vẻ ... mệt – nó bất giác hỏi hấn mà ngay cả nó cũng không biết tại sao mình lại hỏi . Nó đang quan tâm hấn sao chứ . Chuyện gì vậy nè ?

Hấn quay sang nhìn nó mỉm cười , nụ cười ấm áp đến lạ thường . Nó ngỡ người nhìn hấn rồi tự dừng lại đồ mặt . Cái cảm giác này hình như rất quen thuộc thì phải .

-Em đang lo cho anh sao ?

-Ai ai ... thèm lo cho anh – nó quay đi chỗ khác .

-Cứ tưởng em sẽ ngoan ngoãn làm cô vợ ngoan nhưng bây giờ thì khó khăn rồi – nó quay sang nhìn hấn nhăn nhăn .

-Hả ? vợ ngoan ?

-Em từng nói với anh sau khi tốt nghiệp sẽ ngoan ngoãn làm cô vợ ngoan của anh còn bảo anh đi làm sau đó đưa hết tiền cho em là được – hấn cố nhin cười nhìn nó đang chau mày nhìn hấn kỳ lạ .

-Thật á ? Tôi mà đi nói những lời đó sao ?

-Khi nào em nhớ ra em sẽ biết có phải là thật hay không thôi .

-Anh ... mong tôi nhớ ra tới như vậy sao ? – Giọng nó thoáng buồn .

Hấn quay sang nhìn nó . Nó cúi mặt hai tay ôm lấy đầu gối rồi ngược lên nhìn hấn .

-Chẳng phải ... anh và Mỹ Linh gì đó yêu nhau sao ? – nó lại hỏi một câu vô cùng ngốc ngếch mà không biết tại sao .

-Đồ khùng .

-Cái gì ? – nó cáu .

-Người anh yêu là em không phải Mỹ Linh . Em đừng có suy nghĩ linh tinh nữa . Đến một lúc nào đó khi ký ức của em quay lại em sẽ biết lời anh nói có là thật hay không thôi .

Hấn nói rồi đứng dậy , kéo nó đứng dậy rồi nói tiếp .

-Vào ngủ đi trẻ rồi . Đừng để cảm lạnh , anh về đây . Ngủ ngon – đặt lên trán nó một nụ hôn làm nó ngó người đứng hình nhìn hấn như trời trồng .

Quay người bước ra khỏi phòng nó , hấn trở về nhà . Chuyện cần nhớ tại sao nó không nhớ . My có nói cho hấn biết chiều nay nó có bắt gặp hấn và Mỹ Linh bên ngoài nhà hàng bởi vậy tối nay hấn mới tranh thủ thời gian chạy qua xem nó như thế nào . Có lẽ là không sao nhưng chỉ mong nó đừng nghĩ hấn và Mỹ Linh có gì đó với nhau là mừng lắm rồi .

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Kết Thúc

Gần thi rồi mà nó còn nằm viện tới cả tuần , giờ thì ráng mà cầm đầu học như cái máy luôn ha ha . Giờ hết đám ngồi chơi rồi , tiết nào cũng ngồi học rất nghiêm túc nhưng được vài phút đầu sau đó là lẩn ra bàn ngủ ngon lành . Vậy thì mới đúng là lớp trường 12C1 chứ . Mà thật ra do tối nó đã cầm đầu học tới khuya bởi vậy sáng mới buồn ngủ thế thôi . Chứ cô nàng cũng không muốn nghe tiếng la hét của giáo viên bộ môn đâu .

Dạo này Mỹ Linh bắt đầu bám lấy hấn như đĩa dính . Lấy cái lý do là công ty nhà Mỹ Linh đang có chuyện làm ăn với công ty nhà hấn . Mà ba chồng nó thì quyết định giao hết cho hấn xử lý bởi vậy mà Mỹ Linh có thể đường đường chính chính gặp hấn mà không hề sợ gì nó . Cái hôm mà nó bắt gặp hấn và Mỹ Linh ngoài nhà hàng thực ra hôm đó hấn và ba chồng nó đã đi gặp ba mẹ Mỹ Linh bàn việc .

-Nhi đã nhớ ra được gì chưa ? – ngồi bên cạnh hấn Mỹ Linh cười tươi hỏi nó . Chuyện nó bị mất trí nhớ chỉ có một vài người biết . Cũng may trong lớp vẫn chưa ai biết ngoài con Mỹ Linh nhiều chuyện này .

-Một chút .

-Không sao đâu rồi Nhi sẽ nhớ ra hết mọi chuyện thôi mà .

-Mong là vậy .

Sao nó cứ có thiện cảm không tốt về Mỹ Linh là như thế nào đó . Nghe My nói Mỹ Linh yêu hấn nhiều lắm nên nhất định sẽ không chịu bỏ cuộc . Bây giờ nó bị mất trí nhớ chắc Mỹ Linh đang mừng lắm . Nói thế nào thì nói thực ra nó vẫn đặt lòng tin cho hấn rất nhiều . Nó có cảm giác hấn sẽ không làm chuyện gì có lỗi với nó vì chính hấn đã nói là yêu nó vào mấy hôm trước cơ mà .

Giờ ra về hôm nay nó phải vào phòng giáo viên giúp cô tí việc bởi vậy bây giờ mới được về nhà . Cả trường chẳng còn ai mà quan trọng hơn là nó đang rất ư là đói bụng . Ước gì có ai chờ đi ăn thì hay biết mấy . Nó vừa đi vừa xoa xoa cái bụng , cô đứng là bực lột sức lao động của nó mà . Điền thiết chứ !

Đi gần tới của quẹo hướng ra cổng trường nó nghe tiếng nói của đôi trai gái . Trời ơi giờ này còn chưa về ở đây hú hí cái gì không biết . Nhưng mà hình như cái giọng nam nữ này rất là quen nha . Không phải nó nhiều chuyện đâu nha chỉ là tò mò tí thôi mà . He he cái đầu nó lấp ló nhìn về phía đó là Mỹ Linh còn người con trai đó là hấn thì phải . Nhìn từ phía sau lưng thì rất là giống .

-Đến bao giờ anh mới bỏ cô ta ?

-Sắp rồi , em ráng chờ thêm tí đi .

Là giọng nói của hấn . Nó thấp thỏm lo lắng hai tay ôm ngực . Nó không biết tại sao mình lại như vậy . Vẫn cố gắng nghe hết câu chuyện của hai người đó .

-Còn phải chờ sao người ta sắp chịu không được rồi . Nó dù sao cũng đã bị mất trí nhớ anh cứ tìm cái cơ bỏ cô ta là được mà .

-Thì anh đang nghĩ cách đây , em đừng có nôn nóng vậy chứ . Dù sao người anh yêu chỉ có em mà thôi .

-Chuyện đó còn phải nói nữa sao .

Tại sao , chuyện gì đang xảy ra vậy . Nó có phải là đang nghe nhầm không ? Hấn nói hấn yêu nó tất cả chỉ là một màn kịch thôi sao . Nó chính là con rối cho họ chơi đùa thôi sao ? Nó ngồi bệch xuống đất nước mắt chảy ra từ khóe mắt không biết tại sao . Tại sao nó có cảm giác khó chịu như vậy . Là hấn có liên quan đến việc nó bị mất trí là hấn cho người làm như vậy với nó chỉ vì muốn bỏ nó . Tất cả chỉ là giả dối mà thôi .

Trời đổ cơn mưa đầu mùa , lê từng bước nó dầm mưa về tới nhà . Cơn mưa có lạnh tới đâu cũng không bằng những lời nói đó . Tất cả như đang chà sát lên trái tim nó . Những hành động cử chỉ của hấn tất cả chỉ là giả tạo . Nó thật không dám tin mà .

-Em sao vậy Nhi ? – Gia Huy thấy nó cả người ướt nhẹp đi vào nhà .

-Con sao vậy , nói cho mẹ nghe – Mẹ nó đi tới bên nó .

-Con ... con ... con hức hức – Nó òa lên khóc . Gia Huy và mẹ nhìn nó không biết chuyện gì .

Sau đó một tuần nó ở lý trong nhà không muốn gặp ai . Chỉ chui rút trong phòng , mẹ hay anh hai có hỏi nó cũng không nói gì . Ngay cả hấn đến nó cũng không gặp . Nó không muốn gặp cái loại người giả tạo như vậy . Hấn và Mỹ Linh bây giờ có lẽ đang vui mừng lắm rồi . Vậy thì nó sẽ toại nguyện cho cả hai . Tất cả sẽ kết thúc ở đây nó một mối rồi !

Bốn năm sau !

Lang thang trên những con phố của strabourdg được mệnh danh là tiểu nước Pháp nằm ở phía đông sát biên giới Pháp và Đức . Nó tung tăng dạo chơi , đi tham quan chụp hình . Đến đây cũng đã được một tuần rồi thế mà vẫn chưa đi hết cái thành phố này nữa .

Từ sau chuyện xảy ra năm đó , nó đã nhờ anh hai đưa cho hấn tờ đơn ly hôn còn bản thân nó thì trốn khỏi cái nơi đó . Nơi đây rầy nhưng chuyện buồn , những chuyện đau lòng đó . Hơn ba năm trước thì nó đã nhớ ra tất cả mọi chuyện . Nhiều khi suy nghĩ lại nó cũng quá hấp tấp không điều tra cho rõ mà đã vội làm như vậy . Nhưng không lẽ nhưng gì nó nghe được là sai hay sao . Ai da đấu tranh tâm lý nhiều quá riết rồi nó muốn điên luôn . Mặc xác nó đi tới đâu hay tới đó vậy giờ nó chỉ thích đi du lịch như vậy thôi .

Ghé vào tiệm cà phê , gọi một ly cà phê nó nhắm nhai nhìn trời đang lất phất những hạt mưa . Mở máy ảnh nó ngắm nghía những tấm ảnh nó chụp được mà thích thú . Được một lúc thì điện thoại nó reo lên .

-Anh gọi em làm gì ?

-Em còn định đi lang thang như vậy tới bao giờ ?

-Cái đó thì em chưa biết ha ha .

-Về đi . Mẹ nhớ em lắm đó nhóc con .

-Để em suy nghĩ xem sao .

-Còn nghĩ cái gì . Nhất định phải về đó . Tuần sau anh hai em lên xe bông rồi đó nhóc .

-Ái chà chà , tội nghiệp chị Như quá đi mất .

-Ê ghẹo gan nhau hả ? Nói rồi đó tuần sau mà không có mặt ở đây thì đừng có trách tôi .

Gia Huy cúp máy . Nó mỉm cười nhìn cái điện thoại . Cuối cùng anh nó cũng chịu lấy vợ rồi . Nhưng chuyện quan trọng là nó có nên về hay không đây . Cũng đã bốn năm rồi nó không gặp mẹ , còn có Mỹ và Duy . Chẳng biết bọn họ ra sao rồi . Và còn cả hấn nữa chứ . Nhấp một ngụm cà phê nhìn ra ngoài phố có lẽ đã đến lúc trở về rồi nhỉ ?

Ngày kết hôn của Gia Huy , mọi người ai cũng có mặt để chúc mừng cho anh . Nhưng người anh mong chờ nhất chính là cô em gái nhỏ của mình . Rốt

cuộc nó có về hay không chứ ?

-Anh Huy hôm nay nhìn anh đẹp trai ghê nha – Duy bước tới chỗ anh và Lâm Phong đứng cùng với My và hấn .

-Anh đẹp trai đó giờ rồi nhóc .

-Khả năng ảo tưởng của anh cao rồi đó – Trọng Nghĩa tiến lại đi bên cạnh còn có một cô gái .

-Ủi ủa ai đây anh ? – My nhanh miệng hỏi .

-Tất nhiên là người yêu của Trọng Nghĩa rồi – Nghĩa hùng hồn tuyên bố làm cô gái bên cạnh đỏ mặt .

-Không phải người anh yêu là Nhi à ? – Duy quay sang nhìn Nghĩa . Mọi người im lặng nhìn nhau rồi nhìn hấn .

-Hôm nay cô ấy có về không anh ? – Hấn hỏi Huy .

-Anh cũng không biết . Anh đã gọi điện cho nó rồi .

-Anh – Tiếng gọi từ sau lưng Gia Huy vang lên . Cô dâu của ngày hôm nay cuối cùng cũng bước ra .

Hạ Như xinh đẹp trong chiếc áo cưới mọi người cũng nhanh chóng chuyển chủ đề chỉ có hấn là im lặng . Nhìn Hạ Như hấn lại nhớ về nó . Cái ngày nó khoát lên mình chiếc áo cưới đẹp đến mê người rồi nói đồng ý bên cạnh hấn . Nhưng bây giờ hấn lại không biết nó ở đâu . Ngay cả Gia Huy còn không biết thì hấn lại càng không thể . Năm đó khi nghe mọi chuyện từ Gia Huy hấn thật sự sốc lắm . Tại sao nó không chịu gặp hấn . Như vậy mọi chuyện có lẽ không tới mức này .

Giờ làm lễ bắt đầu . Mọi người im lặng nhìn đôi uyên ương đứng trên kia mà cầu chúc cho họ hạnh phúc .

-Nếu bất cứ ai phản đối cuộc hôn nhân này xin hãy đứng lên nếu không đứng lên thì xin hãy chôn chặt mọi tình cảm cảm xúc của mình cho tới tận hơi thở cuối cùng .

Cánh cửa bật ra còn kèm theo một giọng nói to .

-TÔI PHẢN ĐỐI – Tất cả ánh mắt dồn về phía cửa .

Đi thẳng tới chỗ Gia Huy và Hạ Như đứng nó hất tóc ra sau rồi giờ nắm tay lên trước mặt anh .

-Hai anh chị dám làm lễ cưới khi mà không có em sao hả ?

Gia Huy mỉm cười . Duy và My ngay cả mẹ tất cả mọi người chạy ào lên phía nó người thì khóc người thì mắng nó không thương tiếc . Nó về rồi , cuối cùng hấn cũng đã gặp lại nó . Con nhóc ngày xưa và bây giờ khác nhau hoàn toàn . Mái tóc dài đen mượt đã thay bằng một mái tóc ngắn ngang vai màu nâu đậm . Con nhóc này cũng cao hơn xưa rồi đã vậy còn đẹp hơn xưa chính chắn hơn xưa rất nhiều . Hấn thật không dám tin đây là nó .

Cái đám cưới đã bị nó phá đám như thế đó nhưng mà cuối cùng cũng xong xuôi . Tối đó mọi người tụ tập tại nhà nó làm thêm một tầng nữa trong đó có sự góp mặt của đôi tân lang tân nương mới cưới . Lâu rồi mới được vui như vậy , mà mấy người này từ lượng mới có mấy năm mà kém quá vậy không biết . Nhìn mấy cái xác lẫn lộn trong phòng khách nó lắc đầu bó tay .

Ra chiếc xích đu ngồi nó uống một ngụm nước lọc chân bắt đầu đu đưa cái xích đu nhìn lên trời . Nó gặp lại hấn rồi , há há nhìn quyền rũ chết đi mất . Tại sao lại có người đẹp trai như vậy chứ thật là bất công mà . Đây nó lại suy nghĩ linh tinh rồi . Nhưng mà là sự thật chứ bộ . Cả ngày hôm nay nó đã cố ý né hấn rồi nhưng rốt cuộc lại không được . Không ngờ sau bốn năm gặp lại hấn tim nó vẫn còn đập nhanh như vậy . Thật là trách bản thân mình mê trai quá đi mà hu hu ...

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Đi Làm

Sau đám cưới anh hai nó một tuần . Nó cũng ăn chơi đủ một tuần đó luôn . Sau cái ngày hôm đó thì nó cũng không gặp hấn nữa . Cả tuần này nó rủ My đi mua sắm linh tinh làm nhỏ chả có thời gian làm việc gì cả .

- Mai mày đi làm rồi phải không ? - My hỏi nó khi cả hai đang ở quán cà phê .

- Ồ .

- Mai tao thoát nạn rồi .

- Ê con kia bộ đi mua đồ với tao mệt lắm hả mậy ? - Nó chu mỏ liếc con bạn thân một cái lạnh thấu xương .

Hôm nay nó dậy sớm chuẩn bị đi làm vừa mới xuống tới phòng khách là nghe tiếng Gia Huy chọt cho nó một câu làm nó thèm sút cho anh một phát .

- Nhớ cẩn thận coi chừng bệnh nhân quy tiền luôn thì khổ .

- Anh có tin là anh theo em tới bệnh viện của thằng Duy nằm luôn không ? - nó cầm cái bình hoa bên cạnh giờ lên dọa anh .

- Nhi không được chọi anh con - Mẹ nó ngăn lại .

- Há há chỉ có mẹ thương con .

- Tại sao ?

- Cái bình hoa đó mẹ thích nhất . Con kiếm cái khác chọi đi .

Nó nhìn Gia Huy cười sặc sụa giờ thì ê mặt chưa ông anh đáng ghét .

- Chuẩn bị theo em tới bệnh viện luôn nhé - Nó nhét mép .

- Có đi đâu cũng ăn sáng cái nha - Hạ Như từ bếp ra nói với mọi người .

- Vợ cứu anh con Nhi quánh anh kia .

- Kệ anh , ai biểu chọc em ấy làm gì - Hạ Như nói rồi theo mẹ vào trong để hai anh em nó đứng đó nhìn nhau trong sự thích thú và sợ hãi .

Ăn sáng xong nó đi thẳng tới bệnh viện của Duy . Bệnh viện lớn nhất nước khoa nội .

- Giới thiệu với mọi người đây là Thiên Nhi hôm nay cô ấy sẽ làm bác sĩ chính thức của khoa chúng ta . Mọi người cố gắng học hỏi đi - Trưởng khoa giới thiệu nó với mọi người .

- Mong mọi người sẽ giúp đỡ tôi .

- Đây là Trung và Hân cả hai cũng là bác sĩ chính thức như em .

- Thực ra vẫn còn một người nữa nhưng hôm nay nghỉ phép rồi em - Hân nói với nó .

- Nhi năm nay bao nhiêu tuổi vậy ? - một tên bác sĩ thực tập hỏi .

- 22 tuổi - nó cười .

- 22 ? - mọi người ngạc nhiên nhìn nó . Còn trẻ vậy mà được làm bác sĩ chính thức rồi sao . Mấy người bác sĩ thực tập trong đây có người bằng tuổi có người lớn hơn nó thể mà vẫn còn phải thực tập .

- Thiên Nhi đây sinh viên của đại học Havard , có cả bằng tiến sĩ rồi đấy mấy em thực tập à - Trưởng khoa vừa nói vừa nhìn đám bác sĩ thực tập lắc đầu .

Cả phòng nhìn nó trân trân . Nó nhún vai cười rồi bắt đầu công việc của mình . - Làm đi chiều nay đi nhậu nha - nó nháy mắt với mọi người

- Ok - Cả đám hí hửng .

Quần quật cả ngày cuối cùng cũng được về rồi . Đám bác sĩ y tá chung phòng với nó kéo nhau đi nhậu . Kéo nhau đi ăn lẩu cay giờ mặt đỏ ửng lên ngồi thở như heo vậy .

- Nhi , em có bạn trai chưa hả ? - Hân hỏi nó . Đám con trai nhìn nó mắt sáng rỡ .

- Dạ chưa nhưng mà có chồng rồi đó .

- CÁI Gì ? - cả bọn đồng thanh .

- Ha ha em nói xạo đó .

- Không được phải phạt . Uống đi uống đi ...

- Rồi rồi 100% .

Ăn chơi tới 10h mấy cả đám mới kéo nhau về . Lang thang trên đường nó ngắm linh tinh cho tỉnh rượu . Ngồi xuống ghế đá cạnh bờ hồ . Chả biết nó nghĩ gì mà tự nhiên cười một mình chả khác gì con điên .

Khoát lên vai nó cái áo khoác hắt từ đâu lù lù ngồi xuống cạnh nó .

- Anh ở đâu chui ra vậy ? - Nó giật mình .

- Anh đi theo em từ lúc em bước ra từ quán lẩu đó .

- Theo em làm gì ? Bất cóc tổng tiền hả . Nói cho anh biết là em không có tiền đâu nha .

- Sín rồi không về ngủ đi lang thang ngoài đường nếu không gặp anh thì em chết chắc rồi .

- Xi - nó nắm lấy tai anh rồi nói tiếp - Anh xem thường em quá rồi đó nha . Anh tưởng 4 năm em qua Mi chơi à . Karate thượng đẳng đó nha chưa .

- Ồ anh biết em giỏi rồi . Giờ đi về đi mình làm một trận nhé .

- Không về . Không về nhà đâu - nó lên con rồi .

- Ngồi đây tới sáng à ?

Nó nhìn hấn cười một cách vô cùng kỳ lạ rồi ngả qua người hấn nôn ra hết rồi ngủ bất tỉnh nhân sự . Rồi xong , bó tay nó luôn rồi .

Lò mò tỉnh dậy đầu đầu quá đi mất . Chỗ này nhìn quen quen à nha . Sao không nhớ gì hết vậy trời . Quay sang bên cạnh nó giật mình nhìn thấy hấn đang ngủ ngon lành . Quát thờ heo cái quái gì đây .

- Dậy rồi sao ? - Hấn hỏi nó .

- Đây là nhà anh hả ?

- Ồ .

- Sao anh không chở em về nhà ? - Nó câu ngồi dậy nhìn hấn .

- Anh chở em về nhà rồi nhưng mẹ em không cho em vô nhà đã vậy em còn quậy lung tung ở nhà nên anh mới chở em về đây .

- Bộ ... tới qua em ... - nó nhìn xuống cái áo của hấn mà nó đang mặc trên người

- Em ới hết lên người anh . Không thay đồ để nó bốc mùi hả ?

- Mất mặt quá - nó nói rồi chui tọt vào nhà vệ sinh . Hấn bật cười nhìn nó . Đúng là tính tình không thay đổi tí nào .

Ngồi trong phòng khách , nó ngồi ăn trái cây ngon lành . Đúng lúc đó thì có người nhấn chuông cửa . Người làm ra mở cửa được một lúc thì có một cô gái bước vào . Vừa nhìn thấy nó cô ta thay đổi sắc mặt một cách nhanh chóng .

- Cô là ai ? Sao lại ở đây ? Còn ăn mặt cái kiểu đó nữa ?

Nó ngưng ăn lại nhìn xuống người mình . Ăn mặt kiểu này làm sao chứ ? Chả là nó chỉ mặt có cái áo sơ mi của hấn thôi . Nhưng mà thật khiến người ta hiểu lầm à nha .

- Tôi là tôi . Tôi thích thì tôi ở đây .

- Cô nghĩ một con nhỏ như cô có tư cách ngồi đây sao . Bao nhiêu tiền ? Lấy tiền rồi xéo khỏi đây đi .

- À . Vậy 10 tí thì sao ?

- Loại như cô có cái giá cao vậy sao ?

- Cao hơn nhiều . Tôi lấy vậy là ít rồi .

- Ăn nói hàm hồ . Loại con gái vì tiền lên giường với đàn ông mà cao sao ?

- Vậy còn cô thì sao ? Là gì của anh ta mà ở đây lên giọng với tôi .

Nhỏ cứng họng nhìn nó tức giận . Đúng lúc đó thì hấn từ trên lầu đi xuống .

- Em qua đây làm gì ?
 - Chẳng phải hôm qua em đã nói với anh rồi sao . Là bàn chuyện của công ty ba em đó .
 - À lợi dụng việc công ty để được gần nhau à - Nó chen vào nói nhét mép nhìn cô gái kia .
 - Còn cô thì sao ? Vì tiền mà lên giường đó thôi .
 - Vậy Tuấn anh định cho em bao nhiêu tiền ? - nó quay sang nhìn hấn rồi nhăm nhi li cà phê .
- Hấn mỉm cười lấy tay che miệng rồi quay sang cô gái kia nói .
- Cô ấy là Thiên Nhi là vợ anh .
 - Tôi là vợ của Tuấn vậy tôi có quyền lên giường với anh ấy rồi đúng không ?
 - Vợ sao ? Anh cô ta là vợ anh sao ?
 - Phải .
 - Nhưng anh kết hôn bao giờ ?
 - Chúng tôi kết hôn khi cả hai chỉ mới học cấp 3 thôi . Giờ thì cô hết thắc mắc tại sao tôi lại ở đây rồi chứ .
- Nó đứng dậy đi lại chỗ cô ta đang đứng mỉm cười rồi tiếp lời .
- Tôi nói rồi giá của tôi cao hơn 10 tỉ đó nhiều lắm là cô không tin thôi .
 - Thay đồ đi anh đưa em đi làm nhanh lên - Hấn nói rồi đẩy nó lên lầu . Nó nhìn hấn chu mỏ rồi te te lên lầu để hấn xử lý cô kia . Lâu rồi không chọc phá người ta cũng vui đấy chứ haha . Nhưng mà kiểu này lại có thêm kẻ thù nữa rồi ...

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Thêm Một Tình Dịch

Chương 31: Thêm một tình địch

Hấn chờ nó đi làm sau khi tổng tiến cô gái kia về nhà . Ngồi trên xe nó cứ ngó ra ngoài cửa sổ làm hấn tò mò lên tiếng hỏi .

- Ngoài đó có gì mà nhìn ghê vậy ?
- Em chỉ là đang suy nghĩ thôi .
- Nghĩ ? - Hấn ngạc nhiên .
- Ê tui cũng có não cũng có chất xám nghe chưa ? - Nó chu mỏ thềm đấm vô cái bảnh mặt hấn một cái .
- Anh có nói gì em đâu đồ hâm .
- Giờ muốn theo em vô viện nằm luôn không ?
- Hôm nay anh có họp đồng cần ký ngày mai được không ? - Hấn trêu nó rồi cười thích thú .
- Xi À mà cô gái hồi nãy là ai ?
- Con gái của chủ tịch Hoàng . Anh đang bàn chuyện với tập đoàn của ông ta .
- Bàn với ông ta hay con gái ông ta - nó lý nhí quay ra cửa sổ .
- Đừng ghen nhiều . Mau già .

- Chắc có .
- Không có à ?
- Tất nhiên là không . Anh nghĩ anh là ai ?
- Chồng em - Hấn nhét mép .
- Có sao ? - Nó hất mặt nhìn hấn .
- Chưa ly hôn thì anh vẫn là chồng em .
- Vậy thì làm cho đúng bổn phận người chồng cho bổn tiểu thư xem .
- Vậy thì dọn về mà ở với đại thiếu gia - Hấn cười nửa miệng nhìn nó nguy hiểm .
- Anh nuôi em sao ?
- Chuyện nhỏ . Nuôi con chúng ta vẫn còn được - Hấn nhét mép .
- Định dụ dỗ em hả mơ đề .

Nó quay đi không thèm nói với hấn nữa . Nói được mấy câu là thành ra như vậy đó . Tính khí chả thay đổi gì cả . Bốn năm rồi bởi vậy hấn càng ngày càng có khả năng chọc điên nó hơn thì phải .

Bốn năm trước Gia Huy có đưa tờ giấy ly hôn cho hấn nhưng hấn đã không ký . Thật ra nó có thể đơn phương ly hôn nhưng rồi sau đó lại thôi . Chuyện ly hôn đó coi như công cốc . Nó cứ thế bỏ đi còn hấn thì cứ thế tìm nó nhưng lại không tìm được . Còn chuyện của Mỹ Linh năm đó là do nó đã bị cô ta lừa . Mỹ Linh đã cho người đóng giả hấn làm nó hiểu lầm hấn nếu không nó và hấn cũng không như bây giờ dở dở ương ương khó hiểu .

Chờ nó tới bệnh viện xong hấn đi thẳng tới công ty . Vừa vào tới thì nghe tiếng y tá khoa nó gọi .

- Bác sĩ có một bệnh nhân bị tai nạn xe vừa mới chuyển vào phòng cấp cứu .
- Được rồi tôi tới ngay .

Nhanh chóng thay đồ nó bắt đầu làm việc . Tối gần trưa nó mới được thành thoi nghỉ ngơi một chút . Còn đang định kiểm cái chỗ ngồi ăn cơm thì điện thoại nó lại reo lên .

- Nhi giúp chị có hai bệnh nhân mới chuyển tới còn đang hôn mê - Hấn nói với nó .
- Em tới liền .

Nó thở dài rồi đi tới phòng cấp cứu .

- Bệnh nhân sao rồi ?
- Huyết áp đang giảm . Nhịp tim đang chậm .
- Chuẩn bị phòng cấp cứu cho anh ta .

Trong khi đó hấn thì đang dồn não vào đóng giấy tờ . Tự nhiên lại nghĩ tới chuyện lúc nãy trên xe nó và hấn nói thì hấn lại tự mỉm cười một mình như thằng bệnh .

- Chủ tịch , cô Lâm tới rồi .
- Mời cô ta vào đây đi .

Chỉnh lại khuôn mặt lạnh toát hấn bắt đầu công việc của mình . Hình như hôm nay hấn cười hơi bị nhiều rồi thì phải ha ha . Chắc là tại ai kia rồi .

- Chào anh - Cô gái kia cười tươi như hoa nhẹ nhàng ngồi xuống trước mặt hấn .
- Mời cô ngồi .

Hấn và cô gái kia bắt đầu bàn công việc với nhau . Sau một tiếng thì hợp đồng kia cũng được ký .

Hấn cùng cô gái kia đi ra khỏi nhà hàng Pháp đúng lúc đó thì cô Lâm kia bị một người đàn ông chạy ngang quẹt trúng ngã xuống đất .

- Tổng giám không sao chứ ? - Trợ lý của cô gái kia hỏi .

- Giám đốc Lâm cô có sao không ? - Hấn hỏi .

- Hình như là bị trật chân rồi .

- Có cần tới bệnh viện không ? - Trợ lý của cô gái kia hỏi .

- Chắc là không cần đâu .

- Tốt nhất tới bệnh viện kiểm tra . Tôi đưa cô đi .

- Như vậy sao có thể ? - Cô gái họ Lâm kia nhìn hấn ái ngại nhưng thật ra đang vui cực kỳ vui . Dù sao cũng được soái ca đưa đi cơ mà .

- Không sao - Thật ra thì hấn đang muốn tới bệnh viện nghĩa thử xem nó làm gì thôi . Bộ cô nghĩ cô có cơ hội tiếp cận hấn hay sao chứ ha ha .

Nó từ phòng phẫu thuật đi ra . Cả người ê ẩm . Thì ra làm bác sĩ lại mệt như vậy nhưng khi cứu được một người thì lại cảm thấy rất vui . Đi lại quầy trực của y tá nó xem hồ sơ bệnh nhân thì nghe mấy chị y tá bàn tán gì đó .

- Có chuyện gì sao ?

- Chị mới từ phòng cấp cứu ra nên chưa biết rồi - Diễm cười nói với nó .

- Chuyện gì ?

- Là có một anh chàng đẹp trai đang ở phòng của chị Hân chờ một cô gái đó - Trang tiếp lời nói .

- Trời ạ . Người ta có bạn gái rồi mà còn không tha .

- Đúng là con gái mê trai gớm - Anh Trung từ phòng bệnh đi lại nhìn đám y tá nữ lắc đầu .

- Còn nói nữa . Trai không mê thì mê ai chứ - Chị y tá trưởng chen vô nói rồi te te bỏ đi .

- Anh cũng là trai nè sao không ai mê ?

- Nhưng là trai có vợ rồi nha - Diễm vừa nói xong cả đám bật cười .

- Thôi thôi làm việc đi mấy nàng - Nó nói rồi cầm hồ sơ bệnh án đi lại phòng chị Hân .

Vừa mở cửa đi vào người nó nhìn thấy đầu tiên chính là cái bản mặt đáng ghét của hấn . Mặt dù có hơi ngạc nhiên nhưng nó lấy lại vẻ mặt bình thường đi lại bàn chị Hân .

- Chị , đây là hồ sơ của bệnh nhân mới chuyển tới sáng nay . Chị giúp em theo dõi người này nha .

- Ừ em để đó đi .

- À Nhi

- Sao vậy chị ?

- Có một thằng bé nằm ở phòng vip 05 em giúp chị theo dõi thằng bé đi . Chị chịu thua thằng nhóc đó rồi - Hấn đưa hồ sơ cho nó .

- Em biết rồi .

- Khoảng hai tuần nữa cô tới đây tháo bột ra nhé - Hấn nói với cô gái đang ngồi bên cạnh hấn . Nó khẽ ngược lên nhìn cô gái rồi quay sang nhìn hấn thấy hấn đang nhìn nó chăm chăm .

" Nhìn cái gì mà nhìn "

" Cũng ra đáng bác sĩ đấy chứ "

" Đồ biến thái anh mà nhìn nữa thì đừng trách em ác "

" Đúng là anh không chọn làm người dễ yêu "

Một màn đối thoại bằng mắt không dính dáng gì với nhau . Một người một suy nghĩ nó và hấn chả ai hiểu cái mô tê gì ha ha .

Cô gái kia nhìn nó rồi nhìn sang hấn . Sắc mặt thay đổi 180 độ . Chắc là đang nghĩ nó đang liếc mắt đưa tình với hấn đây mà . Đúng lúc đó hấn có điện

thoại nên đi ra ngoài . Nó cũng đang định đi ra thì bị cô gái kia giữ lại .

- Làm cho tốt bổn phận của mình là được rồi . Đừng có mà nghĩa bạn trai của người khác như vậy .

- Cô nói tôi à ? - Nó hỏi lại .

- Không thì cô nghĩ là ai - Cô gái kia liếc nhìn nó . Nó nhìn chị Hân rồi nhìn cô gái kia khẽ cười .

- Người đó thật sự là bạn trai cô ?

- Còn hỏi sao - cô ta nhết mép .

- Đó chẳng phải là chủ tịch của Triệu Gia . Tôi nghe nói anh ta có vợ rồi không phải sao . Giờ cô tự nhận là bạn gái của anh ta không lẽ cô là người thứ ba phá hoại người ta sao ?

- Cô - cô gái kia cứng họng không nói được gì nhìn nó mà phát cáu .

- Không cần kìm nén nếu có bệnh thì cứ tới tìm tôi - nó nói rồi bỏ đi ra ngoài .

Vừa ra thì gặp hân nhìn nó cười khó hiểu . Thắng tay dọn vào vai hân một cái nó phát cáu .

- Anh làm cái gì mà đi đâu cũng gặp fan hâm mộ hết vậy ?

- Anh không biết - Hân vừa nói vừa xoa bả vai mình .

- Hết ở nhà giờ ở bệnh viện . Mà cô ta là là ai nữa vậy ?

- Đối tác làm ăn của công ty . Cô ta bị trật chân nên anh mới đưa vào đây .

- Tốt quá nhỉ ? Có giỏi thì đi mà lo cho người ta luôn đi - nó hất mặt nhìn hân . Hân bật cười thành tiếng rồi cốc vào đầu nó một cái .

- Anh sẽ cố gắng . Tôi anh sẽ rước em đừng có tự ý bỏ về trước .

Hân nói cười với nó một cái rồi xoa đầu nó bỏ đi vào trong . Nó nhìn theo hân trề môi chỉnh lại mái tóc rồi đi thăm bệnh nhân . Mắc cái giống gì phải nghe lời chứ . Tối nay nó bắt taxi về cho bỏ ghét . Đi đâu cũng gặp mấy cô gái thích hân nó muốn phát bệnh luôn rồi . Biết vậy bốn năm trước ly hôn tía nó rồi để giờ khỏi mệt như vậy . Hazzz có chồng soái ca sao mà mệt quá vậy trời

Bạn đang đọc truyện *Con Vợ Hâm Lắm Chiêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.